

SỰ BÀY TỎ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Xin chúng ta cứ đứng một lát trong khi cúi đầu để cầu nguyện.

² Lạy Chúa Từ ái của chúng con, ngày hôm nay chúng con thật biết ơn về đặc ân này mà chúng con được nhóm họp nhau trên đất trước sự Tái lâm của Chúa. Xin cho chúng con tra xét lòng mình hôm nay, bằng Lời Ngài, và thấy chúng con có ở trong Đức tin không, hầu cho chúng con có thể sẵn sàng, cho, giờ Hiện đến của Ngài. Để chúng con sẽ như lời Kinh Thánh dạy sẽ, “Cùng nhau được cất lên, với những người đã ngủ, mà gặp Chúa trên không trung, và ở với Ngài mãi mãi.”

³ Chúng con cảm ơn Chúa vì Thánh Linh Đấng Christ chân thật vẫn còn ở trong thế gian, ở giữa dân sự, để họ vẫn còn tin Ngài và Lời Ngài. Vì vậy chúng con cầu xin ơn phước Ngài ở trên chúng con ngày hôm nay, để Ngài sẽ tuôn xuống cho mỗi người trong chúng con điều mà chúng con cần, để chúng con được tưới mát bằng Lời Ngài, hầu cho chúng con có thể tăng trưởng trở nên những công cụ hữu dụng trong tay Ngài, cho thời đại cuối cùng này. Vì chúng con cầu xin điều này như Danh Chúa Jêsus Christ, Đấng Chấn Chiên lớn của chúng con, mà chúng con đang mong đợi hiện ra. A-men.

Mời anh chị em ngồi.

⁴ Và tôi muốn nói rằng tôi nghĩ đây là một đặc ân lớn được có mặt tại đây lần nữa sáng hôm nay. Và tiếc rằng chúng ta không có một phòng nhóm đủ chỗ ngồi. Và chúng ta sẽ cố gắng, tối nay, bây giờ để có cầu nguyện cho người đau; ngày hôm nay, buổi sáng nay, điều đó sẽ hơi khó.

⁵ Và—và tôi đã định thu bằng Sứ điệp này hôm nay. Tôi...Chúa đã dường như giải quyết với tôi liên quan tới điều đó, ồ, một hoặc hai tháng trước đây, và nó dài. Tôi không có thì giờ vượt ra ngoài các buổi nhóm, bởi vì chúng ta được cho phép nói ba mươi, bốn mươi phút trong buổi nhóm. Và rồi chúng tôi...Bởi vì nhiều người phải đi làm và các thứ, tôi thấy tốt hơn tôi nên rút ngắn Sứ

điệp của mình. Và những người cộng tác của tôi họ không có thì giờ để đến phòng thu băng, vậy nên tôi nghĩ rằng tôi cứ đợi cho đến khi tôi đến đền tạm ở đây và rồi ghi âm nó ở đây. Và nó hơi dài một chút, và tôi biết anh chị em đang đứng, và tôi—tôi sẽ nói thật nhanh như có thể được. Và, bây giờ, anh chị em sẽ không làm phiền tôi nếu dời chỗ ngồi, hoặc làm điều gì khác, điều đó sẽ—điều đó sẽ hoàn toàn tốt với tôi bởi vì đây là một ngày đặc biệt để chúng ta thực hiện việc ghi âm này.

6 Và vậy thì chúng ta đã có những báo cáo tuyệt vời từ những gì Chúa đã thực hiện trong công trường thuộc linh, nhưng chúng ta có lẽ sẽ làm chứng nhiều hơn về điều đó tối nay khi chúng ta có thể có nhiều thì giờ hơn với nó, có nhiều thì giờ hơn để đưa ra.

7 Và bây giờ chúng ta tin rằng Chúa sẽ ban phước cho mỗi người trong anh chị em. Tôi biết lòng anh chị em đầy tràn niềm vui, trông chờ sự Tái lâm của Chúa. Và lòng tôi cũng vậy, đang sôi sục, để thấy những sự việc xảy ra theo cách của chúng. Và—và sự tranh chấp dân tộc, hội thánh đang ở trong tình trạng hiện nay, và thấy những dấu hiệu báo về sự Tái lâm của Ngài, về phương diện thuộc thể lẫn thuộc linh, và biết rằng thời điểm Ngài Hiện ra này rất gần rồi, nó chỉ đổ đầy lòng chúng ta niềm vui vì biết rằng chúng ta sẽ được biến đổi một trong những ngày này. Chúng ta sắp được biến đổi khỏi tình trạng chúng ta hiện có.

8 Bây giờ, tôi tin, nếu tôi hiểu, thì họ đã nối điện thoại vào tổng đài ở đâu đó, để Sứ điệp này sẽ đi đến Phoenix và đi đến—và đến nhiều vùng khác, bằng điện thoại. Vì vậy bây giờ chúng ta tin rằng nếu điều đó được như vậy...Tôi không biết; chỉ nói trước khi bước vào. Và—và tất cả mọi người ở ngoài đó thực sự hưởng sức khỏe tốt và—và sự Vinh quang của Chúa ở trên họ.

9 Và bây—bây giờ chúng ta sẽ mở ra Lời của Chúa. Và hết thấy chúng ta ở đây là vì để chính mình vui mừng và cần trọng đối với những gì chúng ta có...Chúng—chúng ta chẳng bao giờ đến đây và chúng ta...Không người nào hiện diện ở đây biết rằng người nào chịu ngồi trong cái nóng này như thế này, và chỉ nghĩ đến việc được ngồi ở đây. Chúng ta ở đây vì một mục đích, và đó là,

“bước gần gũi hơn với Chúa.” Đó là tất cả những gì chúng ta có thể làm, là tin rằng Chúa Jêsus ở với chúng ta. Và chúng ta ở đây để—để bước đi gần gũi hơn với Ngài.

¹⁰ Bây giờ sự nóng bức này làm cho tôi hơi khó chịu. Tôi hầu như đã quen với cái nóng khô ở Tucson, nơi mà...Độ ẩm ở đây lúc này; sức nóng ở đó thì cao hơn ở đây, nhưng thời tiết khô ráo. Độ ẩm của chúng tôi đôi khi đến hai mươi phần trăm, có lẽ, gần như thế, nên chúng tôi hầu như sống dưới một cái lồng oxygen. Còn ở đây thời tiết có độ—độ—độ ẩm trong đó, và nó khiến anh chị em hầu như cảm thấy “ngột ngạt khó chịu,” như chúng ta thường gọi. Vì vậy tôi biết rằng, thật khó cho anh chị em, và những bà mẹ có con nhỏ và anh chị em những người đang đứng, già trẻ, đứng với nhau như hiện có. Và bây giờ chúng ta—chúng ta hi vọng rằng Đức Chúa Trời sẽ ban thưởng cho anh chị em cách dồi dào vì sự hy sinh của mình.

¹¹ Tôi biết rằng Anh Roy Borders ngồi ở đâu đây. Tôi nghe anh lên tiếng, nhưng tôi nghĩ có thể anh không vào được. Không sao. Anh là người sắp xếp các buổi nhóm.

¹² Vậy bây giờ chúng tôi cũng muốn thông báo rằng có một người mà trước kia thường ở với chúng ta đã đi ở với Chúa sáng nay, một người nam, đó là Anh Jackson từ Sturgis, Michigan. Không ai biết anh đã đi thế nào và điều gì về việc ấy. Anh đang làm tốt, và anh thật sự...Tôi nghĩ họ tìm thấy anh chết, hay điều gì đó. Tôi—tôi không biết đầy đủ chi tiết về điều đó. Và chúng ta rất biết ơn Chúa vì Anh Jackson là một Cơ-đốc nhân. Tôi không gặp anh trong nhiều năm, nhưng anh vẫn ở giữa chúng ta và là một người của chúng ta. Đức Chúa Trời đã cho linh hồn dừng cảm của anh yên nghỉ! Đi như thế, chúng ta tin rằng có thể đó là điều gì đó, mà nó là thời điểm thích hợp để anh ra đi. Chúa chẳng bao giờ báo trước cho chúng ta về điều đó, hoặc anh ấy biết về điều đó, anh chỉ ra đi. Đó là cách nó xảy ra. Và tôi muốn gọi điện thoại cho vợ anh ngay khi tôi có thể, và chia buồn với chị ấy. Và chúng ta hết thấy đau dưng lời cảm tạ Chúa về đời sống Cơ-đốc dừng cảm của anh, và điều anh có ý nghĩa trên đất này, và đặc biệt đối với chúng ta ở đây trong hội chúng địa phương này.

13 Vậy thì tối nay, tôi đã thông báo sẽ có buổi nhóm cầu nguyện cho người đau tối nay, và tôi sẽ nói nhiều hơn về người đau tối nay.

14 Nhưng dành cho thời gian này, chúng ta hãy đi ngay vào Lời bây giờ, vì người đông và nóng nực. Chúng ta sẽ đi ngay vào Lời. Tôi muốn đọc từ hai phân đoạn Kinh Thánh sáng nay, thật dài, để nó sẽ làm nền tảng về những gì tôi muốn nói.

15 Và, bây giờ, tôi muốn rằng họ sẽ giữ băng ghi âm này, Anh Sothmann và các anh em khác, trước khi bán nó ra, nếu có thể được, và tôi—tôi muốn được nghe nó trước khi chúng ta...trước khi nó được lưu hành với công chúng.

16 Bây giờ trong...Tôi xin đọc từ Phi-líp, chương thứ 2, câu 1 đến 8; và Cô-rinh-tô Nhì chương 3, bắt đầu với câu 6, và đọc đến chương 4 của Cô-rinh-tô Nhì, để làm nền tảng. Bây giờ trong Phi-líp, chương 2, tôi sẽ đọc trước.

Trước khi đọc, xin chúng ta cầu nguyện.

17 Lạy Chúa Jêsus, Lời Ngài là Lễ thật. Trong thời đại rắc rối này mà chúng con đang sống, nước này nghịch cùng nước kia, dịch bệnh, động đất nhiều nơi, lòng người thất kinh, sợ hãi, chúng con nhìn thấy chữ viết tay trên tường. Bây giờ, đó là trong lãnh vực thiên nhiên, mà cả thế giới đều thấy điều này. Nhưng bây giờ, cũng có một lãnh vực thuộc linh, chúng con nhìn thấy những điều xảy ra tuyệt diệu, và chúng con muốn nói về chúng hôm nay.

18 Xin ban phước Lời Ngài cho lòng chúng con. Chúng con biết rằng không người nào ở trên Trời hay dưới đất xứng đáng để cầm lấy Sách này, mở những cái Ấn ra, hay thậm chí, nhìn vào Nó. Nhưng có một Đấng xuất hiện, một Chiên Con bị giết, đầm máu, đã đến và cầm lấy Sách, và xứng đáng và có thể mở Nó ra. Ôi Chiên Con của Đức Chúa Trời, xin mở Lời Ngài ra cho lòng chúng con ngày hôm nay, để an ủi chúng con. Chúng con là tôi tớ của Ngài. Xin tha thứ tội lỗi chúng con, Chúa ôi. Và bất cứ điều gì ngăn trở Lời Ngài ban ra với quyền năng và ảnh hưởng vĩ đại ngày hôm nay trên đời sống chúng con, xin hãy cất bỏ nó đi, Chúa ôi, bất cứ sự cản trở nào, hầu cho chúng con có thể được tự

do đến gần mọi lời hứa phước hạnh với chúng con qua Lời Ngài. Chúng con cầu xin nhơn Danh Chúa Jêsus. A-men.

19 Phi-líp chương 2.

Vậy nếu trong Đấng Christ có điều an ủi nào, nếu vì lòng yêu thương có điều cứu giúp nào, nếu có sự thông công nơi Thánh Linh, nếu có lòng yêu mến và lòng thương xót,

Thì anh em hãy hiệp ý với nhau, đồng tình yêu thương, đồng tâm, đồng tư—tư tưởng, mà làm cho tôi vui mừng trọn vẹn.

Chớ làm sự chi vì lòng tranh cạnh hoặc vì hư vinh; nhưng hãy khiêm nhường, coi người khác như tôn trọng hơn mình.

Mỗi một người trong anh em chớ chăm về lợi riêng mình, nhưng phải chăm về lợi kẻ khác nữa.

Hãy có đồng một tâm tình như Đức Chúa Jêsus Christ đã có:

Ngài, vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ;

Nhưng chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người;

Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự.

20 Bây giờ nếu chúng ta sẽ lật sang Cô-rinh-tô Nhì, chương 3, chúng ta sẽ đọc từ câu 6, và đọc đến câu 18, rồi sang chương 4.

Ấy là Ngài đã ban tài năng cho chúng tôi giúp việc giao ước mới; chẳng phải giao ước về chữ, bằng là giao ước về Thánh Linh; vì chữ làm cho chết, song Thánh Linh làm cho sống.

Nhưng nếu chức vụ về sự chết, viết và chạm chữ trên bảng đá, đã là vinh hiển lắm, đến nỗi con cái Y-sơ-ra-ên không có thể ngó trên mặt Môi-se, vì có sự sáng láng trên mặt người; dầu sự vinh hiển là tạm

Phương chi chức vụ của Thánh Linh càng vinh hiển hơn biết bao?

Vì nếu chức vụ về sự định tội còn được vinh hiển, thì chức vụ về sự công bình được vinh hiển hơn bội phần.

Vì trong trường hợp này điều đã từng được vinh hiển sẽ không còn vinh hiển gì nữa, trước sự vinh hiển vượt trội này;

Vì nếu sự phải qua đi còn có lúc vinh hiển thay, phương chi...sự trường tồn sẽ có vinh hiển đường nào nữa!

Thế thì thấy rằng chúng ta có sự trông cậy đường ấy, chúng ta phải rất... nói dạn dĩ, nói rất dạn dĩ;

Và chúng ta chẳng làm như Môi-se, lấy màn che mặt mình, hầu cho con cái Y-sơ-ra-ên không trông thấy cuối cùng sự sáng láng phải qua.

Nhưng tâm trí họ đã bị mù: vì đến ngày nay, khi họ đọc Cựu Ước, cái màn ấy vẫn còn chưa cất khỏi, bởi chưng ấy là trong Đấng Christ mà cái màn đó biến đi.

Nhưng cho đến ngày nay, mỗi lần người ta đọc sách Môi-se cho họ, cái màn ấy vẫn còn ở trên lòng họ.

Nhưng khi họ sẽ được trở lại cùng Chúa, thì màn ấy mới cất khỏi.

Vậy thì Chúa tức là Thánh Linh đó, Thánh Linh của Chúa ở đâu...thì sự tự do cũng ở đó.

Nhưng chúng ta, ai nấy đều để mặt trần mà nhìn xem vinh hiển Chúa như trong gương, thì hoá nên cũng một ảnh tượng Ngài, từ vinh hiển qua vinh hiển, như bởi Thánh Linh của Chúa.

Vậy nên chúng tôi nhờ sự thương xót đã ban cho, mà được chức vụ này, thì chúng tôi chẳng ngã lòng;

Nhưng chúng tôi từ bỏ mọi điều giấu giếm và đáng hổ thẹn, chẳng theo sự dối gạt và chẳng giả mạo lời của Đức Chúa Trời; nhưng chúng tôi tỏ bày Lễ thật lên án chính chúng ta với lương tâm mọi người trước mặt Đức Chúa Trời.

Nhưng nếu phúc âm của chúng tôi còn che khuất, thì chỉ che khuất cho những kẻ mà bị hư mất.

21 Nguyện Chúa gia ơn phước Ngài cho việc đọc Lời Ngài!

22 Bây giờ, đề tài của tôi sáng nay, tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ điều này. Và mỗi lần, nếu anh chị em mở băng ghi âm và lắng nghe, tôi hy vọng và tin rằng—rằng anh chị em có sự hiểu biết thuộc linh về những gì mà Đức Chúa Trời đang cố chuyển giao cho Hội thánh mà không có nói thẳng ra. Hiểu không? Đó là một điều, lúc nào đó, chúng ta phải nói những sự việc theo cách như vậy để nó có thể làm giảm bớt, nó có thể làm cho một số người bỏ đi ra ngoài, một số người bỏ đi, và một số người nghiền—nghiền—nghiền ngấm. Nhưng điều đó được thực hiện một cách có mục đích. Nó phải được làm theo cách ấy.

23 Thế thì có thể một số người sẽ nói, “Anh muốn nói rằng Đức Chúa Trời có mục đích khi làm điều như thế à?” Chắc chắn Ngài có. Ngài có mục đích.

24 Ngày nọ Ngài phán, khi Ngài thấy hàng ngàn người đứng chung quanh Ngài, Ngài phán, “Nếu các người không ăn Thịt của Con Đức Chúa Trời, hay Con Người, và uống Huyết Ngài, thì chẳng có Sự Sống trong các người đâu.”

25 Bạn có nghĩ rằng một bác sĩ y khoa hoặc một y tá, hoặc một người tri thức nào sẽ nghĩ gì về lời tuyên bố như thế, của một Người mà có một chức vụ như Ngài?Ồ, người ấy sẽ nói, “Ăn thịt à? Đó là kẻ ăn thịt người! Uống huyết người à? Đó là loài ma cà rồng! Nói cách khác, Ngài muốn chúng ta trở nên kẻ ăn thịt người và ma cà rồng.” Và thế là toàn thể đám đông rời bỏ Ngài.

26 Và có một nhóm người hầu việc với Ngài, bảy mươi người, mà đã được chọn. Và Ngài quay lại với họ, Ngài phán, “Các người sẽ nghĩ gì khi các người nhìn thấy Con Người đi lên từ nơi mà Ngài đã giáng xuống?” Bây giờ, Ngài đã không giải thích điều đó. Ngài không bao giờ giải thích *cách nào*; về sau Phao-lô đã làm điều đó. Ngài chỉ nói điều đó. Hiểu không? Và rồi khi đó, Ngài phán, “Các người sẽ nói gì,” với những người truyền đạo này, “khi các người nhìn thấy Con Người đi lên từ nơi Ngài giáng xuống?”

27 Không nghi ngờ gì những người đó đã nói, “Này, chờ một chút.Ồ, chúng tôi cùng ăn với Ngài. Chúng tôi cùng đánh cá với Ngài. Chúng tôi cùng ngủ với Ngài. Chúng tôi—chúng tôi biết nơi

Ngài được sinh ra. Chúng tôi đã thấy cái nôi mà Ngài—Ngài được ru. Và làm thế nào Người này...Đây là điều khó nói.”

²⁸ Và Kinh Thánh chép rằng, “Họ không đi với Ngài nữa.” Họ lìa bỏ Ngài.

²⁹ Sau đó Ngài còn mười hai người ở lại. Ngài đã chọn mười hai người, và Ngài nói, một trong số họ là quỷ. Vậy Ngài quay lại với họ.

Và không ai có thể giải thích được những gì Ngài đã phán. “Làm thế nào họ sẽ ăn Thịt Ngài và uống Huyết Ngài? Và làm thế nào Ngài giáng xuống được, khi Ngài được sinh ra ngay trên đất này?” Hiểu không? Họ không thể nào hiểu được Điều đó.

Và sau đó Ngài quay lại với những sứ đồ ấy, và Ngài phán, “Các người cũng muốn đi sao?”

³⁰ Đó là lúc Sứ đồ Phi-e-rơ đưa ra lời phát biểu vĩ đại, “Lạy Chúa, chúng tôi sẽ đi theo ai?” Hiểu không? “Vì chúng tôi thỏa lòng. Chúng tôi biết chắc rằng Chúa, một mình Chúa, có Lời Sự Sống trong giờ này.” Hiểu không? “Và chúng tôi thỏa lòng về điều đó.” Xem đây, họ không thể giải thích Nó. Họ...

Anh chị em không thể giải thích đức tin. Nó là cái gì đó mà anh chị em tin, và nó quá vững chắc đến nỗi không có gì khác có thể thay thế nó được.

Do đó, họ biết rằng Lời đã được chép ra cho thời đại mà họ đang sống, thời đại Đấng Mê-si, rằng Ngài thích hợp hoàn toàn với điều đó. Họ có thể làm gì để trở lại trong những giáo hội hình thức, lạnh lẽo mà họ đã ra khỏi chẳng? Họ nói, “Chúng tôi sẽ đi đâu?” Hiểu không? “Chúng tôi hoàn toàn được thúc giục để đi theo Chúa có Lời Sự Sống.” Hiểu không? Và họ—họ không thể giải thích Nó, nhưng họ chỉ tin Nó. Hiểu không?

³¹ Và Chúa Jêsus đã phán điều đó để loại bỏ bớt đám đông, đấy, cho đến khi Ngài có thể có một nhóm với nhau. Và từ trong tất cả những người đó, họ, chỉ có mười một người thực sự hiểu được Ngài là Ai. Họ biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và một mình Đức Chúa Trời. Bây giờ, đề...

³² Đề tài của tôi sáng nay là khả thi, hay là, bày tỏ Đức Chúa Trời đó.

33 Trong mọi thời đại, Đức Chúa Trời luôn luôn, ẩn mặt sau một bức màn, mọi thời đại, nhưng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời trong mọi lúc. Hiểu không? Nhưng Ngài cứ ẩn Mình đối với thế gian, và bày tỏ chính Ngài cho những kẻ được Chọn của Ngài, như các sứ đồ ở thời đó. Bây giờ, đó là Đức Chúa Trời ấy đang phán qua Đấng Christ.

34 Vậy thì, con người luôn luôn, theo bản tánh tự nhiên của con người, người ta muốn thấy (về hình thể) Đức Chúa Trời đó. Con người luôn luôn muốn nhìn thấy Nó. Con người đã dựng nên những tạo vật giống như Ngài. Họ nghĩ về một...Những người thổ dân Anh-điêng thờ mặt trời. Và—và chúng ta thấy, ở Phi châu, người ta thờ những loài vật khác nhau, vân vân. Và ở trên... những cột gỗ cao có khắc hình nhiều vật tổ ở Alaska, và—và những hình thức khác nhau của thú vật mà người ta nghĩ rằng Đức Chúa Trời nầy ở trong đó. Như Phao-lô nói ở thành A-then lúc đó, ở trên đồi Mars, và bảo họ rằng họ mê tín khi nói đến Đức Chúa Trời mà họ không biết nầy, rằng, họ biết rằng Ngài có ở đây tuy nhiên họ không biết Ngài.

35 Và vì vậy chúng ta thấy thậm chí quay lại quá khứ đến thời của Gióp. Gióp biết rằng có một Đức Chúa Trời. Ông biết điều đó. Nhưng đó không phải là một—một—một con người, trong tâm trí đúng đắn của họ, nhưng biết có một Đấng nào đó ở đâu đó. Và, bây giờ, Gióp muốn nói chuyện với Ngài.

Và tôi muốn anh chị em chú ý đến hình thức mà Đức Chúa Trời chọn để nói chuyện với Gióp. Đức Chúa Trời ẩn mình khi Ngài nói chuyện với Gióp. Ngài ẩn mình trong một cơn gió lốc, giáng xuống trong một cơn gió lốc. Anh chị em có tin rằng Đức Chúa Trời vẫn còn giáng xuống trong một cơn gió lốc có thể đến chỗ mà anh chị em thấy không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.]

36 Có nhiều người đang ngồi ở đây, một số người, mà đã ở với chúng tôi ngày nọ khi Ngài đến trong cơn gió lốc. Đã bảo tôi ngày trước, Anh Banks Wood và một số người, khi Ngài phán, “Hãy lấy cục đá này, quăng lên không trung, và nói, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY! Người sẽ thấy điều đó ngay tức thì.’” Và tôi nhặt hòn đá, leo lên một ngọn núi, ném nó lên không trung, và...dĩ nhiên, nó rơi xuống, bắt đầu cho cơn gió lốc, đây, nó bị hút vào đó.

³⁷ Anh chị em phải làm điều gì đó để gây ra điều gì đó theo sau nó. Chúa Jêsus lấy một miếng bánh và bẻ ra, rồi hóa ra thành nhiều từ miếng bánh đó. Ngài lấy nước, đổ vào các ché đá. Ê-li lấy muối, đổ vào nguồn nước; chặt một nhánh cây, rồi ném xuống nước. Nó có điều gì đó tượng trưng.

Và lượm cục đá này ném vào không trung, và nó rơi xuống bắt đầu cơn gió lốc.

³⁸ Ngày hôm sau, ồ, có một mục sư cùng đi với chúng tôi trên một chuyến đi săn. Ông đứng gần, và ông nói với tôi, “Chúa ban cho anh những khả năng như thế này phải không, Anh Branham?”

³⁹ Tôi nói, “Vâng, nhưng tôi thường đến đây để nghỉ ngơi.” Và ngay lúc đó khả năng đã đến.

⁴⁰ Và Anh Borders, tôi nghĩ anh ở bên ngoài lúc này, anh đang đi dạo. Anh Banks Wood, tôi nghĩ, và, ồ, nhiều người đi lên đó, tám hay mười người gì đấy. Anh Banks Wood chăm chú chờ đợi điều này. Ngay trên núi, băng qua phải từ đó, chính xác, khoảng nửa dặm nơi bảy Thiên sứ đã hiện ra, mà tôi đã rời khỏi đây để đến đó, rồi trở lại và nói...về Bảy Ấn. Chừng nửa dặm từ chỗ đó.

⁴¹ Và rồi ngày hôm sau, khi điều này đang diễn ra, ồ, tôi...Tôi nói với người anh em, người anh em này, tôi nói, “Anh có bệnh, anh bị dị ứng trong mắt. Bác sĩ đã cố gắng trong hai năm để chặn đứng nó và họ không thể làm được. Họ nói rằng anh sắp...nó sẽ ăn dần con mắt anh.” Và tôi nói, “Nhưng đừng lo lắng, Chúa Jêsus coi trọng đức tin của anh.” Anh ấy làm rơi súng xuống. Và tôi nói, “mẹ anh,” đúng điều bà đã có và không ổn với bà.

Anh ấy nói, “Đó là sự thật.”

⁴² Anh Roy Roberson từ hội thánh ở đây, đang đứng đây, tôi nghĩ rằng tất cả các anh chị em đều biết anh. Biết anh là một cựu chiến binh, và biết điều gì sắp xảy ra, tôi đặt tay lên vai anh; tôi nói, “Anh Roberson, hãy cẩn thận, coi chừng, điều gì đó sắp xảy ra.”

⁴³ Tôi trở lại chỗ mình đang đứng, và từ trong không khí xuất hiện một cơn gió lốc, từ trên cao, giáng xuống qua hẻm núi, cơn gió rất mạnh đến nỗi nó xé những tảng đá ra, rộng đến tám hoặc

mười tấc, từ trên đỉnh núi, và ném chúng xuống khoảng hai trăm thước. Và nổ vang ba lần như thế, và một Tiếng nói phát ra từ nó. Hiểu không?

44 Và tất cả họ đang đứng ở đó. Anh Banks, hiện có mặt lúc này, đi lên và nói, “Đó là những gì anh đã nói với tôi ngày hôm qua phải không?”

Tôi nói, “Vâng, thưa anh, nó đấy.”

Anh ấy nói, “Vậy thì, Nó nói gì?”

45 Tôi nói, “Này, điều đó chỉ dành cho tôi biết thôi, Anh Banks à, đấy, vì đó là...Điều đó muốn cảnh báo mọi người.”

46 Nhưng Nó tiến thẳng tới trước, nó đã xảy ra chỉ một chút thôi...đi về hướng bắc. Một ít, vài ngày sau Nó ẩn trong đại dương, và anh chị em đã thấy những gì xảy ra quanh Fairbanks. Đó là một dấu hiệu phán xét. Bây giờ chúng ta thấy rằng—rằng Đức Chúa Trời vẫn còn...Anh chị em thấy đấy, nó làm người ta hoảng sợ. Và vì vậy nên họ đã...Việc ấy phải xảy đến, đấy. Nó thật sự phải xảy ra. Các sự việc mà phải xảy ra thì đã xảy ra, dù sao đi nữa. Đấy, nó sẽ xảy ra, dù sao đi nữa.

47 Môi-se có lần muốn nhìn thấy Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời bảo ông đứng trên một tảng đá. Và, trên tảng đá ấy, Môi-se đứng và nhìn thấy Đức Chúa Trời đi qua, và lưng Ngài giống như lưng của một người. Đức Chúa Trời ở trong một cơn gió lốc, và Đức Chúa Trời...trong khi Môi-se đứng trên tảng đá.

48 Tôi đoán tất cả anh chị em đã nhìn thấy bức tranh ấy ở ngoài đó ngày nọ, chúng tôi đứng trên cùng tảng đá ấy. Và đây là Ánh sáng ấy, Thiên sứ của Chúa, ngay tại nơi Nó nổ ra. Đứng...Nó ở ngay trên bản thông báo ở đó lúc ấy, một lần nữa.

49 Hãy chú ý, Chúa Giê-hô-va của Cựu Ước là Chúa Jê-sus của Tân Ước. Hiểu không? Ngài cũng là Đức Chúa Trời, chỉ thay đổi hình thức của Ngài.

50 Vậy thì, người nào đó nói ngày nọ, một—một—một mục sư Báp-tít ở Tucson nói, “Làm sao anh có thể nói rằng—rằng Chúa Jê-sus và Đức Chúa Trời là cùng một Thân vị được?”

51 Tôi nói, “Ồ, thật rất dễ nếu anh loại trừ sự suy nghĩ của mình đi, và nghĩ về những từ ngữ Kinh Thánh của nó. Chúng là cùng

một Hữu Thể. Đức Chúa Trời là Thần; Chúa Jêsus là thân thể mà Ngài đã ẩn mình trong đó. Hiểu không?” Tôi nói, “Giống như trong gia đình tôi. Với vợ tôi, tôi là chồng nàng. Và tôi có một cô con gái tên Rebekah, tôi là cha nó. Và tôi có một cháu nội, tên cháu là Paul, tôi là ông nội của nó. Tôi là chồng, là cha, và là ông nội. Và vợ tôi không gọi tôi là cha hoặc ông nội; nàng chỉ gọi tôi là chồng. Con gái tôi cũng không gọi tôi bằng chồng hoặc ông nội; vì nó là con gái tôi. Hiểu không? Nhưng tất cả ba người này chỉ về cùng một người. Hiểu không? Đó là Đức Chúa Trời; Cha, Con, và Thánh Linh, chỉ là những lời công bố phân chia các thời đại.” Đức Chúa Trời cũng giống như vậy, cùng Đức Chúa Trời đó.

⁵² Đức Chúa Trời tự thay đổi chính Ngài, thay đổi hình thức của Ngài. Nếu các anh chị em chú ý ở đây trong thơ Phi-líp, Ngài phán, “Chẳng coi điều đó là sự nên nắm giữ, nhưng lấy *hình* của con người.”

⁵³ Bây giờ, từ ngữ Hi-lạp về chữ *hình* ấy, tôi đã tra xem nó suốt ngày hôm qua, cố gắng nghĩ ra chữ ấy có ý nghĩa gì, tôi thấy rằng, đến với chữ này của “en morphe.” Nó được đánh vần là e-n-m-o-r-p-h-e. Nhìn vào tiếng Hi-lạp, để tìm thấy en morphe là gì...Tôi có thể phát âm sai, nhưng lý do tôi đánh vần nó, vì nếu như nghe bằng nhão, nhiều người sẽ, ngay cả những học giả sẽ, hiểu được tôi—tôi muốn nói gì. Ngài, khi en morphe, điều đó có nghĩa là Ngài thay đổi hình thể chính Ngài. Ngài, Ngài giáng xuống. Vậy thì, chữ Hi-lạp ở đó có nghĩa, là, “Điều gì đó không thể nhìn thấy được, tuy nhiên nó có ở đó, và rồi nó thay đổi và con mắt có thể nhìn thấy được.” Anh em hiểu không?

⁵⁴ Giống như Ê-li, ở Đô-than. Đấy, người—người đầy tớ không thể nhìn thấy tất cả Thiên sứ ấy ở chung quanh đó, và Đức Chúa Trời chỉ biến đổi; không phải Ngài đem các Thiên sứ xuống, nhưng Ngài thay đổi sự nhìn thấy của người đầy tớ. Và ở đó là những ngọn núi đầy các Thiên sứ, lửa, ngựa lửa, và những chiếc xe ngựa lửa, tất cả đều ở chung quanh vị tiên tri của Ngài. Đấy, họ, Ngài đã thay đổi sự thấy. Sự—sự việc có ở đấy rồi.

⁵⁵ Vì vậy, đó là điều tôi đang cố gắng nói, rằng Đức Chúa Trời mà đã có thì hiện có ở đây. Điều duy nhất Ngài đã thực hiện khi Ngài trở thành con người, là Ngài đã thay đổi mặt nạ của Ngài.

Hiếu không? Ngài—Ngài, en morphe này, Ngài—Ngài tự thay đổi chính Ngài với những gì Ngài đã là thành những gì Ngài hiện là, hay mặt nạ của Ngài, ở vai khác.

56 Giống như trong một vở kịch lớn. Như tôi đã nói sáng nay, hầu như dựa theo vở kịch của Shakespeare. Nó có lâu rồi. Nhưng khi Shakespeare viết vở—vở—vở kịch, cho...cho King James của Anh quốc, khi ông...vai trò của Macbeth. Đấy, Shakespeare không tin nơi phù thủy; nhưng trong vở kịch, vì nhà vua tin phù thủy, nên ông ta phải kể cả phù thủy. Hiếu không? Và bây giờ, để làm điều này, họ phải thay đổi vai diễn.

57 Becky ở đây, trong vở *Carmen*, họ đóng vai đó trong—trong trường học nơi cô vừa tốt nghiệp cách đây vài tuần. Vậy thì, có thể có một người đóng ba hoặc bốn vai. Để làm điều đó, anh—anh ta phải thay đổi mặt nạ của mình. Đôi khi anh ta ra sân khấu, anh ta là nhân vật này; sang phần khác, anh đóng vai nhân vật khác. Nhưng lúc nào cũng là một con người ấy.

58 Và đó là Đức Chúa Trời. Ngài đã thay đổi chính Ngài từ—từ Trụ Lửa, để trở nên một Người. Rồi thay đổi chính Ngài từ đó, trở lại trong Thánh Linh lần nữa, để Ngài có thể ở trong con người. Đức Chúa Trời hành động trong con người những gì Ngài thực sự có. Chúa Jêsus Christ, là Đức Chúa Trời hành động trong Con Người, trong một Người. Trong một Người, đó là điều Ngài đã làm. Ngài đã thay đổi từ Trụ Lửa, rồi đã đến trong; mà là một màn che trong đồng vắng, để che giấu Đức Chúa Trời khỏi dân Y-sơ-ra-ên. Môi-se đã thấy hình dạng của thân thể Ngài, nhưng thực sự Ngài đã ẩn mình luôn mọi lúc đằng sau Trụ Lửa này, mà là Lời vô ngộ xuất phát từ Đức Chúa Trời.

59 Bây giờ chúng ta thấy ở đây, bây giờ từ lễ Ngũ tuần, Đức Chúa Trời không hành động *trong* con người, hay hành động...bây giờ Ngài hành động *qua* con người. Hiếu không? Ngài đã hành động *trong* một Người lúc đó, là Jêsus. Bây giờ Ngài đang hành động *qua* con người mà Ngài đã chọn cho mục đích này. Đức Chúa Trời, trong hình dạng của con người, Ngài tự thay đổi chính Ngài từ hình dạng của—của một...của Đức Chúa Trời, sang hình dạng của một người.

⁶⁰ Ngài đã đến trong ba tên gọi, ba danh xưng của con. Ngài đến trong Con...tên của Con của—của người, Con vua Đa-vít, và Con Đức Chúa Trời; những tên của ba con trai.

⁶¹ Vậy thì, trước hết Ngài đến trong Con của Đa...Con Người, vì Ngài là một Tiên tri. Bây giờ, Chính Đức Giê-hô-va đã gọi Ê-xê-chi-ên và những tiên tri, “hỡi con người, người thấy gì?” Chúa Jê-sus chẳng bao giờ nhắc đến chính Ngài như là Con Đức Chúa Trời; Ngài nói về chính Ngài như là Con người, bởi vì—vì lời Kinh Thánh không thể bị phá bỏ.

Không thể có điều gì bị bỏ trong lời Kinh Thánh được. Mọi Lời của Đức Chúa Trời phải là vậy. Đó là cách mà tôi tin. Đó là cách Nó phải như vậy, không phải bởi vì tôi tin điều đó, mà bởi vì Nó là Lời của Đức Chúa Trời.

⁶² Bây giờ nếu anh chị em để ý ban đầu, một Lời, trang một trong Kinh Thánh, trong Sáng thế ký chương 1, chúng ta thấy rằng toàn thể...Mọi bệnh tật, mọi buồn rầu, mọi bệnh tim, và mọi chuyện mà đã từng xảy ra cho nhân loại, đều bắt nguồn từ *một* người không tin *một* Lời, đã gây ra tất cả điều này. Đó là phần đầu tiên trong Kinh Thánh. Trong phần cuối của Kinh Thánh, Khải huyền chương 22, cùng một Đức Chúa Trời ấy đã phán, “Hễ ai bớt một Lời trong Sách Này, hoặc thêm một lời vào Nó.” Đấy, phải giữ đúng từng Lời một, đúng như cách Nó có.

⁶³ Vì thế, cho nên, cứ lấy một việc nhỏ như tôi sẽ...người nào đó luôn nói với tôi về việc phụ nữ cắt tóc ngắn quá vai. Vậy thì, đối với tôi, hễ khi nào cô ấy làm điều ấy, và tôi không quan tâm cô ấy thánh thiện đến thế nào và biết nhiều bao nhiêu, thì cô ấy vẫn sai lầm. Cô ấy mặc quần đùi và những loại quần áo tương tự như thế; tôi không quan tâm những gì cô ta làm, cô hát như thế nào, cô ta có thể giảng dạy hay bao nhiêu, bất kỳ điều gì cô ta có thể làm, loại nếp sống gì cô đang sống, vẫn còn có một Lời bị vi phạm. Hiểu không? Đấy, phải là mọi Lời. Không phải một câu; nhưng là một Từ, một Lời! Vì thế, Kinh Thánh không có sự giải thích cá nhân. Nó phải là từng Lời một, theo cách Nó được viết ra. Chúng ta phải tin điều Đó.

⁶⁴ Và không những tin Nó thôi, mà còn phải sống với Nó nữa. Nếu chúng ta không sống với Nó, thì chúng ta không tin Nó;

chúng ta chỉ nói điều chúng ta làm. Như tôi...Dựa vào những gì tôi đã nói, những môn đồ kia không thể giải thích Nó, nhưng họ đã tin Nó, dù sao đi nữa, và họ đã xưng nhận và sống với điều đó. Khi hết thấy những người khác còn lại bỏ đi khỏi Nó, thì họ vẫn ở lại với Nó! Họ tin Nó! Đó là cách chúng ta phải làm. Đó là cách anh chị em phải làm. Cho dù người khác làm gì đi nữa, thì chúng ta vẫn tin Nó và rồi chúng ta hành động dựa trên Nó. Nếu anh chị em không làm, thì anh chị em không tin Nó.

⁶⁵ Bây giờ chú ý lúc này như Ngài đã đến, Ngài phải đến làm Con Người, vì Kinh Thánh nói rằng Ngài sẽ, “Đức Chúa Trời sẽ dấy lên một Tiên Tri cho họ.” Vì vậy Ngài không thể đến gọi chính Ngài là Con Đức Chúa Trời được, bởi vì đó không phải là sự phân chia thời đại ấy. Ngài là Con Người được nói tiên tri, để làm trọn, và bày tỏ cho họ mọi điều đã được thực hiện, và làm hình bóng Ngài là ai. Rồi Ngài đã ở trên đất như Con Người.

⁶⁶ Hãy xem người phụ nữ Sy-rô-phê-ni-xi chạy đến với Ngài, và nói, “Hỡi Con vua Đa-vít, xin thương xót tôi!” Ngài không hề ngẩng đầu Ngài lên. Bà không có quyền được gọi Ngài là Con vua Đa-vít. Bà là dân Ngoại.

Con gái tôi không được phép gọi tôi như là chồng; hoặc, gọi vợ tôi, như là con gái. Nhưng, cô ấy là con gái tôi và vợ tôi, cô ấy là con gái tôi trong Phúc âm. Nhưng, theo thể gian, nàng không có quyền gọi tôi là một—một người cha. Anh chị em hiểu không?

Bây giờ chú ý, người phụ nữ dân Ngoại này không được gọi Ngài là Con vua Đa-vít. Nhưng người mù Ba-ti-mê đã gọi, đấy, vì ông ta là người Do-thái. Bây giờ, Ngài đến như Con Người.

⁶⁷ Anh chị em phải biết những lời này và những điều này. Hãy nhìn vào Hattie Wright lúc đó, khi Thần Lực thứ Ba. Anh chị em nhớ điều đó. Về tất cả mọi điều, người phụ nữ đó nói điều đúng. Anh chị em phải nói chữ đúng đó, điều đúng với Đức Chúa Trời.

⁶⁸ Chú ý nào, Ngài đến trước hết như Đấng Tiên Tri, và họ đóng đinh Ngài. Dân của Chính Ngài đã đóng đinh Ngài. Ngài đến như Con Người.

⁶⁹ Rồi sau đó Thánh Linh đến, bấy giờ Ngài là Con Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Thần. Ngài là Thánh Linh, Con Đức Chúa

Trời. Ngài sống qua các thời đại hội thánh như là Con Đức Chúa Trời.

⁷⁰ Bây giờ, trong Thiên hi niên, Ngài sẽ là Con vua Đa-vít, ngồi trên Ngôi của Cha Ngài, là Đa-vít. Ngài là Con vua Đa-vít, lúc ấy.

⁷¹ Và, hãy nhớ, giữa Con Đức Chúa Trời...Trong thời đại hội thánh Lao-đi-xê, họ đuổi Ngài ra ngoài. Và trong Lu ca, Ngài phán Ngài sẽ được bày tỏ lại là Con Người, là Đấng Tiên Tri, làm ứng nghiệm phần còn lại của nó. Hiểu không? Kinh Thánh liên kết với nhau cách hoàn hảo. Con Người, Con Đức Chúa Trời, Con vua Đa-vít. Đó là gì? Chính là cùng một Đức Chúa Trời luôn mọi lúc, chỉ thay đổi hình dạng của Ngài, en morphe. Ngài chỉ thay đổi nó. Đó là một vở kịch lớn với Ngài. Ngài chỉ diễn xuất.

⁷² Ngài đã đến như Con Người, Đấng Tiên Tri. Đã hành động đúng như vậy. Thậm chí một phụ nữ tầm thường đầy tội lỗi, tại giếng nước, bà đã nhận ra Ngài. Bà nói, “Chúng tôi biết Đấng Mê-si sẽ đến, mà được gọi là Đấng Christ, đó là những gì Ngài sẽ làm.” Đấy, bà nhận ra được vì bà là Hạt giống được định trước. Rồi bà...

Nơi mà, phần lớn họ đã không nhận ra Nó. Họ không nhận ra điều gì cả. Họ đã ở trong tội lỗi, từ ban đầu.

⁷³ Vì, vì những vai của Ngài, Ngài thay đổi hình dạng của Ngài. Rồi Ngài đến trong hình dạng Con người.

Vì thời kỳ cải chánh, Wesley, Luther, và những thế hệ tiếp theo, thì chúng ta thấy rằng họ bị cột lại thành bó, giống như dân Y-sơ-ra-ên ngày xưa, cho đến nỗi khi Ngài xuất hiện trong những ngày cuối cùng, trong thời đại ngũ tuần, như là Thánh Linh, họ đã chối bỏ Nó. Họ làm giống như dân Y-sơ-ra-ên đã làm.

Và Ngài làm gì bây giờ? Trở lại như Con Người. Và rồi, từ đó, Con của Đa-vít. Thấy chúng ta thật gần thế nào không? Con Người, Con Đa-vít, Con Đức Chúa Trời. Ngài được bày tỏ trong những ngày sau rốt như Con Người, theo Ma-la-chi 4, tất cả phần còn lại các lời tiên tri đều tập trung vào thời đại này. Không còn nói gì về hội thánh sau khi Ngài...Họ đuổi Ngài ra ngoài; ở bên ngoài, đang gõ cửa. Tuy nhiên, một số của Dòng dõi định trước ở trong đấy. Ngài phải vào với họ.

⁷⁴ Đức Chúa Trời, trong con người, đã làm chính Ngài trở nên trống không. Giô-ên 2:28, chúng ta thấy, Ngài phán, “Ta sẽ đổ ra, trong những ngày sau rốt, Thần Ta.” Bây giờ, nếu anh chị em chú ý từ ngữ được dùng ở đó, từ ngữ Hi-lạp. Tôi có thể nói sai điều này, nhưng một từ tôi có thể tìm thấy...

⁷⁵ Anh chị em phải xem những từ ngữ. Tiếng Anh đôi khi có nghĩa kép. Giống như từ chúng ta nói, “god.” Đức Chúa Trời dựng nên trời đất, Sáng thế ký 1. Nhưng bây giờ, trong Kinh Thánh, Nó nói rằng, “Ban đầu Elohim.” Vậy thì, Elohim, tiếng Anh gọi là “thần,” nhưng nó thực sự không phải là *Elohim*. Bất kỳ điều gì có thể gọi là thần, với chữ *thần*; bạn có thể làm một cái tượng là một thần; bạn có thể làm cho chiếc đàn piano đó là một thần; bạn có thể làm bất cứ cái gì là một thần.

⁷⁶ Nhưng nó không phải vậy trong chữ *Elohim*; Nó có nghĩa là, “Đấng tự hữu.” Hiểu không? Chiếc đàn piano không thể tự hữu, không điều gì khác có thể tự hữu được. Vậy, chữ *Elohim*, có nghĩa, “Ngài luôn luôn hiện hữu.” *God* có thể có nghĩa bất cứ điều gì. Thấy sự khác nhau trong chữ này không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

⁷⁷ Vậy thì, khi Nó nói ở đây rằng Ngài tự làm Ngài trở nên *trống không*, hoặc *đổ ra*, vậy thì, chúng ta hãy nghĩ như thế này, rằng Ngài “mửa ra,” tiếng Anh của chữ *emptied*, hoặc chữ *poured* nghĩa là đổ ra từ Ngài, đấy, điều gì đó đi ra khỏi Ngài mà khác với từ Ngài. Nhưng chữ *kenos*, trong tiếng Hi-lạp, không có nghĩa là Ngài “mửa ra,” hoặc điều gì...cánh tay của Ngài rút ra, hoặc con mắt của Ngài rơi ra, thành một người khác.

⁷⁸ Nghĩa là, Ngài tự thay đổi chính Ngài, Ngài “đổ chính Ngài vào,” (A-men!), vào trong mặt nạ khác, thành hình dạng khác. Chứ không phải một người khác ra khỏi Ngài, được gọi là Thánh Linh, mà Nó là Chính Ngài. Anh chị em có hiểu không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Chính Ngài đã đổ tự đổ Mình vào trong dân sự. “Đấng Christ ở trong anh em!” Thật đẹp làm sao, tuyệt vời làm sao, khi nghĩ rằng, Đức Chúa Trời đã đổ chính Ngài vào trong nhân loại, vào trong tín hữu. “Đổ ra!” Đó là một phần của vở kịch của Ngài, để làm vậy.

Đức Chúa Trời, trong sự đầy đủ, tất cả bốn thể của Đức Chúa Trời đã ở trong Thân vị này, là Chúa Jêsus Christ. Ngài là Đức Chúa Trời, và chỉ một mình Đức Chúa Trời mà thôi. Không phải ngôi thứ ba hay ngôi thứ hai, hoặc ngôi thứ nhất; nhưng là Thân vị đó, Đức Chúa Trời ẩn mình trong thân xác con người.

⁷⁹ Ti-mô-thê Nhất 3:16, “Mọi người đều cho sự mầu nhiệm của sự tin kính là lớn lắm; vì Đức-Chúa-Trời, Elohim,” viết hoa chữ G-o-d, trong Kinh Thánh. Nhắc lại điều đó, bất cứ ai. Nó nhắc đến, ban đầu, Nó nói, “Elohim.” “Ban đầu, Elohim.” Hiểu không? “Và, Elohim, không ai có thể phủ nhận sự mầu nhiệm lớn là sự mầu nhiệm của Elohim; vì Elohim đã trở nên xác thịt, và chúng ta có thể đụng chạm vào Ngài.” Elohim, ẩn mình trong xác thịt con người! Chúa Giê-hô-va vĩ đại đã bao phủ mọi khoảng không gian, thời gian, và mọi nơi, đã trở nên con người. Chúng ta đụng chạm vào Ngài, Elohim. “Ban đầu, có Elohim. Và Elohim đã trở nên xác thịt, ở giữa chúng ta.”

⁸⁰ Là gì? Đây là đường lối của Ngài, các phần của vở kịch. Đó là cách Ngài hành động, cách Ngài muốn bày tỏ chính Ngài cho chúng ta như là con người khác nào đó. Chúng ta là loài hay chết, và Ngài biết điều đó. Chúng ta chỉ hiểu như những con người hay chết. Chúng ta chỉ biết như những con người hay chết. Chúng ta chỉ biết khi những giác quan của chúng ta sẽ cho chúng ta biết, phần còn lại của nó chúng ta phải tin bằng đức tin. Chúng ta phải nói có một Đức Chúa Trời; hoặc chúng ta nhìn thấy Ngài, hay không, thì chúng ta vẫn tin điều đó, dù sao đi nữa. Hiểu không? Dù có hoặc không, chúng ta vẫn tin điều đó vì Đức Chúa Trời phán vậy.

⁸¹ Giống như Áp-ra-ham, không thể thấy con trai đó, chẳng có dấu hiệu nào, không có sự mang thai của—của Sa-ra, thậm chí không có những giai đoạn kinh nguyệt hay bất cứ điều gì, nhưng tuy nhiên Chúa đã phán vậy. Mọi hi vọng, thậm chí tử cung của—của bà không sanh sản được nữa, và sự sống trong ông đã suy tàn, và dòng—dòng sự sống của ông đã khô cạn, sự sống của—của bà cũng khô cạn trong bà. “Và tuy nhiên người chẳng lường lự hồ nghi về lời hứa của Đức Chúa Trời, nhưng càng mạnh mẽ

trong đức tin, dâng sự ngợi khen, biết rằng điều chi Đức Chúa Trời đã hứa, Ngài phán Ngài cũng có quyền làm trọn được.”

Đó là cách chúng ta phải tin Lời ấy ngày hôm nay. Làm thế nào nó sẽ xảy ra? Tôi không biết. Đức Chúa Trời phán mọi việc sẽ diễn ra theo cách ấy, và điều đó không cần phải nói thêm nữa.

⁸² Ai là Đấng vô hình vĩ đại này? Đấng mà Áp-ra-ham nhìn thấy trong những khả tượng là Ai? Ngay lúc cuối cùng, mặc dù, Ngài được bày tỏ trong xác thịt, trước khi con ông sanh ra. Chính Đức Chúa Trời đã hiện ra với Áp-ra-ham trong hình dạng của một con người, vào lúc cuối cùng. Bày tỏ! Ông đã nhìn thấy Ngài trong một Ánh sáng yếu ớt một lần; ông nhìn thấy Ngài trong những khả tượng; ông đã nghe Tiếng Ngài; qua nhiều lần mặc khải. Nhưng ngay trước khi đưa con lời hứa sinh ra, ông nhìn thấy Ngài trong hình dạng người nam, và nói chuyện với Ngài, và mời Ngài ăn thịt và uống. Hiểu không? Chú ý, Chính Chúa ẩn mình trong xác thịt con người.

⁸³ Đây là một phần trong đường lối của Ngài. Đây là cách Ngài bày tỏ chính Ngài cho chúng ta, bày tỏ Lời Đời đời, Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va trở nên xác thịt. Như Tin lành Giăng 1, “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và...Ban đầu có Elohim, và Elohim là...trở nên Lời, và Lời là Elohim. Và Lời đã trở nên Elohim.” Hiểu không? Nó giống như vậy, chỉ được bày tỏ.

⁸⁴ Giống như thuộc tính, đấy, nó ở trong Đức Chúa Trời. Một thuộc tính là tư tưởng của anh chị em. Đức Chúa Trời ban đầu, Đấng Đời Đời, thậm chí Ngài không phải là một Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng Đời Đời. Thậm chí Ngài không phải là Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời là một đối tượng để thờ phượng, hay điều gì đó. Hiểu không? Do đó Ngài thậm chí không phải vậy. Ngài là Elohim, Đấng Đời Đời. Nhưng trong Ngài là những tư tưởng Ngài muốn trở thành vật chất. Và Ngài đã làm gì? Rồi Ngài phán một Lời, và Lời đó được vật chất hóa. Đó là toàn thể bức tranh, từ Sáng thế ký đến Khải huyền. Không có gì sai lầm. Chính là Elohim đã vật chất hóa để Ngài có thể được rờ, được cảm nhận. Và trong Thiên hi niên, có Elohim ngự trên Ngai, đấy, đúng thế, với tất cả những thần dân của Ngài ở chung quanh Ngài, mà Ngài đã định trước khi sáng thế.

⁸⁵ Giống như một người dựng chuông chùm, hay người đúc chuông chùm. Mỗi cái chuông phải kêu khác tiếng với cái khác. Cùng những vật liệu, nhưng rất nhiều sắt, rất nhiều thép, rất nhiều đồng, để nó cho ra tiếng kêu “leng keng.”

⁸⁶ Đó là cách Đức Chúa Trời đã làm. Ngài sanh ra điều này cho người đó, với điều này cho người kia, với điều này cho người nọ, cho đến khi Ngài đạt được đúng điều Ngài muốn. Đó là cách Ngài giáng xuống. Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài trong Trụ Lửa qua các tiên tri, rồi vào trong Con Đức Chúa Trời, mà, Ngài vẫn là Đức Chúa Trời. Đây, đó là Đức Chúa Trời không bao giờ thay đổi thực hiện cách chính xác, từ sự trọn vẹn đến trọn vẹn, từ vinh quang đến vinh quang. Đó là đường lối mà Hội thánh trải qua.

⁸⁷ Chú ý, trải qua các thời đại, cùng cách ấy, bởi các tiên tri Ngài, Ngài đã bày tỏ chính Ngài. Họ không hoàn toàn là những tiên tri, họ là những vị thần. Ngài phán vậy. Vì, những gì họ nói là Lời Đức Chúa Trời. Họ là xác thịt mà Đức Chúa Trời ẩn mình trong đó. Họ là những vị thần. Chúa Jêsus, chính Ngài, đã phán, “Sao các ngươi kết tội Ta khi Ta nói Ta là Con Đức Chúa Trời, và luật pháp của chính các ngươi có nói rằng những người có Lời Chúa đến với là những vị thần?” Hiểu không?

⁸⁸ Vậy chính là Đức Chúa Trời hình thành trong một người được gọi là một tiên tri. Hiểu không? Và Lời của Chúa đến với người này, vì thế người đó không phải là tiên tri; tiên tri là cái màn, nhưng Lời là Đức Chúa Trời. Lời của con người sẽ không hành động như thế. Hiểu tôi muốn nói gì không? Nó không thể hành động trong cách ấy. Nhưng một cách tiềm tàng đó là Đức Chúa Trời. Đây, Ngài là Lời Đức Chúa Trời ở trong hình dạng của con người, được gọi là “một người.”

Chú ý, Ngài chẳng bao giờ thay đổi bản chất của Ngài, chỉ hình dạng của Ngài thôi. Hê-bơ-rơ 13:8, nói rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Vì thế Ngài đã không thay đổi bản chất của Ngài khi Ngài đến. Ngài luôn luôn là Đấng Tiên Tri, trải qua suốt mọi thời đại, giống như vậy: là Lời, Lời, Lời, Lời. Anh chị em hiểu không? Ngài không thể thay đổi bản chất Ngài, nhưng Ngài thay đổi hình dạng Ngài. Hê-bơ-

rơ 13:8, nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không bao giờ thay đổi.” Ngài chỉ thay đổi mặt nạ của Ngài.

⁸⁹ Giống như tôi thay đổi từ người chồng, khi con tôi sinh ra, thì tôi là cha. Khi cháu nội tôi sinh ra, tôi là ông nội. Hiểu không? Nhưng, con người tôi không thay đổi; tôi vẫn là—vẫn là tôi. Hiểu không? (Và đó là Đức Chúa Trời.) Đó là tôi chỉ thay đổi...Đấy, chỉ thay đổi hình dạng của mình. Hiểu không?

Lưu ý. Và xác thịt thay đổi từ hình dạng từ thanh niên đến một người tuổi trung niên, đến người già. Và anh chị em đấy, anh chị em thấy đấy, anh chị em chỉ thay đổi hình dạng của mình.

⁹⁰ Bây giờ, anh chị em không thể nói một bạn trẻ đứng lên ở đây, mười sáu tuổi, nói cậu ấy là ông nội. Không thể được. Hình dạng của cậu ấy phải được thay đổi. Vài năm thay đổi nó, rồi cậu ấy mới trở thành cha. Hiểu điều tôi muốn nói không?

⁹¹ Nhưng đó là cùng một Người luôn mọi lúc, cũng Người ấy, Đức Chúa Trời luôn mọi lúc. Theo cách này Ngài bày tỏ chính Ngài cho dân sự Ngài, trong việc làm điều này. Chú ý, qua thời đại Trụ Lửa, Ngài bày tỏ chính Ngài với dân sự Ngài. Trong thời đại của—của Chúa Jêsus, Ngài bày tỏ chính Ngài cho dân sự Ngài. Trong thời đại của Thánh Linh, như là Con Đức Chúa Trời. Con của Đa-vít...Ngài luôn bày tỏ chính Ngài trong cách thức đó với dân sự Ngài, làm cho dân sự biết Ngài. Ngài ẩn mình sau điều gì đó, để ý, trong cùng một cách, hoặc cùng một bản chất, ở mọi thời điểm.

⁹² Đức Chúa Trời ẩn mình trong Chúa Jêsus, để làm công tác cứu chuộc tại thập tự giá. Là Thần, Đức Chúa Trời không thể chết được. Ngài là Vĩnh hằng. Nhưng Ngài phải mang hình dạng khác và đóng vai của sự chết. Ngài đã chết, nhưng Ngài không thể làm điều đó trong hình dạng Đức Chúa Trời của Ngài. Ngài phải làm điều này trong hình dạng của Con, như là Con Người, trên đất. Anh em hiểu không? Ngài phải có hình dạng Con. Rồi khi Ngài trở lại vào lễ Ngũ tuần, Ngài lại là Con Đức Chúa Trời. Hiểu điều tôi muốn nói không? Hiểu ý đó không? Ngài là...

⁹³ Ngài phải đến trong xác thịt loài người, để...và không người nào, không có sự ham muốn tình dục. Bởi vì điều đó chứng minh

lần nữa sự tuyên bố của chúng ta về dòng giống của rắn, đây, “tình dục,” hoàn toàn là do tình dục. Không phải quả táo; nhưng tình dục! Đúng thế. Điều đó phải là thế. Để ý ở đây, đây, vì bất cứ người tốt nào...Hãy xem những tiên tri đó lúc ấy ở đó, nhưng Ngài phải còn hơn là một tiên tri. Hiểu không? Để làm điều ấy, Ngài phải đến qua sự sinh ra đồng trinh, cho thấy sự sinh ra đồng trinh đã chứng minh...Ngài phải được sanh ra đồng trinh, để cất đi sự nguyên rủa, Thuốc giải độc. Hiểu điều tôi muốn nói không? Vì vậy, điều đó phải là qua tình dục. Ngài đã chứng minh qua sự đến của Chính Ngài; Ngài không đến trong sự ham muốn tình dục, nhưng qua sự sinh ra đồng trinh. Và Ngài đã thay đổi hình dạng từ Đức Giê-hô-va thành Chúa Jêsus, để thực hiện công tác cứu chuộc trong vở kịch mà Ngài đang diễn xuất, trong Đức Chúa Trời tại thập tự giá.

⁹⁴ Những người Hi-lạp muốn gặp Ngài. Trong Phúc âm Giảng 12:20, nhiều người trong các anh chị em nghe tôi giảng về việc nói ấy, “Thưa các ông, chúng tôi muốn thấy Chúa Jêsus.” Anh em có chú ý điều đó không?

⁹⁵ Bây giờ, những người Hi-lạp là những học giả, họ là những người vĩ đại. Và họ có một—họ có một—một cảm nhận tuyệt vời về Đức Chúa Trời, khi Phao-lô giảng cho họ trên đồi Mars. Và họ là, họ—họ lãnh đạo—họ lãnh đạo thế giới về khoa học và—và giáo dục, họ là những con người vĩ đại. Nhưng họ thờ phượng và tin tưởng nơi huyền thoại và như vậy, những cuốn sách nghệ thuật và những sách huyền bí, vân vân.

⁹⁶ Nhưng họ—họ—họ bị khuấy động trước Người này là Người mà có thể chữa lành người đau và có thể báo trước những gì xảy ra, thật chính xác. Và họ bị khuấy động, vì vậy họ đến gặp Ngài. Bây giờ, nhìn kỹ bây giờ, đừng bỏ qua điều này. Hiểu không? Họ đến và nói cùng Phi-líp, ở tại Bết-sai-đa, “Thưa ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus.” Và Phi-líp cùng môn đồ khác đưa họ đến gặp Chúa Jêsus, để thấy Chúa Jêsus.

⁹⁷ Bây giờ chú ý từng lời mà Chúa Jêsus trả lời với họ, vì họ đến để thấy Ngài là Ai, và họ không thể thấy Ngài. Họ thấy hình dạng, nhưng Ngài ở trong đền thờ của Ngài. Đức Chúa Trời ở trong đền thờ của Ngài, ẩn mình trong xác thịt con người. Hãy chú ý những

lời Ngài phán, “Nếu hột lúa mì kia chẳng rơi xuống đất, đấy, và chết đi, thì nó ở một mình.” Hiểu không? “Giờ đã đến, chẳng bao lâu Con Người sẽ được vinh hiển, đấy, và Ngài phải đi qua từ đất này. Nếu giờ này không đến, thì các người chẳng bao giờ có thể nhìn thấy được Điều đó.” Hiểu không?

98 Ở đây, tại sao họ không thể thấy Chúa Jêsus? Ngài che mặt. Chúa che mặt. Người Hi-lạp muốn có một Đức Chúa Trời, và Ngài ở đây, nhưng họ không thể nhìn thấy Ngài vì tấm màn. Và ngày nay cũng vậy, họ không thể nhìn thấy Ngài vì có cái màn. Cái màn ấy đang che mặt họ. Những người Hi-lạp này bị che mặt nà, hoặc Chúa Jêsus mang mặt nạ với những người Hi-lạp này.

99 Chú ý, Ngài phán cùng họ, “Nếu hạt lúa mì không rơi xuống đất, thì cứ ở một mình.”

100 Họ, họ không thể hiểu thế nào, vì sao họ không thể nhìn thấy Ngài. Đứng ở đó là một con người. Họ đến để thấy Đức Chúa Trời, và họ đã thấy một con người. Hiểu không? Họ không thể nhìn thấy Đức Chúa Trời vì Chúa Trời che mặt với họ. Bây giờ cứ nhớ trong trí, Đức Chúa Trời ẩn mình trong một con người. Họ có thể nói, “Không người nào có thể làm những việc này ngoại trừ đó là Đức Chúa Trời. Không ai có thể làm, và làm sao một con người đang đứng đây tuy nhiên các công việc của Đức Chúa Trời được bày tỏ qua Người!” Đấy, họ không thể hiểu rằng Chúa Trời đang ẩn mình.

101 Ngài ẩn mình trong một con người, như Ngài luôn luôn ẩn mình. Nhưng, Ngài không tỏ mình ra cho họ, Ngài ở trong đền thờ con người của Ngài. Đức Chúa Trời ở trong đền thờ con người. Vậy thì, hãy thật cẩn thận, bây giờ Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Hiểu không? Đức Chúa Trời ẩn mình, Ngài tự giấu mình khỏi thế gian, giấu mình trong loài người. Anh em hiểu không? Đây là Đức Chúa Trời! Những người Hi-lạp kia nói rằng, “Chúng tôi muốn thấy Ngài.”

102 Và Chúa Jêsus phán, “Hạt lúa mì kia phải rơi xuống đất và chết.” Anh em phải chết về mọi ý tưởng của mình. Anh em phải loại bỏ những ý riêng của mình.

Giống như những môn đồ kia, họ không thể giải thích về việc ăn thân thể Ngài và—và uống Huyết Ngài, nhưng, đây, họ đã chết đối với những điều đó. Họ chết đối với một Nguyên tắc, họ được chết với Đấng Christ. Cho dù nó là điều gì đi nữa, hay trông giống như Ngài bị đánh bại đến bao nhiêu, họ vẫn tin Nó dù sao đi nữa. Hiểu không? Họ có thể nhìn thấy trong Người đó; một Người cùng ăn, uống, đánh cá, ngủ, mọi thứ khác, được sanh ra trên trái đất này, và đi bộ với họ, nói chuyện với họ, mặc quần áo giống như họ, nhưng đó là Đức Chúa Trời.

¹⁰³ Vì thế những người Hi-lạp không thể nhìn thấy Ngài, vì Ngài ẩn mình khỏi họ, trong một con người. Chú ý Lời Ngài phán với họ, “Nếu hạt lúa mì kia chẳng rơi xuống đất.”

¹⁰⁴ Đức Chúa Trời giấu mình trong hình dạng của một người, ẩn mình để họ không thể nhìn thấy Ngài. Họ chỉ có thể thấy một con người. Nhưng những người được Định trước kia đã thấy Đức Chúa Trời. Người này thì thấy một con người, nhưng người kia lại nhìn thấy Đức Chúa Trời. Hiểu không? Và chính là Đức Chúa Trời ẩn mình trong một con người, làm cho cả hai đều đúng cả, nhưng đức tin của anh chị em nằm trong chỗ mà anh chị em không nhìn thấy. Anh chị em tin điều đó, dù thế nào đi nữa. Đức Chúa Trời ẩn mình trong một con người. Ngài ở trong xác thịt đó, và xác thịt đó là tấm màn của Ngài. Tấm màn bị xé đi, đây, để Đức Chúa Trời có thể được bày tỏ.

¹⁰⁵ Trong Cựu Ước, Đức Chúa Trời ẩn mình khi Ngài ở trên ngai thi ân; trên ngai thi ân, sau bức màn. Trong thời Cựu Ước, Đức Chúa Trời ở trong đền thờ của Ngài. Nhưng dân sự vào và thờ phượng như thế này, nhưng, nhớ rằng, có một tấm màn che (a-men) mà che khuất Đức Chúa Trời. Họ biết có Đức Chúa Trời tại đây. Nhưng họ không thể thấy Ngài. Trụ Lửa đó chẳng bao giờ xuất hiện nữa ở đó. Anh chị em để ý không? Từ khi Trụ Lửa đi vào sau bức màn đó, trong Kinh Thánh không một lần nào nói về việc Nó xuất hiện trở lại, Nó phải chờ đợi cho đến khi Chúa Jêsus Christ đến. Đức Chúa Trời ẩn mình!

¹⁰⁶ Khi Ngài đứng trên đất, Ngài phán, “Ta từ Đức Chúa Trời mà đến và Ta đi về cùng Đức Chúa Trời.”

¹⁰⁷ Sau đó Phao-lô, (sau sự chết, chôn, và sống lại của Ngài), trên con đường đến Đa-mách, thì có Trụ Lửa ấy trở lại. Nó là gì? Lộ ra từ sau bức màn! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!

¹⁰⁸ Ngài ở đằng sau bức màn. Bây giờ Ngài ở đằng sau điều gì? Bức màn bằng da. Đây, “da cá nước,” đằng sau bức màn. Và khi bức màn bị xé ra vào ngày bị đóng đinh trên thập tự giá, thì toàn bộ ngôi thi ân bày ra.

¹⁰⁹ Bây giờ, người Do-thái không thể hiểu làm thế nào mà Đức Chúa Trời có thể thương xót một dân tộc tội lỗi, xấu xa như chúng ta. Nhưng họ không thể nhìn thấy Ngài là Đấng ban sự thương xót, vì Ngài ẩn mình. Ngài ở đằng sau ngôi thi ân, ở bên trong, bên trong tấm màn bằng da cá nước phủ xuống, bao phủ Ngài. Trước...

¹¹⁰ Trước kia, nếu người nào bước vào sau bức màn ấy, sẽ bị chết ngay lập tức. A-men. Ồ, chúng ta sẽ ngừng ở đây để có một bài học một chút, đây, nếu anh chị em có—có thể tiếp nhận Nó. Bước vào sau bức màn da...Thậm chí một trong các con của thầy tế lễ thượng phẩm thử làm điều này một lần thôi, và đã chết ngay. “Đừng đi vào sau bức màn ấy.” Con người mà bước vào phía sau...Tại sao? Không có sự chuộc tội khi ấy, trong đó. Lúc bấy giờ nó tiềm tàng. Nó thật sự tiềm tàng. Và bất cứ điều gì *tiềm tàng* thì chưa phải là việc thật, đây, thật sự tiềm tàng. Nó là sự cứu chuộc...Tội lỗi bị phơi bày, thì không được bỏ qua...đúng hơn là được tha thứ, không được tha thứ. *Sự tha tội* là “bị để bỏ và bị quăng ra.” Vì thế huyết của chiên và dê đực không thể làm được điều đó, vì vậy Đức Giê-hô-va ẩn mình đằng sau bức màn. Bây giờ, Ngài ẩn mình đằng sau bức màn, nên người nào bước vào đó, cố bước vào trong Nó, sẽ bị ngã chết.

¹¹¹ Nhưng từ lễ Ngũ tuần, từ khi Chúa chịu Thập hình, khi bức màn bị xé từ trên xuống dưới, cho thế hệ đó...Chúa Jê-sus là Đức Chúa Trời đó, còn ẩn mình. Và khi Ngài chết trên đồi Sọ, Đức Chúa Trời sai lửa và sấm chớp, và xé đôi bức màn từ trên xuống dưới, để toàn bộ ngôi thi ân lộ ra rõ ràng. Nhưng họ quá mù nên không thấy được Nó. Như Môi-se nói ở đây, mặc dầu, hay là... Phao-lô nói, đọc về Môi-se, “Khi Môi-se đọc lên, cho đến lúc ấy, bức màn vẫn còn che khuất lòng họ.” Ô, hỡi anh, chị em, đó là

những gì người Do-thái đã làm khi bức màn bị xé ra và đưa Đức Chúa Trời vào chỗ có thể nhìn thấy rõ ràng, treo mình trên thập tự giá. Ngài bày tỏ rõ ràng, nhưng họ không thể nhìn thấy Nó.

¹¹² Có thể nào dân Ngoại bang làm giống như vậy không? Lạy Chúa! Khi họ có các thời đại hội thánh, của Con Đức Chúa Trời; nhưng bây giờ khi bức màn giáo phái này và các thứ, bức màn truyền thống này mà chúng ta có từ thời Ngũ tuần, khi những truyền thống giáo hội bị xé ra, những điều mà người ta nói, “Những ngày phép lạ đã qua rồi, và những điều này,” và Đức Chúa Trời đã lấy đi bức màn của Nó, và mang Nó hiện ra rõ ràng, và họ sẵn sàng đóng đinh Nó lần nữa, giống hệt như vậy.

¹¹³ Đức Chúa Trời bày tỏ, rõ ràng, đáng lẽ họ nên nhìn thấy Ngài đứng tại đấy. Tuy nhiên Ngài quá bình thường, Ngài là con người bình thường. Họ không thể nhìn thấy Nó. Đấy, ở đó đứng một người. “Ồ,” họ nói, “người này, Người đó xuất thân từ trường nào?” Nhưng, nên nhớ, khi ngọn giáo đâm vào thân Ngài, thì Linh đó lìa khỏi Ngài, đền thờ...những khối của lễ hy sinh bị lật đổ, và ánh sáng đập mạnh qua đền thờ và xé bức màn ra. Đó là gì? Ở đó Đức Chúa Trời của họ đang treo mình trên đôi Gô-gô-tha, và họ bị mù quá không nhìn thấy được.

¹¹⁴ Dem Ngài ra giữa chỗ công khai, mà họ vẫn không thấy được Nó! Họ bị mù. Đức Chúa Trời, ẩn mình trong một thân thể loài người!

¹¹⁵ Anh em nhớ, sau đó Ngài trở lại cùng Phao-lô, và với Phi-e-rơ ở trong tù, như Trụ Lửa. Nhớ điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹¹⁶ Nhưng trong những ngày sau rốt Ngài được cho là trở lại, nhưng một Trụ Lửa được cho là trở lại để bày tỏ Con Người, đấy, để bày tỏ Lời, Sự Sáng. Những truyền thống, vốn đã có, sẽ bị quét sạch. Không còn điều gì ngăn trở Nó; việc đó sẽ được thực hiện, dù thế nào đi nữa. Đức Chúa Trời thật sự xé bức màn truyền thống và giáo phái xuống.

Ngài sẽ làm điều đó với loại Linh gì? Giống như Ngài đã làm trong chỗ đầu tiên. Hãy xem những gì Ngài đã thực hiện trong thời Ê-li, trong thời của Giảng. “Các người đừng tự nói trong lòng

rằng các người ‘là con cái Áp-ra-ham,’ bởi vì Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này sanh ra con cháu Áp-ra-ham.” Hiếu không? Các người đừng nghĩ rằng, “Bởi vì, tôi thuộc về *điều này* và tôi thuộc về *điều kia*.” Hiếu không? Đức Chúa Trời xé bức màn ra, đấy, để bày tỏ Ngài là Ai. Đấy, hãy nhìn vào trong bức màn khi nó được xé ra ở đây lúc này, chúng ta thấy bây giờ.

¹¹⁷ Vậy thì, có một thời, nếu một người bước qua bức màn đó, người ấy bị chết lập tức. Bây giờ sự chết không đi ngang qua Nó! A-men. Nếu anh chị em không thể xé bỏ bức màn truyền thống, xé bỏ bức tường giáo phái đó, để nhìn thấy Đức Chúa Trời trong quyền năng của Ngài, đó là sự chết. Trước kia chết khi đi vào, còn bây giờ thì chết khi ở ngoài. Toàn thể Ngôi Thi Ân đã lộ ra, bất kỳ ai đều có thể nhìn thấy Nó, bức màn bị xé rồi. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Toàn bộ ngôi thi ân lộ ra.

¹¹⁸ Làm thế nào Đức Chúa Trời có thể bày tỏ sự thương xót trên tội nhân hôi thối như chúng ta, khi Ngài che giấu chính Ngài, đó là điều kỳ diệu. Còn bây giờ Nó xuất hiện rõ ràng, hay trong sự bày tỏ trọn vẹn, bày tỏ bằng Lời Ngài. Nó luôn luôn là Lời, liên tục, đó là Đức Chúa Trời. Đó là Lời mà mở nó ra. Nếu những người kia đã biết về Lời Đức Chúa Trời vào ngày đó khi Chúa Jêsus chết, họ chắc hẳn nhìn thấy Ngôi Thi Ân, họ hẳn đã thấy Ngài là Ai.

¹¹⁹ “Thế thì Đó là Ai? Tại sao bức màn đã xé ra?” Nên nhớ, đó là sự chết khi đi vào trong Nó. Không ai có thể nhìn thấy Nó. Môi-se nhìn thấy Nó trong một hình dạng, Nó là cơn gió lốc...nó là cái—cái lưng của một Người. Ồ, Nó đây này, cái lưng đổ máu, cùng Người đó! Nó là gì? Đức Chúa Trời muốn tỏ cho họ thấy Ngôi Thi Ân. Đức Chúa Trời muốn cho họ thấy Ngài là Ai. Vì vậy bức màn trong đền thờ, từ bàn tay của Đức Chúa Trời, ở trên, bị xé từ trên xuống dưới, và bày tỏ Đức Chúa Trời cách rõ ràng. Đó là Đức Chúa Jêsus Christ bị treo trên thập tự giá, Ngôi Thi Ân. Và điều đó là gì? Dân chúng quá mù đến nỗi không nhìn thấy Nó.

¹²⁰ Bây giờ nó được lập lại, những truyền thống của họ! Thế nào, thế rồi, vào Ngày lễ Ngũ tuần, Lời đã đến và ở trong hình dạng “Con Đức Chúa Trời.” Và họ bắt đầu tổ chức ở Nicaea, Rô-ma. Và, việc đầu tiên, họ đi đến với Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ

Tuần, và vân vân. Nó được tổ chức thành truyền thống đến nỗi con người không biết họ đứng ở đâu.

Nhưng, vinh hiển thay Đức Chúa Trời, Ngài hứa trong những ngày sau rốt điều Ngài sẽ làm. Ngài sẽ bày tỏ Lời Ngài cách rõ ràng, mở ra trước mặt chúng ta trở lại, đấy, mở Nó ra.

¹²¹ Nếu họ là người chỉ biết Lời, thì họ chắc hẳn là người biết Chúa Jêsus là Ai. Nếu một người chỉ biết Lời Đức Chúa Trời thôi, người ấy hẳn biết thời điểm chúng ta đang sống và những gì đang diễn ra. Họ cứ từ chối việc lắng nghe Lời đó. Truyền thống của họ! Điều gì khiến cho người Do-thái thấy điều đó? Điều gì? Trông giống như họ có thể đã thấy thật sự, vì sự việc ấy được mở toang. Nó được mở toang vì một mục đích.

¹²² Sự phục hưng này xảy ra vì mục đích gì lúc này? Làm thế nào để nó phát triển? Làm thế nào để nó được phước? Tôi không quan tâm nó có bao nhiêu sự giả mạo, hay điều gì khác, điều đó không...Khi Môi-se đi ra, có một đám đông hỗn độn cùng đi với ông. Nhưng nó được thực hiện để làm gì? Chính Đức Giê-hô-va lấy đi bức màn của Đức Chúa Trời, để tỏ cho thấy sự khác nhau giữa đúng và sai. Mà điều đó là, Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, hoặc ai đúng? Lời Đức Chúa Trời đúng! “Hãy để mọi lời của con người là dối, còn Lời Ta là Lẽ thật.” Đức Chúa Trời không cần người thông dịch. Ngài là sự thông giải của Chính Ngài. Ngài bày tỏ Nó, và...nó đưa ra sự thông giải. Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài. Ô, chao ôi! Ngay trong giữa chúng ta, chúng ta nhìn thấy bàn tay vĩ đại của Ngài đang nói những điều này, đang làm những điều này.

¹²³ Có điều gì đó về tối hôm ấy, đấy, về cách nhìn xem bàn tay của Đức Chúa Trời, Nó làm gì, cách Nó bày tỏ chính mình. Hiểu không?

¹²⁴ Và người ta nói, “Ồ, Điều đó vô lý. Đó là sự cuồng tín. Chẳng có gì với Điều đó cả. Vô lý. Đó là Bê-ên-xê-bun. Đó là ma quỷ. Đó là thầy bói. Đó là điều này.” Đấy, họ nói về Ngài tương tự như vậy.

¹²⁵ Hỡi hội thánh, và nếu băng ghi âm này đi ra, anh em không thể thấy sao, hỡi quý vị mục sư truyền đạo Phúc âm, anh em đang sống ở đâu? Anh em không thể thấy giờ phút chúng ta đang

sống sao? Đức Chúa Trời, đang bày tỏ chính Ngài, hãy để qua một bên...Hãy nhìn, Ngài đã vén bức màn đền thờ đó và xé nó ra từng mảnh, để họ có thể nhìn thấy Đức Chúa Trời cách rõ ràng, và họ đã quá mù đến nỗi không nhìn thấy được Nó. Và ngày nay Ngài cũng làm tương tự, để Lời Ngài ngay phía trước, những gì Ngài đã hứa. Mọi lời hứa trong Lời, nằm ngay ở trước mắt chúng ta, cách rõ ràng!

126 Anh em có biết hội thánh dân Ngoại làm gì không? Họ giống như giáo hội Do-thái, quá mù đến nỗi chẳng nhìn thấy Nó. Chỉ thế thôi. Nó sẽ nằm ngay trong lòng họ giống như nó đã có trong ngày đó.

127 Hãy chú ý, sự chết, ở ngoài Nó bây giờ. Anh chị em phải đi vào trong Nó qua bức màn này, hoặc sẽ không bao giờ được vào cả. Thật Đức Chúa Trời đã bày tỏ sự thương xót trên họ, nhưng hãy nhớ rằng điều gì đã xảy ra, Đức Chúa Trời đang bày tỏ điều gì sau bức màn. Hãy xem điều gì đang ở phía sau bức màn, đó là Lời! Nó che giấu điều gì? Lời! Đó là gì? Nó nằm trong hòm giao ước. Nó là Lời bị giấu kín. Hiểu không? Và Chúa Jêsus là Lời đó, và Ngài là Lời đó, và bức màn của xác thịt Ngài đã giấu kín Nó.

128 Và ngày nay bức màn truyền thống lại che giấu Lời, họ nói rằng, “Không phải vậy.” Nhưng Nó là vậy! Đức Chúa Trời đang chứng thực Nó, chiếu sáng chính Ngài như mặt trời, trước mặt mọi người, và họ đã không nhìn thấy Nó. Lạy Chúa, xin thương xót chúng con.

129 Trong hình bóng, Môi-se đến từ trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, bước ra với Lời Đức Chúa Trời cho thời đại ấy. Nào hãy xem, chúng ta bây giờ ở Xuất Ê-díp-tô-ký 19. Đừng bỏ qua điều này. Xuất Ê-díp-tô-ký 19, Môi-se đến từ trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, hay 20 và 21, 19:20 và 21. Môi-se đến từ sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Ông đã được ở trong Lời. Lời đã được chép ra. Và ông, ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, với Lời, ông có Lời cho thời đại đó. Có một Lời cho mỗi thời đại. Và Môi-se bước ra, mặt ông chiếu sáng quá! Hiểu không? Lời Chúa ở trong ông, sẵn sàng phô bày ra, ban phát ra cho dân sự.

130 Lời chân thật, Đức Chúa Trời đã viết Nó, và Nó đã ở với Môi-se. Hãy chú ý, Nó ở với Môi-se và sẵn sàng được bày tỏ. Ông là Lời

đối với họ, ông là Lời hằng sống, ẩn giấu. Che mạng, chính Môi-se đã lấy khăn che mặt mình. Tại sao? Ông là Lời đó. A-men. Cho đến khi Lời được bày tỏ, Môi-se phải che giấu mình. A-men!

Anh chị em hiểu Điều đó không? Nơi nào có Lời, nơi đó Nó được che giấu.

¹³¹ Môi-se đã có Lời. Bây giờ hãy nhớ, sau khi Lời được bày tỏ, Môi-se là Môi-se trở lại. Anh em hiểu không? Nhưng trong khi Lời ở trong ông được ban bố ra, ông là Lời Đức Chúa Trời; ồ, ông không phải là Môi-se nữa. Ông có Lời của Chúa dành cho thời đại đó. Không gì có thể đụng chạm đến ông cho đến khi điều đó qua đi; vì có Lời đó ở với ông. Vì vậy, cho nên, khi ông đến, dân sự quay đầu; họ không thể hiểu được. Họ đã bị thay đổi. Ông là một con người khác. Ông đến với Lời đó. “Và ông lấy cái khăn,” Kinh Thánh nói, “che mặt lại,” vì ông có Lời. Và ông là Lời với họ.

¹³² Bây giờ hãy xem, nếu Môi-se... Ô hỡi anh em, đây sẽ là sự xúc phạm. Nhưng nếu Môi-se... Như Phao-lô đã nói ở đây trong Cô-rinh-tô Nhì, chương thứ 3. Nếu Môi-se phải che mặt mình với hình bóng của Vinh quang đó ở trên ông...đấy, vì đó là vinh quang tự nhiên, đó là luật pháp tự nhiên. Và nếu Môi-se, biết rằng luật pháp đó phải chết, nhưng Vinh quang quá chói sáng đến nỗi làm mù mắt dân sự, vì vậy ông phải dùng cái khăn che mặt lại. Thì huống chi Nó sẽ trọng hơn biết dường nào? Những con người đui mù thuộc linh! Ừ-m. Sự vinh quang đó đã phai mờ đi, nhưng Vinh quang Này sẽ không phai tàn. Hiểu không? Môi-se có luật pháp thuộc xác thịt, sự đoán phạt, không có ân điển, không có gì cả; nó chỉ việc kết tội anh chị em. Nhưng chúng ta đang nói về Điều này...Điều đó không có sự tha thứ, mà nó chỉ cho biết tình trạng của bạn là gì. Điều này cho các bạn con đường ra khỏi.

¹³³ Và khi Lời được bày tỏ ra, ồ, chao ôi, Nó sẽ là loại khuôn mặt nào? Nó sẽ phải được che lại. Nó phải được che lại. Nào chú ý. Vậy Thánh Linh được bày tỏ trong một đền thờ con người, đấy, Ngài nói những lời tự nhiên với một cái màn tự nhiên.

¹³⁴ Bây giờ, ở đây Phao-lô nói lúc bấy giờ, và trong—trong ý nghĩa này, Lời Thánh Linh, “Chúng ta là những người giúp việc, chẳng phải giao ước bằng chữ, luật pháp; bèn là những người

giúp việc có khả năng của Thánh Linh,” để Thánh Linh lấy văn tự và bày tỏ Nó.

135 Đó chỉ là luật pháp, bạn phải nhìn xem nó, nói, “Người chớ phạm tội tà dâm. Người chớ trộm cắp. Người chớ nói dối. Người chớ làm điều này, điều khác, hay điều nọ.” Hiểu không? Anh chị em phải nhìn vào đó.

136 Nhưng đây là Thánh Linh đến trên Lời được hứa dành cho thời đại này, mang ra và bày tỏ, không phải hai bảng đá, nhưng là sự Hiện diện của Đức Chúa Trời hằng sống. Không phải là tư tưởng huyền bí do người nào đó tạo ra, hoặc là Houdini nào đó, một cái bẫy; nhưng chính là Lời hứa của Chúa được bày tỏ và biểu hiện ra ngay trước mặt chúng ta. Loại bức màn gì mà sẽ nằm ở đằng sau? Và để—để mất điều đó...

137 Hãy xem, đó là điều thật vĩ đại cho đến nỗi thậm chí dân sự nói, họ nói khi họ nhìn thấy Đức Giê-hô-va giáng xuống trong Trụ Lửa này, và bắt đầu làm rung chuyển đất, và—và những điều Ngài đã làm, và ngọn núi rực lửa. Và thậm chí nếu người nào thử leo lên núi đó, chết ngay. Điều đó quá vĩ đại cho đến nỗi Môi-se sợ hãi run rẩy. Thế thì, nếu thời đó Ngài làm rung chuyển núi, thì lần này Ngài sẽ làm rung chuyển cả trời và đất.

138 Còn về Vinh quang Này thì sao? Nếu điều đó được che giấu dưới bức màn xác thịt, thì điều này rất...được che giấu bằng bức màn thuộc linh. Vậy đừng thử nhìn vào điều xác thịt; hãy vào trong Thánh Linh để nhìn thấy mình đang đứng ở đâu, thấy chúng ta đang sống trong thời điểm nào.

139 Điều đó có ý nghĩa gì với anh chị em không? Đấy, Nó là bức màn thuộc linh bao trùm trên dân sự, nên người ta nói. “Tôi là tín đồ Giám Lý. Tôi tốt như bất cứ ai. Tôi là tín đồ Báp-tít. Và tôi là tín đồ Ngũ Tuần.” Anh chị em há không nhận ra nó, rằng đó là bức màn truyền thống sao? Nó đang che khuất Đức Chúa Trời khỏi bạn. Đó là điều ngăn trở bạn tận hưởng tất cả...

Ồ, bạn nói, “Tôi la lớn và nhảy lên nhảy xuống mà.”

140 Ngài phán, “Mọi Lời!” Ê-va đã tin mọi Lời trừ một. Hiểu không? Đó là Lời đầy đủ của Đức Chúa Trời, lời hứa dành cho thời đại này được bày tỏ. Hiểu không?

¹⁴¹ Bây giờ chú ý khi chúng ta tiếp tục. Có nhiều điều ở đây để nói về, nhưng tôi còn khoảng hai mươi trang, nhưng nó...về—về những ghi chú, nhưng tôi—tôi thật sự sẽ không nói hết về chúng được. Đây, tôi sẽ nói nhanh.

¹⁴² Ngài đã ẩn mình trong bức màn xác thịt trước khi Ngài có thể nói Lời cho dân sự. Bây giờ, Đức Chúa Trời phải che chính Ngài, như Ngài đã hứa, trong xác thịt loài người. Đức Chúa Trời! Anh chị em hiểu Điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đức Chúa Trời phải ẩn chính Ngài trong xác thịt loài người, và đặt một bức màn thuộc linh trên họ, (nói, “Ồ, Ta là *điều này* và Ta là *điều kia*”), để nói với dân sự. Khi đó là bức màn, mà là bức màn truyền thống, bị xé đi, rồi...những gì họ nói, “Ồ, những ngày phép lạ đã qua rồi.”

¹⁴³ Một người đến nói với tôi ngày nọ, một—một thầy giảng trẻ tuổi Báp-tít ở ngoài đó, đến với tôi, Anh Green, và anh nói, “Anh Branham, đây là một điều tôi chống lại anh.” Anh ấy nói. “Anh đang cố làm cho người ta...” Đó là tại Khách sạn Ramada, khi chúng tôi có một buổi nhóm tại đó. Nói, “Anh đang cố làm cho người ta tin vào thời đại sứ đồ, sống ngày hôm nay giống như thể họ sống trong thời các sứ đồ.” Nói, “Thời đại sứ đồ đã chấm dứt với thời các sứ đồ.”

Tôi nói, “Thế à?”

“Vâng.”

Tôi nói, “Ai là phát ngôn viên thời đại sứ đồ?”

Anh ta nói, “Mười hai sứ đồ trong phòng cao.”

¹⁴⁴ Tôi nói, “Lúc đó Phao-lô ở bên ngoài.” Tôi nói. “Phát ngôn viên là Phi-e-rơ. Và Phi-e-rơ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ tuần, khi người ta thấy mọi sự này đang diễn ra, và Chúa Thánh Linh đang làm việc, ông nói, ‘Lời hứa này dành cho anh em, và con cái của anh em, và cho những người ở xa mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.’ Nếu Ngài đang kêu gọi, thì Việc giống như vậy cũng đang ở đây. Vậy thời các sứ đồ đã chấm dứt khi nào? Thời đại sứ đồ chấm dứt khi Đức Chúa Trời ngừng kêu gọi.” Anh ấy không hề nói điều gì nhưng cảm mũ của mình lên và bước ra.

145 Chính Lời làm việc đó. Nó là Lời. Chúa Jêsus phán với Sa-tan, “Có lời chép rằng.” Hiểu không? Chính là thế, “Có lời chép rằng.”

146 Tôi nói, “Phi-e-rơ đã nói rằng điều đó sẽ không bao giờ chấm dứt. Hễ càng nhiều người được Chúa gọi, thì Phước hạnh này được dành cho họ. Vậy anh nói, ‘Ngài đã chấm dứt rồi.’ Khi nào?”

“Không có hại gì chứ?”

Tôi nói, “Không, thưa anh, không chút nào. Cứ tiếp tục.” Ừ-m. Ngay tại đó. Hiểu không?

147 Phi-e-rơ nói rằng điều đó là dành cho mọi người Đức Chúa Trời sẽ kêu gọi, sẽ tin nhận cùng Ôn phước sứ đồ như vậy. Đó là—đó là Lời Chúa. Hiểu không?

148 Bây giờ bức màn xác thịt. Đức Chúa Trời, Lời, đã giấu mình trong xác thịt loài người. Nó là gì? Đức Chúa Trời ẩn mình trong Môi-se. Đức Chúa Trời ở trong Môi-se, ẩn mình, và sự Hiện diện của Đức Chúa Trời ở trong ông. Ông đã rất hoàn hảo với Lời đó ở trong ông như thế, cho đến nỗi ông phải lấy khăn che mặt mình. Và đó là một tiên tri được chứng thực mà đã mở Lời ra và nói với họ, “Các ngươi chớ! Các ngươi phải! Và các ngươi chớ!” Hiểu không?

149 Để ban Lời Ngài cho thế hệ đó, Ngài ẩn chính Ngài trong một con người, nếu không Lời sẽ làm mù ngay những người được gọi ra. Hiểu không? Ngay cả những người mà ở ngoài đó, họ không thể đứng nhìn xem điều đó. Trong—trong Xuất Ê-díp-tô ký chúng ta thấy điều đó, họ nói, “Xin để Môi-se nói, Đức Chúa Trời đừng nói.” Thấy lý do tại sao Trụ Lửa không xuất hiện quá nhiều không? Thấy không?

150 Đức Chúa Trời phán, “Ta—Ta—Ta sẽ làm điều đó. Ta sẽ đẩy lên cho họ một Đấng Tiên Tri.” A-men! “Ta sẽ đẩy lên cho họ một người.” Và Ngài đến thật chính xác. “Ta sẽ đẩy lên, và Ngài sẽ có, là Lời.”

151 Ngài phán, “Nếu họ muốn biết Lời là gì...” Phán, “Bây giờ, hỡi Môi-se, Ta đã hiện ra với ngươi, nơi bụi gai cháy.” Phán, “Bây giờ Ta giáng xuống và làm cho núi rực lửa.” Phán, “Họ sẽ thấy rằng ngươi đã nói sự thật. Ta sẽ hiện ra ở đây trong—trong—trong cùng ngọn lửa đó. Ta sẽ hiện ra ở đây và chứng minh cho dân

sự, Ta sẽ chứng thực chức vụ của người.” Đó là những gì Ngài đã phán với Môi-se ở đây, rất nhiều lời.

¹⁵² Để ý, Ngài phán, “Bây giờ Ta sẽ—Ta sẽ làm cho người vinh hiển trước mặt dân sự.” Phán, “Bây giờ, bảo với họ rằng Ta đã gặp người tại bụi gai cháy; bây giờ Ta sẽ giáng xuống, cùng Ngọn Lửa đỏ, và Ta sẽ để cho dân sự thấy rằng người chẳng bao giờ nói dối về Nó.” Các anh chị em có thể chứng minh Nó cách khoa học, thậm chí, nếu anh chị em muốn. Hiểu không? “Ta sẽ giáng xuống và cho họ biết.”

¹⁵³ Và khi ấy Ngài bắt đầu làm sấm sét, khi Đức Giê-hô-va khởi sự làm sấm sét, dân sự nói, “Không! Không! Không! Xin đừng để Đức Giê-hô-va phán; chúng tôi sẽ—chúng tôi sẽ chết.”

¹⁵⁴ Xem đây, Ngài phải ẩn mình, vì vậy Đức Chúa Trời ẩn chính Ngài trong Môi-se và ban Lời cho Môi-se. Rồi Môi-se đi xuống và nói cùng dân sự Lời Chúa, trong cái khăn che mặt mình. Đúng không? Đức Giê-hô-va ẩn mình trong hình thức của một tiên tri, bởi vì điều đó sẽ hoàn toàn...Và Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ không trực tiếp nói với họ như thế nữa. Ngài sẽ chỉ nói với họ qua một tiên tri. Đó là cách duy nhất mà Ngài từng phán với con người từ đó trở đi. Đó là cách duy nhất Ngài từng phán. Đúng thế. Không hề có cách nào khác. Ngài không nói dối.

¹⁵⁵ Hãy chú ý, chỉ một mình Môi-se có Lời. Vậy thì, không có một—một nhóm người nào đến, không có những người Pha-ri-si, hoặc người Sa-đu-sê, không có một—một giáo phái nào đó hay một phe phái nào. Mà chính Môi-se! Ngài lấy một người. Ngài không thể lấy hai hoặc ba tâm trí khác nhau. Ngài lấy một người. Môi-se đã có Lời, và chỉ một mình Môi-se. Ngay cả Giô-suê cũng không có Nó. Không một ai khác có Nó. A-men! Giô-suê là một—một tướng lãnh; Giô-suê là người tổng chỉ huy quân đội; Giô-suê là một tín hữu, một Cơ-đốc nhân. Nhưng Môi-se là một tiên tri! Lời không thể đến với Giô-suê; Nó phải đến với Môi-se. Ông là tiên tri chính thức của thời đại đó. Để ý, Lời chẳng hề đến với Giô-suê cho đến khi Môi-se qua đời. Không, thưa quý vị. Đức Chúa Trời chỉ giải quyết với một người tại một thời điểm. Đức Chúa Trời là một. Hiểu không? Vậy thì, chỉ có Môi-se có Lời, chứ không phải một nhóm người.

¹⁵⁶ Hãy xem, Đức Chúa Trời cảnh cáo bất cứ người nào cố đi theo Môi-se vào trong bức màn ấy; những người giả mạo. Hiểu không? Đàn bà, đàn ông, thầy tế lễ, mặc dù người đó ai đi nữa, tin kính thế nào đi nữa, người đó thế nào, được tôn trọng thật nhiều thế nào, họ thế nào đi nữa; Ngài cảnh cáo, “Hãy để Môi-se đến một mình! Và nếu bất kỳ ai, ngay cả súc vật, đụng đến nó, thì phải bị chết ngay tại đấy.” Đừng bao giờ đụng đến bức màn đó. Bức màn đó chỉ thuộc về một người. Sự điệp đó là một. Hiểu không? Trong đền thờ, mỗi năm chỉ có một người được phép vào, được xức dầu và thích hợp để đi vào; không được mang ra Lờì, nhưng phải dâng huyết. Bước vào trong đó ngay trước Nó, chỉ được một người. Bất kỳ người nào khác đều phải chết. Hiểu không?

¹⁵⁷ Họ chết về mặt thuộc linh bây giờ. Đây là bức màn thuộc linh. Hiểu không? Đó là bức màn tự nhiên. Đây là bức màn thuộc linh. Hiểu không? Họ tiếp tục bước đi đằng sau bức màn đó, anh em có thể nói với họ. “Ồ, tôi biết! Tôi biết điều đó, nhưng tôi...”

Tôi nói, “Cứ tiếp tục, nó tốt lắm, nó chỉ nói...” Anh em còn nhớ, tai họa cuối cùng ở xứ Ai-cập là sự chết, trước khi dân sự xuất hành. Tai nạn cuối cùng trên đất này là sự chết thuộc linh, trước khi xuất hành. Rồi họ sẽ bị hủy hoại và trở về bụi đất, và người công bình sẽ bước ra trên tro tàn của họ. Nhưng điều cuối cùng là sự chết thuộc linh, chối bỏ Lờì.

¹⁵⁸ Bây giờ để ý, Đức Chúa Trời cảnh cáo không người nào được thử đi theo Môi-se vào trong bức màn Lửa. Môi-se đã phải che mặt, ông phải từ đó đi ra. Môi-se đi vào là Môi-se, đi vào trong Trụ Lửa này; và khi ông đi ra, ông phải che mặt. Vì, ông đi vào trong Đó, ra khỏi truyền thống của mình, những truyền thống của các trưởng lão. Ông đã *thấy* Trụ Lửa, nhưng bây giờ ông *đi vào* Trụ Lửa. Hiểu không? A-men! Ông đi ra, che mặt. Lờì Đức Chúa Trời ở trong một con người, phải che mặt! Ở đây ông bước ra, ồ, chào ôi, tôi có thể nhìn thấy điều ấy. Cảnh cáo không người nào khác thử làm điều đó, không ai có thể giả mạo Điều đó. Tốt hơn là đừng thử. Hiểu không? Ngay cả một thầy tế lễ hay một người thánh khiết, bất kể người đó là ai, hồng y, giám mục, bất cứ ai khác, cố vào bức màn đó, chết ngay. Đức Chúa Trời cảnh cáo họ. Chúng ta sẽ không có sự giả mạo nào cả.

¹⁵⁹ Lời Ngài được bày tỏ cho một người. Luôn luôn có, một tiên tri đến với Lời của Chúa, cho mỗi thời đại, mọi thời điểm, xuyên suốt Kinh Thánh. Lời đến với một người. Trong mỗi thời đại, giống nhau, ngay cả trong các thời đại hội thánh, từ đầu cho đến cuối. Những người khác có vị trí của họ, điều đó đúng, chú ý, nhưng hãy tránh xa Trụ Lửa đó. Hiểu không? Chúng ta học được bài học tuyệt vời ở đây! Hãy xem, mọi người đều muốn trở thành Mô-i-se, và mọi người...

¹⁶⁰ Anh chị em có nhớ những gì Đa-than và họ nói ở ngoài đấy không? Họ nói rằng, “Bây giờ, hỡi Mô-i-se, hãy chờ đợi ở đây một phút! Người đã tự cho mình quá lắm, đấy. Này, có một người khác ở đây mà Đức Chúa Trời đã gọi.”

¹⁶¹ Điều đó đúng. Họ, mỗi người, đều có nếp sống tốt, nhưng khi một người cố bước ra và chiếm vị trí của Đức Chúa Trời mà Ngài dành cho Mô-i-se, mà là vị trí được định trước và ban ân tứ cho vị trí ấy, cố gắng dành vị trí đó, lửa giáng xuống và đất hả miệng ra nuốt họ vào trong nó ngay. Hiểu không? Hiểu không? Hãy cẩn thận. Hiểu không? Cứ là một Cơ-đốc nhân tốt, tin kính của Đức Chúa Trời, tin Lời. Hiểu không? Nên tránh xa Trụ Lửa đó. Thật là một bài học đáng nhớ!

¹⁶² Trước hết Đức Chúa Trời hiện ra cho Mô-i-se trong một bụi gai cháy, Đức Chúa Trời ẩn mình trong Trụ Lửa. Bây giờ hãy lắng nghe thật kỹ trong một phút. Đức Chúa Trời, trước hết hiện ra với Mô-i-se, Ngài ẩn mình. Đức Chúa Trời ở trong một Trụ Lửa, ẩn mình trong bụi cây, đấy; giống như ẩn mình sau bức màn bằng da, đấy, phía sau bởi ngôi thi ân ở bàn thờ. Hiểu không? Ngài đã ẩn mình. Ngài luôn ẩn mình. Và khi Ngài đến với Mô-i-se, Ngài ở trong Trụ Lửa, ẩn mình trong Trụ Lửa. Nhưng tại đây, trước mặt dân sự, Đức Chúa Trời chứng thực ông cũng bằng Trụ Lửa ấy. Hiểu không? Mô-i-se nói...

¹⁶³ Bây giờ hãy xem. Anh chị em đang đọc chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em có để tâm trí mình đi lang thang không? Có thể không? Có thể... “Ai có tai, hãy để người ấy nghe.” Hiểu không?

¹⁶⁴ Khi Đức Chúa Trời hiện ra cùng Mô-i-se, ấy là ở trong Trụ Lửa, khi Ngài kêu gọi ông vào trong chức vụ. Và Mô-i-se đến và nói với

dân sự về điều đó. Họ không thể tin nó, tuy nhiên ông đã làm những phép lạ và những điều khác. Nhưng, lần này, Đấng xuất hiện cách khoa học, có thể nhìn thấy được, và chứng thực chức vụ của Môi-se là cùng Đức Chúa Trời đã phán với ông, vì Ngài hiện ra trong hình thức của Trụ Lửa và làm cho núi rực lửa. Và Nó đến với Môi-se trong bụi gai, nói với ông. Đúng rồi.

¹⁶⁵ Sự hiện ra trước tiên của Đức Chúa Trời, với Môi-se, ẩn mình, trong bụi gai cháy. Trước mặt dân sự, Đức Chúa Trời lại ẩn mình trở lại và chứng thực Môi-se, bằng một bức màn, bằng cách ẩn chính Ngài trong ngọn Lửa ấy, cùng một Trụ Lửa đã giáng xuống. Từ—từ lúc đó...Từ chúng, để họ chỉ có thể nghe Lời Đức Chúa Trời. Anh chị em có hiểu điều đó không? Chỉ Lời, họ đã nghe Tiếng Ngài. Vì, đối với họ, Môi-se, là Lời hằng sống. Môi-se! Đấy, Đức Chúa Trời đã chứng minh Lời đó qua Môi-se! Xem nào, Môi-se nói...Đức Chúa Trời phán với Môi-se, “Hãy đi xuống đó. Ta sẽ ở với ngươi. Người ấy...Không có điều gì đứng nổi trước ngươi. TA LÀ Đấng TA LÀ.”

¹⁶⁶ Môi-se đi xuống, và nói, “Các ngươi có thể không tin điều này, có thể, nhưng Đức Chúa Trời đã hiện ra với ta trong Trụ Lửa và Ngài phán cùng ta những điều này.”

¹⁶⁷ “Ồ, chúng ta có đủ mọi thứ giống như vậy.” Pha-ra-ôn nói, “Tại sao!” Mục sư Pha-ra-ôn nói, “Chà, ngươi có trò phù thủy lừa đảo rẻ tiền.Ồ, ta có những phù thủy ở đây có thể biến một con rắn thành...một cây gậy—một cây gậy thành con rắn. Hãy đến đây, những thầy phù thủy.” Và họ đến đó và làm được giống như vậy.

¹⁶⁸ Môi-se biết. Không điều gì quấy rầy ông. Bao nhiêu người giả mạo họ có, không quan trọng chút nào. Môi-se chỉ đứng yên. Điều đầu tiên anh chị em biết là, những con rắn của những phù thủy bò chung quanh một lát, và, bất ngờ, con rắn của Môi-se nuốt hết những con rắn của họ. Hiểu không? Tại sao? Giống như các sứ đồ, họ không thể giải thích được Điều đó. Môi-se không biết cách Chúa sẽ làm điều đó như thế nào, nhưng Ngài sẽ làm nó.

¹⁶⁹ Hãy nhớ, Ngài đã phán Giam-be và Gian-nét sẽ trở lại trong những ngày sau rốt, đấy, những sự giả mạo. “Và nếu có thể được thì họ sẽ lừa dối chính những người được Chọn,” Ma-thi-ơ 24:24.

Hiểu không? Thật chính xác những điều như vậy, làm cùng loại phép lạ và mọi thứ. Hãy tỉnh thức về Lời! Hãy tỉnh thức về Lời! Người đó nói họ làm phép lạ và vẫn còn muốn tin có ba Đức Chúa Trời, và có tất cả loại này; anh chị em nên tránh xa loại đó. Chúng ta biết điều đó là—điều đó sai, đấy, không có chuyện như vậy. Hiểu không? Lời, mọi Lời, mọi Lời mà ra từ miệng Đức Chúa Trời! Sáng thế ký, một Lời! Ở trên đây, nói, “Đừng bớt hoặc thêm vào một lời.” Đấy, Nó phải cùng một Lời đó. Hiểu không?

¹⁷⁰ Để ý, dân sự nhìn thấy điều gì đó đã xảy ra. Môi-se được che mặt như là một... Ông là một tiên tri, và Đức Chúa Trời đã chứng thực Lời của Ngài lúc bấy giờ, đi xuống đó. Và ông thấy những dấu kỳ phép lạ. Và lúc ấy, được rồi, dân sự này phân rẽ với chính họ, thành một hội thánh. Đấy, *hội thánh* có nghĩa là “những người được gọi ra khỏi.” Hiểu không? Sau khi họ được gọi ra khỏi thế gian và trở thành một dân, đấy, lúc đó Đức Chúa Trời để cho chính Ngài được bày tỏ rằng Ngài là Trụ Lửa ấy. Ngài minh chứng sứ điệp của Môi-se. Hiểu không? Ngài là Trụ Lửa. Họ có thể chụp hình của Nó, tôi nghĩ, nếu thời đó họ có máy ghi hình, vì tất cả là trên Lửa. Nhưng họ—họ chứng minh rằng, Đức Chúa Trời chứng minh rằng Sứ điệp là đúng. Sứ điệp đã gần, mọi sự sẵn sàng, họ sắp được xuất hành lúc đó. Che giấu tiên tri của Ngài với dân sự sắp xuất hành này.

¹⁷¹ Dân sự, suy nghĩ, đã thấy điều gì đó xảy ra với ông. Bây giờ ông khác hẳn với toàn thể dân Y-sơ-ra-ên. Ông ta là một con người khác, sứ điệp của ông cũng khác, ông khác với những thầy tế lễ, ông khác với bất kỳ điều gì. Đấy, ông là một con người khác biệt. Dân sự nhìn thấy điều gì đó đã xảy ra. Đức Chúa Trời đã ẩn chính Ngài trong vị tiên tri của Ngài, để phán Lời Ngài cho họ. Đó là những gì Ngài đã thực hiện. Môi-se là Lời hằng sống đó đến với dân sự, ẩn mình bằng Trụ Lửa, nói ra những gì được giấu phía sau bức màn da cá nược. Hiểu không?

¹⁷² Lời phải đến từ Môi-se, trước tiên. Hiểu không? Môi-se có Lời. Chúng được Đức Chúa Trời viết ra, không ai có thể thông giải Chúng, Môi-se phải thông giải Chúng, trước tiên. Đó là lý do ông phải che mặt mình lại, vì ông... Anh chị em hiểu Điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không?

Nó đây này. [Anh Branham cầm cuốn Kinh Thánh của mình lên—Bt.] Chúng ta có thể cầm lấy Nó, mang Nó, và mọi điều khác ở đó, nhưng Nó phải được bày tỏ. Để được bày tỏ, Môi-se phải trở nên Đức Chúa Trời trước dân sự.

Anh em nói, “Điều đó vô lý.”

173 Ô, Ngài đã phán bảo, thậm chí chính Ngài, đã phán bảo Môi-se, “Người sẽ là Đức Chúa Trời, và A-rôn sẽ là tiên tri của người!...?...” Hiểu không? Vì thế Ngài đến, đấy, Ngài phải ẩn chính Ngài, vì Đức Chúa Trời luôn luôn ở đằng sau bức màn. Ô, chao ôi! Anh chị em hiểu Điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đức Chúa Trời không xuất hiện công khai.

174 Ngài nói, “Cha ơi, con cảm ơn Cha, vì Cha đã giấu Nó với người khôn ngoan và kẻ sáng dạ, và bày tỏ Nó cho các con trẻ, là những người muốn học hỏi.” Hiểu không?

175 Đức Chúa Trời ẩn mình đằng sau bức màn. Môi-se che mặt mình. Môi-se là Lời sống đã che mặt lúc đó. Dân sự thấy Trục Lửa đó, họ nói, “Bây giờ chúng tôi thỏa lòng.” Hiểu không? “Hãy để Môi-se nói.” Hiểu không? “Đừng để Đức Chúa Trời nói, kẻo chúng tôi chết chẳng.” Môi-se đã đi vào ngay trong Trục Lửa đó. Hiểu không?

176 Và bây giờ, Ngài phán, “Bây giờ Ta—Ta sẽ không nói với họ như cách này nữa. Ta sẽ cho họ một tiên tri.” Hiểu không? Đó là cách Ngài vẫn luôn luôn làm. Hiểu không? Ngài phán, “Bây giờ hãy để họ đi lên.” Nhưng vị tiên tri này phải có Lời này. Nếu người che mặt bằng truyền thống, thì Đức Chúa Trời chẳng bao giờ sai người. Nếu người ẩn mình trong Lời, thì Đức Chúa Trời sẽ chứng thực Nó. Đức Chúa Trời thông giải Lời của Chính Ngài. Môi-se nói ra Lời đó; Đức Chúa Trời thông giải Chúng. A-men.

177 Môi-se nói, “Chúa đã phán vậy!” Và Chúa đã làm những gì Ngài phán. Điều đó làm cho Nó đúng như vậy.

178 Bây giờ Ngài phán, “Này, hỡi Môi-se, người hiểu đó. Dân sự hiểu lúc này. Đấy, Ta đã chỉ cho người, Ta đã chứng thực người.” Đức Chúa Trời đã ẩn chính Ngài trong vị tiên tri này, để nói ra Lời Ngài với dân sự. Môi-se là Đức Chúa Trời hằng sống đối với

họ, Lời hằng sống của Đức Chúa Trời được bày tỏ. Đó là lý do mặt ông được che lại. Hiểu không?

¹⁷⁹ Và anh chị em biết điều tương tự ấy được che giấu trong một Cơ-đốc nhân chân thật ngày hôm nay, với những người không tin không? Họ thấy những phụ nữ để tóc dài và các thứ, nói nó thì... “Nhìn kia mốt đó cũ rồi.” Những phụ nữ quấn tóc lên trên lưng, họ nói, “Có bánh xe xẹp lốp, bánh xe dự phòng ở trên đó.” Hãy xem, Nó được ẩn giấu. Họ bị mù. “Ồ,” họ nói, “Tôi có bằng Tiến sĩ Triết, Văn chương...” Tôi không quan tâm đến những gì anh có được, anh vẫn còn dốt nát về Lời. Hoàn toàn đúng. “Ồ, đó, đó chỉ là chuyện nhỏ. Tôi...” Hãy học những bài nhỏ này trước.

¹⁸⁰ Còn về những người nói rằng họ được che giấu trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, mà vẫn giảng dạy theo truyền thống giáo hội nào đó thì sao? Ô, chao ôi, tội nghiệp! Điều mà thêm vào và bớt đi, và mọi thứ khác, bằng cách tiếm những đề tài của chính họ và những ý riêng của họ, mà không phải là Lời Đức Chúa Trời, xem đấy, đó là loại bức màn gì? Đó là một bức màn giáo hội. Đức Chúa Trời đã xé để bức màn đó mở rộng ra!

¹⁸¹ Họ nói, “Không có chuyện các tiên tri như thế. Không có chuyện như vậy, trong những ngày sau rốt này, như các sứ đồ và các tiên tri. Không có chuyện như sự chữa lành Thiêng liêng bằng phép lạ. Không có chuyện như người tiên kiến nữa. Không có chuyện như trong Mác 16 được ứng nghiệm. Thời đại sứ đồ đã qua rồi.” Họ che giấu Nó với dân chúng. Nhưng Đức Chúa Trời bước ra ngoài với Thánh Linh bằng Lửa của Ngài, và xé điều đó từ trên xuống dưới...[Băng trống—Bt.] Đức Chúa Trời đã xé bức màn.

¹⁸² Môi-se là bức màn, Lời hằng sống của Đức Chúa Trời ẩn mình sau xác thịt con người. Dĩ nhiên, Trụ Lửa ở trong Môi-se, nói ra những gì phải nói được che giấu đằng sau bức màn da cá nước, anh em thấy đó.

¹⁸³ Bây giờ, điều đó, Lời, Lời được đem ra, rồi Lời được viết ra, rồi Nó được đặt ra đằng sau và vẫn che giấu, vì Đức Chúa Trời luôn luôn ở trong Lời đó. A-men! Ngài là Lời, luôn luôn. Ngài đã ở trong Lời đó. Đó là lý do mà Lời phải được bày tỏ.

¹⁸⁴ Ô, hỡi anh, chị em, anh chị em nắm vững Điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nhìn xem! Anh chị em không thấy chăng? Nó được che giấu qua những thời đại này, theo những gì Đức Chúa Trời đã phán, và Nó sẽ được mở trong những ngày sau rốt, Bầy Ấn đó sẽ được mở ra, và Điều trọn vẹn sẽ hiện rõ cho mọi người xem, những gì đã xảy ra tiếp theo đó. Giờ của Sự điệp thiên sử thứ bảy, tất cả sự mầu nhiệm về Đức Chúa Trời sẽ được tỏ cho biết trong Ê-li đó, thời đại cuối cùng này; cách mà Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời bị đuổi ra ngoài hội thánh của Ngài; cách mà Ngài bày tỏ như Con Người lần nữa; cách mà Hội thánh được lập lại trật tự, và mọi sự dành cho ngày cuối cùng, không tín điều, không giáo phái, chỉ hoàn toàn Lời sống trong cá nhân. “Tôi sẽ lấy một, và bỏ một. Tôi sẽ lấy *điều này*, và bỏ *điều kia*.” Hiểu không? Chỉ có...Không có những sợi dây, không có những giáo phái, không có gì ràng buộc hoặc không gì cả; chính là tấm lòng với Đức Chúa Trời, và chỉ một mình Ngài mà thôi. Hiểu không?

¹⁸⁵ Chú ý, ẩn mình trong một xác thịt con người. Môi-se với Lời đó, nói ra những gì đã có sau đó được đặt đằng sau bức màn da cá nược. Để...Đấng Christ Môi-se của chúng ta cũng vậy. Đấng Christ là Môi-se của chúng ta. Ngài là Đức Chúa Trời ẩn mình trong xác thịt loài người, ẩn mình trong nhân loại, trong xác thịt. Đúng thế. Và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài ẩn mình đằng sau những tấm da cá nược. Ngài ẩn mình. Và lần này Ngài ẩn mình trong một Người. Hiểu không? Bây giờ chú ý, “hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” đã hứa Lời Ngài cho thời đại *này*. Ngài vẫn là Đấng Christ, Lời đã hứa ban cho thời đại này, ẩn mình trong xác thịt con người. Lời là Đức Chúa Trời.

¹⁸⁶ Sự xúc dầu là một người. Chữ *Christ* có nghĩa là người được xúc dầu, đầy, “người được xúc dầu.” Vậy, Môi-se là Đấng Christ trong thời đại của ông, ông là người được xúc dầu. Giê-rê-mi là Đấng Christ trong thời đại của ông, với một phần của Lời dành cho thời đó.

¹⁸⁷ Nhưng khi Chúa Jêsus đến, Ngài đến như là Đấng Cứu Chuộc Được Xúc Dầu; và đó là cả Môi-se và tất cả điều đã ở trong Môi-se,

và tất cả Lời, và tất cả bản thể Đức Chúa Trời đều có hình ở trong Ngài. Đó là lý do toàn thể bức màn trong đền thờ bị xé ra, và ngôi thi ân bày tỏ cách trọn vẹn, Ngài là Đấng được xức dầu.

¹⁸⁸ Bây giờ để ý, tấm màn che bằng xác thịt con người, Lời được hứa cho thời đại này cũng phải được bị che đậy như vậy. Để ý. Những thành viên giáo hội ưa thích tội lỗi và những tội nhân không thể thấy Nó bởi vì có tấm màn con người che đậy đó.

¹⁸⁹ Đó là lý do họ không thể nhìn thấy Ngài. “Tại sao, Ngài là một con người. Ngài từ đâu đến? Ngài có thể thông công gì? Ngài thuộc về giáo hội nào?” Tôi muốn nói về điều đó tối nay, “Ngài thuộc về giáo hội nào?” Hiếu không? Và vì vậy, đây, bây giờ, “Ngài thuộc về giáo hội nào, nhóm—nhóm người nào? Ngài học trường nào? Trình độ học vấn của Ngài đến đâu?Ồ, Người này được sinh ra, theo truyền thống, hay theo—theo truyền thuyết về Ngài chung quanh đây, Người này được sinh ra ngoài giá thú. Sao, Người, chắc chắn, Người ấy thuộc về ma quỷ. Đây, Ngài—Ngài thuộc về ma quỷ. Ngài được sinh ra ngoài giá thú, và Giô-sép chịu cưới nàng để giữ nàng khỏi bị ném đá, vì nàng là người phạm tội tà dâm. Và Người đó đi dạo quanh chúng ta và bảo cho những thầy tế lễ chúng ta là phải làm gì?”

¹⁹⁰ Và ở đó Đức Chúa Trời đứng tại đây, bày tỏ Lời đó, đã kêu lên, “Đức Chúa Trời Tôi ôi, sao Ngài lìa bỏ Tôi?” Chính những bài hát được hát lên trong đền thờ, mà Đa-vít đã sáng tác cho họ nhiều năm về trước, chỉ về Đấng Christ. “Mọi xương Tôi chúng nhìn chăm chăm vào Tôi. Chúng nắm tay Tôi và chân Tôi.” Và họ đứng tại đó, hát thể, và chính Người ấy đang chết trên thập tự giá. Và khi họ đã làm xong và...

¹⁹¹ Khi Ngài chết, Chúa Trời của Thiên đàng giáng xuống, giống như lúc Ngài giáng ở trên Núi Si-nai, với Lửa Thánh, và đốt bức màn trong đền thờ từ trên xuống dưới, xé ra làm hai. Và họ có thể làm gì? Nhìn thẳng ra ngoài cửa sổ đền thờ, trên đồi Sọ, và ở đó Đức Chúa Trời lộ ra, làm Cửa Lễ hi sinh.

¹⁹² Nhưng họ không nhìn thấy Điều đó, ngày hôm nay. Đức Chúa Trời trong những ngày cuối cùng này đã xé đi những truyền thống đó, và mang đến Lời dành cho thời đại này thật rõ ràng, mà họ vẫn không biết Nó. Họ không biết Nó. Nó—nó rất đơn

sơ. Đây, nó thật rất đơn sơ. Nó rất xa với những điều thuộc về thế gian.

193 Ngày nọ tôi giảng tại một địa điểm nào đó, về, “Là một người gàn dở.” Một trong những ngày này tôi muốn nói về điều đó, “Là một người gàn dở.” Tất cả chúng ta đều là những người gàn dở đối với người nào đó, vì vậy—vì vậy tôi sẽ là một người gàn dở cho Đấng Christ. Phao-lô nói ông “bị kể là kẻ rồ dại.” Chắc chắn, anh chị em phải là một người gàn dở. Đây, phải có một người gàn dở để giữ những sự việc lại với nhau. Hiểu không? Đúng thế.

194 Vậy chú ý bức màn, xác thịt loài người. Không, vậy thì, những người yêu mến tội lỗi không thể thấy điều ấy. Những người sùng đạo theo truyền thống ấy, họ cũng không nhìn thấy điều đó, bởi vì Ngài là một con người. Tại sao? Trong thân thể con người ấy ẩn giấu Đức Chúa Trời.

195 Bây giờ, nếu Ngài là Trụ Lửa lớn mà đã giáng xuống, hãy xem, một Trụ Lửa lớn đã giáng xuống và cho họ thấy Ngài là gì, rằng Ngài là Trụ Lửa lớn này, họ có thể tin điều đó; nếu Đức Giê-hô-va đã đi chung quanh.

Nhưng anh chị em thấy những gì Ngài đã làm, để Ngài có thể chuyển giao tất cả những điều đó cho những người thông minh, khôn ngoan, Ngài chỉ bày tỏ chính Ngài cho họ như Ngài đã hứa với Môi-se, đây, “Ta sẽ phán với họ qua một Tiên Tri.” Và Ngài là Con Người, một Tiên Tri. Và một số người nhận ra Điều đó, khoảng một phần trăm của một phần trăm con người trên thế giới, họ tin Nó; phần còn lại họ không tin. Tuy nhiên, Ngài như thế, không hề thay đổi.

196 Nhưng có Đức Chúa Trời Toàn năng đứng cách rõ ràng, Ngôi Thi Ân! Ngài đã chết khi con cái của Chính Ngài nói...Con cái của Chính Ngài ở đó, nói, “Chúng tôi không muốn có Hắc! Hãy trừ bỏ Hắc đi!” Phải nhớ trên Ngài.

197 Một hình bóng, quay trở lại, khi Đa-vít rời khỏi đền thờ, vị vua bị chối bỏ. Đi xuống qua đường phố, và một người nhỏ bé, bị què đang bò trên đường, không hề thích ông, hắc gọi ông là “lão già giả hình” hoặc cái gì đấy, nhổ nước miếng ngay trên mặt

ông. Và người lính canh rút gươm ra, nói, “Tôi sẽ để đầu con chó trên mình nó; mà phải nhờ vua tôi sao?”

198 Đa-vít nói, “Hãy để mặc hă, Đức Chúa Trời bảo hă làm điều đó.” Đa-vít có lẽ không biết mình nói gì. Đi lên núi, quay nhìn lại, khóc.

199 Tám trăm năm sau kể từ ngày ấy, Con vua Đa-vít đã leo lên cùng một ngọn núi ấy, nhìn bao quát, khóc cho Giê-ru-sa-lem, một Vua bị chối bỏ. Và họ nhờ vào mặt Ngài.

200 Anh chị em thấy không? Nó cũng giống như vậy. Thấy Lời giảng xuống, tiếp nối cho đến ngày nay không? Luôn luôn bị chối bỏ bởi đa số người, đấy, và chỉ có một thiểu số tin theo.

201 Bây giờ, hãy xem, họ không thể tin Nó. Những người Hi-lạp kia, họ không thể nhìn thấy Ngài, Ngài ở trong đền thờ con người của Ngài. “Tại sao,” họ nói, “tên của người này là Jêsus; Người này xuất thân từ Na-xa-rét.”

202 Bây giờ, họ chỉ có một tên gọi vào thời đó. Giống như, “John, Jim,” họ nói, “John đến từ Jeffersonville, Jim đến từ New Albany,” hoặc điều gì như thế, anh em biết đấy.

203 Họ nói, “Đây là Jêsus từ Na-xa-rét. Thông thường người ta tin rằng mẹ Ngài chịu thai với một người lính.” Hiểu không? Và rồi đó chính xác là những gì họ tin. Chắc chắn! Và họ nói, lúc bấy giờ, “Đây là Jêsus người Na-xa-rét.” Anh chị em hiểu không? “Ngài là Ai?” Xem đấy, họ không thể hiểu Điều đó.

204 Nhưng, ô, Lời này dành cho thời đó, khi Ngài đang giảng, phán rằng, “Hãy tra xem lời Kinh Thánh. Trong Đó các người nghĩ các người có Sự sống Đời đời, và Kinh Thánh làm chứng về Ta là Ai. Nếu các người không thể tin Ta; thì hãy quên Ta đi, như bức màn, mà hãy tin vào Lời được phát ra. Hai người là lời làm chứng,” Ngài phán, “Ta nói và Cha nói cho Ta.” A-men. Đúng thế.

205 Tôi nói về Lời của thời đại này, và Cha xác nhận Nó. Vậy thì đó là lời chứng với anh chị em không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Nó đấy, hãy xem. Đó là cách mà nó được ứng nghiệm.

206 Chú ý trong Cô-rinh-tô Nhì lúc này, trong...trong Cô-rinh-tô Nhì, chương 3, câu 6, đền thờ cũ giấu kỹ Đức Chúa Trời đằng sau những bức màn da cũ, để người Do-thái không nhìn thấy. Khi

bức màn cũ bị xé, người Do-thái vẫn còn...bị mù nên không thấy Ngài là Ai, và Ngài là Ai cho đến lúc đó. Và rồi lễ Ngũ tuần bày tỏ Đức Chúa Trời hằng sống chân thật là Ai, khi bức màn đó bị xé làm hai, bởi Đức Chúa Trời, từ trên xuống dưới. Tại sao bức màn đó bị xé? Tại sao nó bị xé?

207 Tại sao ở đó đến một Sứ điệp như vậy cho ngày nay để làm những gì mà Nó đã làm? Tại sao Nó đã đến? Tại sao?

208 Có ai đó định gọi tôi, ngày nào đó cách đây không lâu, muốn tranh luận với tôi về—về thời đại hội thánh, rằng, “Chúa Trời ở trong hội thánh thánh khiết của Ngài,” và những điều như thế. Và tôi thấy đó là thầy giảng nữ nào đó, và tôi đã quên điều ấy. Đây, nếu là ông nào đó thì sẽ được thôi, đó là một vấn đề khác. Nhưng, vậy, có ích gì khi đi thẳng vào một nước khác ở đó, khi tôi phải rời buổi nhóm ở đây để làm điều đó, anh em hiểu không? Vậy tôi cứ để mặc họ. Người mù dẫn đường người mù, họ—họ đều rơi xuống hố cả thảy.

209 Vì vậy, vì vậy bây giờ trong thời đại này, khi bức màn giáo phái và truyền thống bị xé ra, khỏi Lời Đức Chúa Trời, để Nó có thể được bày tỏ! Anh chị em hiểu điều tôi muốn nói không? Truyền thống nói, “Tất cả những điều đó đã qua rồi.” Hãy để Nó ngấm thêm một tí. “Những điều đó đã qua.” Nhưng, trong ngày cuối cùng này, bức màn truyền thống đó đã bị xé ra, và tại đây Trục Lửa đang đứng. Hiểu không? Ngài ở đây này, bày tỏ Lời cho ngày hôm nay. Bức màn được xé rồi.

Hiện nay, thế giới, vẫn không tin Nó. Cho dù điều gì đi nữa, thì họ không nhìn thấy Nó. Họ không thấy Nó. Nó không được ban đến cho họ.

210 Hãy nhớ, Con Đức Chúa Trời đã không được bày tỏ cho Sô-đôm; chỉ có hai sứ giả đã đến. Đúng thế.

211 Nhưng, này, chính Đức Chúa Trời trong xác thịt con người đã bày tỏ cho Áp-ra-ham, người được Chọn. Và hãy xem Ngài đã làm gì để bày tỏ chính Ngài. Và bấy giờ Áp-ra-ham đã biết, khi Ngài biết những gì trong ý nghĩ của Sa-ra đằng sau Ngài, ông nói, ông gọi Ngài, “Elohim! Tôi tớ Ngài...”

212 Chú ý lúc này, vậy nó có thể được bày tỏ. Lời đã có một bức màn che phủ trên Nó suốt những năm này, đối với dân chúng, “Điều đó không thể thực hiện được.”

213 Anh chị em còn nhớ bài giảng tôi đã giảng vào buổi sáng khi tôi rời nơi đây lần đầu, về Gô-li-át và Đa-vít không? Tôi nói, “Hãy nhìn kẻ thách thức đứng ngoài kia, nói rằng ‘những ngày phép lạ đã qua rồi.’”

Hãy xem những băng ghi âm, hãy quan sát từng cái một, cách Nó đến càng ngày càng rõ nét; nếu anh chị em có tai để nghe, đấy, có mắt để thấy.

Điều gì? Tôi nói, “Thế giới giáo hội vĩ đại đó đứng ngoài kia, nói trong thời đại khoa học này, điều đó không thể thực hiện được.” Nhưng tôi nói, “Chúa...” Trong Ánh sáng đó, trước khi Nó từng được chụp hình, nhưng có một lần; không bao giờ được chụp nữa kể từ đó. Nó đã có trên sông nơi ấy; họ chẳng bao giờ chụp được tấm hình về Nó nữa. Hiểu không? Tôi nói, “Ngài bảo tôi rằng điều đó có thể thực hiện được; Ngài sẽ kêu gọi và nó sẽ lan tràn các nước.”

214 Và ngay cả với Tiến sĩ Davis, đã nói, “Anh, với trình độ ngữ pháp trung học, ở lớp bảy, sẽ cầu nguyện cho các vua và các bậc cầm quyền, và sẽ bắt đầu sự phục hưng mà sẽ lan tràn khắp các nước sao?”

Tôi nói, “Đó là những gì Ngài đã phán.”

215 Và điều đó đã được thực hiện. Hiểu không? Đấy, nó đã được thực hiện. Đó là sự việc của nó, là, Ngài không cần sự thông giải nào. Ngài làm điều đó. Đấy, Ngài đã làm rồi, điều đó tự thông giải lấy, đấy, kêu gọi những người được Chọn của Ngài, đấy, từ—từ mọi bước đi của cuộc sống. Bây giờ điều đó được bày tỏ.

216 Tôi đã nói rằng Đa-vít đứng ở đấy, một con người nhỏ bé, khẳng khiu, với cái lưng khòm, một cái trành ném đá trên tay. Và, ồ, Sau-lor, người đứng đầu của hội mục sư truyền đạo, nhìn vào chàng, nói, “Ừa, người, người không được huấn luyện!” Ông nói, “Để xem ta có thể cho người cái bằng Tiến sĩ Triết học hoặc cái gì đó không.” Mặc áo giáp này vào người chàng, nó...Chàng thấy không thích hợp với một người của Đức Chúa Trời.

²¹⁷ Nói, “Xin cởi ra cho tôi.” Nói, “Tôi không biết gì về nó.” Nói, “Hãy để tôi làm theo cách tôi biết, tôi đã đánh con sư tử như thế nào, tôi đã đánh con gấu bằng cái gì.” Ông là một loại người sống trong rừng. Ông nói, “Hãy để tôi hành động theo cách này.”

²¹⁸ Còn Gô-li-át này nói, “Các người sai một con chó đến để chiến đấu với ta sao?” Nói, “Ta sẽ dùng mũi ngọn giáo của ta mà nhắc người lên rồi treo lên để cho chim đến ăn.”

²¹⁹ Đa-vít nói, “Người đối đầu với ta như một người Phi-li-tin, dùng gươm và áo giáp đến với ta, còn ta sẽ nhơn Danh Chúa là Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên mà đến cùng người.” Hãy xem nhà tiên tri, Đa-vít, nói, “Ngày nay ta sẽ cắt đầu người.” A-men!Ồ, chao ôi! Ông biết mình có điều gì, mình tin vào ai, và hoàn toàn tin rằng Ngài có thể gìn giữ điều mà ông phó thác cho Ngài. Hiểu không? Vậy mọi sự xảy ra dù thế nào đi nữa.

²²⁰ Người đó nói rằng, “Những ngày làm phép lạ đã qua rồi,” những bức tường đã sụp xuống! Đức Giê-hô-va vẫn đứng rõ ràng, bày tỏ Lời Ngài, Đấng ẩn mình. Đúng vậy. Chú ý.

²²¹ Hội thánh dân Ngoại cũng bị đui mù trước bức màn khác, sau khi bức màn bị xé ra và phô bày Đức Chúa Trời, bức màn giáo hội. Như thế nào? Bằng việc giấu Lời trong loài người trở lại. Đó là chính xác những gì dân Y-sơ-ra-ên không nhìn thấy. Nếu đó là Thiên sứ hay người nào đó, thì chắc hẳn dân Y-sơ-ra-ên đã tin Nó. Nhưng nó không thể là một Thiên sứ, nó phải là một con người. A-men!

Chúa không thể vi phạm Lời Ngài. Trong những ngày cuối cùng phải là giống như vậy trở lại. Hiểu không? Điều gì làm Y-sơ-ra-ên bị mù? Con Người đó. “Người là một Người mà tự xưng là Đức Chúa Trời.” Đó là lý do họ giết Ngài, và, ngày nay, vì Sứ điệp đến qua con người và không phải là các Thiên sứ. Hiểu không? Đức Chúa Trời không thể thay đổi đường lối Ngài, thay đổi Lời Ngài. Ngài phán Ngài không thay đổi. Hiểu không? Hãy chú ý, đã hứa! Và dân Ngoại ngày nay giống như dân Y-sơ-ra-ên ngày xưa, vì (điều gì?) bức màn. Đức Chúa Trời giấu mình trong bức màn con người, làm mù dân Y-sơ-ra-ên.

Chú ý, đã từng làm cho mù. Người này, Nó sẽ làm mù; còn đối với người khác, Nó sẽ bày tỏ Lễ thật. Nó sẽ làm cho nhắm mắt một số người, và mở mắt cho người khác.

²²² Hãy xem, Chúa Jêsus đứng và nói, “Ồ, tên ngươi là—là—là Si-môn, và tên của cha ngươi là Giô-na.”

Ông nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời tôi!” Hiểu không? Phi-líp...

Ông nói, “Ngài biết tôi cách nào?”

Ngài phán, “Kìa là một người Y-sơ-ra-ên, trong miệng người không có chút chi dối trá!”

Và ông nói, “Thưa Thầy, Thầy biết tôi khi nào?”

²²³ Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi ngươi, khi ngươi ở dưới gốc cây vả, Ta đã thấy ngươi.”

²²⁴ Người nói, “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời. Thầy là Vua của Y-sơ-ra-ên.”

²²⁵ Chà, tại đây có một số người đứng đó, nói, “Người ấy là Bê-ên-xê-bun.” Hiểu không? Điều đó đã làm gì? Mở mắt người này, làm mù mắt người kia. Những thầy tế lễ nói gì? “Ồ, Gã đó là Bê-ên-xê-bun!”

²²⁶ Người phụ nữ nhỏ bé nói, “Tôi biết rằng Đấng Mê-si, mà được gọi là Đấng Được Xức Dầu sẽ đến. Đây, Đấng Được Xức Dầu sẽ đến. Chúng tôi đã không có các tiên tri...Ông phải là một tiên tri. Nhưng Đấng Được Xức Dầu sẽ đến. Chúng tôi đang trông chờ Ngài. Đây là những ngày sau rốt cho dân Ngoại...hay cho người Do-thái.” Ngài phán, “Đây là thời kỳ cuối cùng.” Hãy xem, cả người Sa-ma-ri và người Do-thái đều chờ đợi một Đấng Mê-si. Hiểu không? Bà nói, “Đây là thời kỳ mà Ngài xuất hiện. Chúng tôi biết, khi Ngài đến, Ngài sẽ làm những điều này. Ngài sẽ bảo cho chúng tôi những điều này.”

Ngài phán, “Ta là Đấng ấy.”

Mắt bà được mở ra; cảnh sát, những thầy tế lễ bị mù.

²²⁷ Đó là những gì Phúc âm luôn làm. Nó thường mở mắt cho một số người, bày tỏ Lễ thật cho một số người, trong khi Nó cũng làm cho một số người khác bị mù; có hai ý nghĩa. Một số người có

thể hiểu đó là Con và nhìn thẳng vào Nó, và bị mù; những người khác có thể nhận Nó và bước ra với Nó. Đó là sự khác nhau.

²²⁸ Như nó đã xảy ra trong mọi thời đại, Thượng Đế che giấu trong xác thịt con người. Chú ý, Ngài đã che giấu. Các tiên tri là Thần linh, được che giấu. Họ là Lời của Đức Chúa Trời (điều đó đúng chứ?) được che giấu trong xác thịt loài người. Vì vậy, họ cũng đã không chú ý Môi-se của chúng ta, đây, Chúa Jêsus.

²²⁹ Chú ý được che giấu đằng sau bức màn bằng da cá nược cũ ở trong đền thờ xưa, là Lời, là Lời được bày tỏ trên những bảng đá.

²³⁰ Bây giờ, tôi sẽ cố gắng giải thích điều này trong khoảng hai mươi phút, nếu tôi có thể, nói cho đến mười một giờ rưỡi. Để ý, nếu anh em để ý, tôi lật ra một số trang ở đây, anh chị em thấy, giữ cho khỏi...vậy để tôi khỏi cắt bỏ...làm cho nó quá dài. Tôi biết anh chị em nóng nực, mệt mỏi.

²³¹ Đằng sau đền thờ xưa, trong bức màn, cái gì ở đằng sau đó? Đức Giê-hô-va là gì? Điều gì giấu ở đằng sau đó? Bức màn che điều gì? Ô, ha-lê-lu-gia! Bức màn che giấu điều gì phía sau đó? Nó đang che giấu Lời. Bức màn, bằng da cá nược cũ, được che giấu, che giấu Lời khỏi con mắt xác thịt, của họ. Phía sau đó, cũng có bánh trần thiết. Phía sau đó, cũng có Vinh quang Shekinah. Nhưng Nó được ẩn giấu khỏi hết thấy họ. Tất cả đều được che phủ. Sự Vinh quang Chúa ở ngay đằng sau bức màn bằng da cá nược cũ đó, đúng thế, tất cả đều được giấu khỏi con mắt xác thịt.

²³² Ngày nay cũng vậy. Người ta gọi “một đám thánh giạt gân, cuồng tín,” nhưng họ chẳng biết những gì ẩn giấu đằng sau đó. Đó là điều họ không biết. Hiểu không?

²³³ Rồi khi Chúa Trời, trong sự thương xót, xé bức màn cho họ nhìn thấy, họ đã bị bức màn truyền thống che khuất họ...nó vẫn bị che giấu với họ, thậm chí cho đến ngày nay.

²³⁴ Bây giờ cũng thế! Sự Vinh quang, Quyền năng của Chúa Thánh Linh, Vinh quang Chúa Shekinah giáng trên tín hữu, bây giờ tôi muốn nói là tín hữu thật, điều làm cho công việc của Đức Chúa Trời và đức tin đến trong người ấy, để tin Lời của Chúa, đó là tất cả những gì đã giấu khỏi mắt họ. Họ nói, “Những điều

đó đã qua rồi.” Anh chị em thấy, họ vẫn còn đang sống đằng sau bức màn.

Anh chị em không còn ở đằng sau bức màn ấy nữa, bởi những Người bé mọn, Đức Chúa Trời đã bày tỏ rõ ràng cho anh chị em.

²³⁵ Ngày nọ, Anh Fred Sothmann, Anh Tom Simpson...Tôi không biết anh ấy có ở đây hay không. Vài người trong chúng ta đã ở tại một giáo hội Báp-tít, và mục sư nói điều gì đó nghe có vẻ khá tốt. Tất cả chúng ta nói rằng, “A-men!” Mọi người trong nhà thờ ngẩng cổ lên nhìn lại. Hiểu không? Hiểu không? Chúng ta tìm thấy một miếng bánh vụn đến từ đằng sau của Shekinah ở đây, anh chị em biết, và chúng ta hầu như vui mừng nhận lấy nó. Chúng ta nói, nói cách khác, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi!” Hiểu không? Và, khi họ làm điều đó, những người này bị che khuất đến nỗi họ cười chế giễu về điều đó. Họ không biết gì về Nó cả. Hiểu không? Họ vẫn còn bị che khuất. Vì thế, có những người ở trong và những người ở ngoài. Vậy nên...Nhưng Chúa tỏ ra rõ ràng cho chúng ta, đã che giấu. Bây giờ cũng vậy!

²³⁶ Rồi khi Đức Chúa Trời, tỏ lòng thương xót Ngài, xé bức màn, Ngài bày tỏ mọi sự rõ ràng. Nhưng, họ vẫn bị che khuất đằng sau bức màn truyền thống của họ, Ngài vẫn giấu mặt đối với họ.

Bây giờ cũng vậy! Mọi Vinh quang đó, bị che giấu, được giấu kín cho chúng ta trong Đấng Christ, là Lời, Đấng là Đền thờ của chúng ta.

²³⁷ Ồ, bây giờ, tôi sẽ phải đào sâu điều này một chút. Xin lỗi vì cảm xúc của tôi sáng hôm nay, nhưng, ồ, tôi—tôi muốn nói điều này thật dài, tôi...nó cứ buộc vào tôi. Hiểu không?

²³⁸ Chú ý, mọi Vinh quang mà hiện có ở trong Đức Chúa Trời đều ở trong Lời. Mọi phúc hạnh mà có trong Đức Chúa Trời đều ở trong Lời. Nó bị che giấu, với những người không tin, bởi truyền thống. Hiểu tôi muốn nói gì không? Nhưng Nó tất cả ở trong Đấng Christ. Tất cả Đức Chúa Trời đã có đó, Ngài đã tự làm cho chính Ngài *trở nên trống không*, “kenos,” và đến trong Đấng Christ; và chúng ta, ở trong Đấng Christ, là ở đằng sau bức màn.

239 “Vâng, tôi vào trong Đấng Christ,” các bạn nói. Và rồi tin có ba Đức Chúa Trời sao? Làm báp-têm như danh “Cha, Con, và Thánh Linh”? Tin vào tất cả những truyền thống này và những điều mà các bạn tin, của các trưởng lão chẳng? Không, các bạn vẫn ở đằng sau bức màn. Hiểu không? Hãy đi vào trong bức màn. Ngài, Đấng Christ, là Lời.

240 “Làm thế nào? Tôi không tin vào sự chữa lành Thiêng liêng. Tôi không tin những phép lạ này và những điều như Thế.”

241 Vâng, bạn thấy đó, bạn—bạn không ở trong, bên trong bức màn. Bạn không biết gì về Nó. Hiểu không? Đấng Christ là Lời! Và khi chúng ta ở trong Lời, chúng ta ở trong Đấng Christ. Và làm thế nào tôi có thể ở trong Đấng Christ, mà chối bỏ Đấng Christ? Chính Ngài đã phán, “Không được thêm một lời hoặc bớt đi.” Thế thì, làm sao anh em có thể bớt đi và thêm vào? Thấy đó, nó chỉ cho bạn thấy bạn đã làm bức màn gì để che giấu. Hiểu không?

242 Chúng ta ở trong Ngài! Thế thì chúng ta, được ở trong Ngài, chúng ta vẫn được giấu kín đối với những người theo tôn giáo và những giáo sư của thế gian. Thấy đó, Vinh quang của chúng ta mà chúng ta có và tận hưởng, chúng ta vẫn bị che khuất đối với những người ở bên ngoài. Họ nghĩ chúng ta là “người điên, gàn dở,” lần nữa. Hiểu không? Hiểu không? Điều đó đúng. Nhưng chúng ta là những người ở trong đây, trong Đấng Christ, được báp-têm vào trong Ngài, (Cô-rinh-tô Nhất 12), vào trong Ngài, chúng ta là những người dự phần vào Vinh quang này. Hiểu không? Nhưng không dành cho những người ở bên ngoài; các bạn vẫn đang nhìn vào, nhưng chối bỏ Nó. Hiểu không?

243 Vậy bây giờ chúng ta được mời vào bên trong với Ngài, là những kẻ được dự phần vào tất cả những gì Ngài có. Chúng ta được mời vào trong Ngài, điều này che khuất những người không tin, do bức màn xác thịt con người. Hiểu không? Họ biết Vinh quang đó, họ đọc về Nó, Nó ở trong Lời ở đây, “sự Vinh quang của Chúa” và những điều giống như thế, chỉ một lời cho họ thôi. Đối với chúng ta, đó là một sự bày tỏ! Hiểu không? Nó không chỉ là một lời; mà nó là một thực tế! A-men!

244 Chúa phán, “Hãy có sự sáng,” đó là lời. Nhưng bây giờ có sự sáng. Đó không phải là lời nữa; đó là sự sáng. Hiểu điều tôi muốn nói không?

245 Bây giờ nó không chỉ là Lời bằng chữ viết với chúng ta, mà nó là một thực tế. Chúng ta ở trong Ngài. Bây giờ chúng ta đang tận hưởng. Bây giờ chúng ta chiêm ngưỡng Ngài. Bây giờ chúng ta nhìn thấy Ngài, là Lời, bày tỏ chính Ngài. Nó bị giấu kín, ở ngoài đó, bởi vì (tại sao?) Nó được che giấu trong thân thể loài người. Hiểu không?

246 Ô, họ nói, “Đám người đó, họ đi học ở trường nào? Trình—trình độ học vấn họ đến đâu? Họ ở đâu, họ—họ xuất thân từ đâu? Họ—họ—họ thuộc về nhóm nào?” Hiểu không? Ừm! Đấy, họ không hiểu được Nó.

247 Ngày nọ, một người nói với người kia, rằng, “Bạn phải thuộc về một giáo phái để trở thành một Cơ-đốc nhân.”

248 Người ấy nói, “Tôi là một Cơ-đốc nhân rồi; Tôi không thuộc về giáo phái nào cả.” Ừ-m. Nói, “Đức Chúa Trời đã lấy bệnh ung thư này khỏi tôi,” nói, “vậy thì anh nghĩ gì về điều đó?” Đó là một bác sĩ. Ông ấy nói, “Chỉ cho tôi thấy những giáo phái làm điều đó.” Hiểu không? Được rồi. Hiểu không? Nó vẫn còn bị che khuất.

249 Chúng ta ở bên trong Đấng Christ. Vậy thì, như lúc đó, mọi tín hữu chân thật đều nhìn thấy Ngài, Lời hứa của thời đại này, được bày tỏ công khai. Đó là một từ ngữ quan trọng nếu bạn có thể hiểu được nó. Hiểu không? Hiểu không? Mọi tín hữu chân thật, những người ở trong Lời, thấy Đức Chúa Trời cách công khai. Bức màn bị xé ra, và Đức Chúa Trời hiện ra trước mắt bạn, được bày tỏ. Hiểu không? Đức Chúa Trời, được bày tỏ, công khai.

250 Để làm điều này, bức màn truyền thống cũ kỹ của chúng ta phải được xé bỏ một lần nữa. Để thực sự nhìn thấy Nó là gì, bạn phải ra khỏi mớ bong bóng ấy. Hiểu không? Nhưng bạn sẽ không bao giờ làm được điều đó; vì họ sẽ cứ tiếp tục kéo bức màn ra trước mặt bạn, mọi lúc, “Ồ, không có gì liên quan đến Điều đó.” Nhưng Nó được viết ra ở đây, và ở đây Nó được bày tỏ, anh em thấy đấy. Hiểu không?

²⁵¹ Vậy thì, điều gì xảy ra nếu một người không chịu nhìn vào mặt trời, nói, “Ồ, kìa, tôi biết Đức Chúa Trời phán, ‘Phải có sự sáng,’ nhưng không có chuyện như thế. Tôi sẽ đi xuống tầng hầm. Tôi—tôi hoàn toàn không muốn thấy nó”? Người này điên rồ. Có điều gì không ổn với anh ta.

²⁵² Có điều gì không ổn với người đàn ông hay đàn bà, có thể nhìn thấy lời hứa của Đức Chúa Trời và, thấy Nó được bày tỏ, và rồi chối bỏ Nó bởi vì giáo phái kéo bức màn xuống. Đấy, bị che giấu!

²⁵³ Để làm điều này, những bức màn truyền thống giáo phái của chúng ta phải được xé đi, bằng Lửa và Gươm Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vốn là Lời Ngài. Luôn luôn Lời Ngài là Gươm Ngài. Hiểu không? Và Ngài dùng Gươm trong ngày đó, đầy đầy Lửa, và xé bức màn từ trên xuống dưới. Ngài làm điều đó trong ngày hôm nay cùng với Thanh Gươm đó! Không phải “tín điều của tôi, sách dạy tín điều của tôi, sách giáo lý đại cương của—của tôi.” Nhưng là Gươm của Chúa, thấy đó, xé bức màn xuống, và anh em nhìn thấy Đức Chúa Trời đứng rõ ràng, bày tỏ trong Lời Ngài. Thật là cảnh vinh quang để nhìn xem! Hiểu không? Đúng. Thánh Linh và Lửa của Đức Chúa Trời, Gươm của Ngài, xé bỏ nó. Lời xé bỏ bức màn giáo phái đi.

²⁵⁴ Ồ, nếu bạn chỉ nói, “Lời,” và Lời không có tác dụng thì sao? Ích lợi gì Gươm lại ở đây, và nói, “Nó không thể xé ra được”? Nói, “Ừ,” mà nó sẽ không xé ra?

²⁵⁵ Nhưng khi bạn đặt Gươm đó của Chúa Trời trên đây và nhìn xem sự xé ra của nó, nó—nó được giữ bởi một bàn tay định trước được sai đến để làm vậy. Hãy xem, xé nó ra công khai, và Ngài đấy. Ở đó Đức Chúa Trời được nhìn thấy cách rõ ràng, Chúa Giê-hô-va vĩ đại. Đó là Lời Ngài được bày tỏ, phần mà được hứa cho thời đại này. Anh chị em có hiểu Điều đó không? Hiểu không? Khi mà Gươm, lời hứa của ngày nay, trong thời đại này, điều được cho là, và Đức Chúa Trời lấy Gươm Ngài và xé bỏ bức màn giáo phái và kéo nó lại, bày tỏ chính Ngài và cho thấy Ngài ở đó, vẫn cùng Trụ Lửa ấy. Chú ý, đó là Lời được bày tỏ cho những lời hứa của ngày hôm nay.

²⁵⁶ Chúng ta thấy Nó như Phi-e-rơ đã thấy khi ông nói, “Lạy Chúa, chúng tôi sẽ theo ai, sau khi đã nhìn thấy Điều Này?” Chúng tôi sẽ đi đâu? Chúng tôi sẽ gia nhập giáo hội gì, khi chúng tôi được sinh ra trong Đấng Này? Hiểu không? Bạn có thể...Bạn có thể gia nhập vào giáo phái gì khi bạn nhận được những Lễ thật này, đây, khi họ (mọi người) chối bỏ Nó? Mỗi người trong họ! Tôi không kiếm được một người mà sẽ nói hoặc làm một điều gì cho Nó. Đúng. Đúng thế.

²⁵⁷ Tôi đã bắt đầu những chuyến đi xuống đây, nơi có bốn mươi hai giáo hội tại một chỗ có sự bảo trợ; khi tôi đến đó, tôi không có ai bảo trợ. Mỗi người trong họ nói rằng, “Ông ấy tin sự an ninh Đời đời.” Điều đó để cho những người làm theo luật pháp ra ngoài. Một người nói, “Ông ta làm báp-têm như Danh Chúa Jêsus.” Điều đó để những người còn lại ra đi, đây. Vì vậy, một trong số họ nói, “Ông ta tin nơi dòng dõi của con rắn. Con rắn không có dòng dõi!” Điều đó để cho...

²⁵⁸ Kinh Thánh chép, “Ta sẽ đặt sự thù nghịch giữa Dòng dõi người nữ và dòng dõi con rắn.” Hiểu không? Hiểu chỗ đó không?

²⁵⁹ Nó, bức—bức màn, được kéo lên khỏi Lời. Hiểu không? Đúng thế. Nó được bày tỏ cho con trẻ. Nó được—nó được nhắc lên. Họ nhìn thấy Nó. Và sẽ, như đã từng nói...Điều đó đúng. Rồi nó sẽ được thấy, như đã từng được nói, “Khi các người thấy,” khi bức màn được kéo lên khỏi Lời, những truyền thống bị lấy đi khỏi Lời thì bạn sẽ thấy, như Chúa Jêsus đã từng phán, “Khi các người thấy Ta, ấy là các người nhìn thấy Cha.” Hiểu không? Đức Chúa Trời và Lời Ngài là một. Bây giờ anh chị em hiểu chứ? Khi Lời được bày tỏ, Nó là gì? Hiểu không?

²⁶⁰ Chúa Jêsus phán, “Hãy tra xem Kinh Thánh, các người nghĩ mình có Sự...Các người tin Đức Chúa Trời, cũng hãy tin Ta nữa. Nếu Ta không làm công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta. Nhưng nếu Ta làm các công việc, Ta và Cha là Một. Khi các người thấy Ta, các người đã thấy Cha.”

²⁶¹ Và khi anh em nhìn thấy Lời được bày tỏ, anh chị em nhìn thấy Cha, Đức Chúa Trời, vì Lời là Cha. Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời, được bày tỏ, là Chính Đức Chúa Trời lấy Lời của Chính Ngài và bày tỏ Nó cho những người tin. Không gì có thể làm cho Nó

sống động ngoại trừ những người tin, chỉ người tin mà thôi. Nó không...Nó sẽ không...

²⁶² Anh chị em có thể lấy lúa mì và trồng trong một—trong một—một loại đất khác nhau, nó sẽ chẳng bao giờ mọc. Nhưng, những gì, nó phải có loại đất màu mỡ nào đó thích hợp để lúa mì mọc lên được. Nếu không có—nếu ở đó...nếu chất màu mỡ trong loại đất đó không—không thích hợp, thì lúa mì chẳng bao giờ nảy mầm với loại đất màu mỡ đó, nó sẽ không bao giờ mọc. Vì vậy cho dù hạt giống Lời được gieo vào đâu đi nữa, nếu Nó không rơi đúng vào tấm lòng thích hợp...

²⁶³ Đức Chúa Jêsus phán vậy. “Một số rơi dọc đường, trên đất đá sỏi, thì chim trời đến và ăn hết.” Và rồi Ngài phán, “Số khác rơi vào bụi gai và cây tật lê, đã mọc lên và bị nghẹt ngòi,” những truyền thống, những giáo phái, những sự lo lắng của thế gian sẽ làm nghẹt ngòi Nó. Nhưng phán rằng, “Một số rơi vào nơi đất tốt và sanh ra kết quả gấp trăm lần,” phán, “đó là Nước Đức Chúa Trời.”

Ngày nay sự việc cũng giống vậy, đây, một số người sẽ không chịu tin chút nào.

²⁶⁴ Một số người sẽ tin một thời gian ngắn, giống như các môn đồ. Họ đi theo Ngài, nhiều người trong số họ, bảy mươi môn đồ đi theo Ngài trong mấy năm, để tìm thấy; khoảng một năm rưỡi, hoặc hai năm; chỉ để tìm kiếm, cho đến khi họ có thể tìm được điều gì đó nơi Ngài, một số...như cách nào đó Ngài có quyền năng nào đó để làm những điều này, hoặc giống như một bàn chân thỏ, một phù thủy loại nào đó, những gì Ngài có thể làm để tạo ra những điều này, cách mà Ngài có thể biết được điều gì trong lòng người ta và họ đang nghĩ gì. Và cuối cùng họ thấy rằng Ngài nói rằng Ngài “từ Trời xuống,” Ngài “Chính là Lời.” Và khi nghe vậy, điều ấy quá lớn đối với họ. Họ nói, “Không ai có thể hiểu được Điều Này.” Rồi họ bỏ Ngài mà đi. Đó là những hạt giống rơi vào giữa những bụi gai.

²⁶⁵ Nó mang lại với điều tương tự, trong mọi hội chúng, anh em có những người làm ra vẻ tin, những người không tin, và những người tin. Điều đó xảy ra trong mọi hội chúng. Anh em thấy họ luôn mọi lúc. Một số người làm ra vẻ họ là những tín hữu, đó

là loại xấu nhất. Và rồi họ có những người mà là những người không tin thật sự; người ấy không làm phiền anh em, người ấy chỉ bỏ đi và lắt đầu. Nhưng những người làm ra vẻ tin, nói rằng họ là tín hữu, đó là loại người, đó là loại người anh em phải coi chừng, là những người giả bộ tin. Và rồi có một số tín hữu chân thật. Thấy ba hạng người đó không?

²⁶⁶ Có những người không tin. Ngay khi Ngài phán, “Hãy ăn Thịt của Con Người,” ồ, chao ôi, chính là điều đó!

²⁶⁷ Những người khác là những người làm ra vẻ tin. Họ ngồi yên, giống như Giu-đa đã làm, cho đến cuối cùng.

²⁶⁸ Nhưng rồi những tín hữu thật, họ không thể giải thích Nó, nhưng họ tin Nó, dù sao đi nữa. Họ cứ giữ đức tin.

²⁶⁹ Bức màn, truyền thống của những người không tin, được lấy đi, thì bạn nhìn thấy Đức Chúa Trời. Khi bức màn của những truyền thống đã được dời đi, bạn có thể thấy rằng Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời của Lời Ngài. Ngài vẫn giữ Lời Ngài. Ngài là—Ngài là Đức Chúa Trời, Tác Giả của Lời Ngài.

Điều đó là được giấu đằng sau bức màn, với những người khác. Vâng, đúng thế. Đối với những người không thể đi vào đằng sau bức màn, Ngài vẫn còn ở sau bức màn da.

²⁷⁰ Chú ý. Thế thì, chúng ta, rồi chúng ta trở thành một phần của Ngài, như bạn là bức màn che giấu Ngài. Bạn là phần của Ngài, hể chừng nào Đấng Christ ở trong bạn, như Đấng Christ đã thuộc về Đức Chúa Trời. Bởi vì Đức Chúa Trời đã ở trong Ngài, làm cho Ngài trở thành Đức Chúa Trời. Và như Đấng Christ ở trong bạn, hi vọng về Vinh quang, bạn trở thành một phần của Đấng Christ. “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Hiếu không? Bạn trở thành phần của Đấng Christ chừng nào Đấng Christ được giấu trong bạn. Thế thì điều đó bị che khuất đối với người không tin, nhưng bạn biết Ngài ở trong bạn. Bạn là đền thờ Đấng Christ ở đằng sau bức màn, bằng da. Thế thì chúng ta, bởi vì...Đằng sau, bởi vì bức màn này, bức màn lần nữa lại ở trong xác thịt loài người, che giấu Đức Chúa Trời (là Lời) khỏi con mắt người không tin.

²⁷¹ Như có chép rằng, hãy xem, “Được viết ra, anh em là những bức thơ được viết ra,” Kinh Thánh chép. Vậy thì, *bức thơ* là gì? Là một “lời nói được viết ra.” Và anh em là lời “được viết ra.” Nói cách khác, anh em đọc Nó như thế này, “Anh em,” Nó nói, “anh em là những bức thơ được viết ra,” hay, “anh em là Lời, mà đã được viết ra, đã được bày tỏ,” không gì có thể thêm vào Nó được. Anh em không thể nói, “Tôi là một bức thơ được viết ra,” và sống loại nào đó khác với những gì thư Nầy đã được viết ra rồi, [Anh Branham vỗ vào quyển Kinh Thánh của mình—Bt.] bởi vì không điều gì có thể thêm hoặc bớt.

²⁷² Như Tiến sĩ Lee Vayle đang viết cuốn sách nổi tiếng này, tôi muốn anh em thấy nó sau một lát. Anh Vayle có ở đây, ở tầng trệt đầu đó. Tôi vừa thấy anh ở bên ngoài. Tôi không nghĩ rằng anh có thể vào trong. Nhưng anh ấy đang viết một cuốn sách ở đó, và—và rất làm kinh ngạc, về Thời đại Lao-đi-xê. Và tôi muốn anh em...Nó sẽ được ấn hành chẳng bao lâu nữa. Vì vậy, chúng ta đang nói về phần cuối của nó lúc này. Và đã viết, và chúng ta đã bàn luận Điều ấy ở trong đó, đây, về...

²⁷³ Mọi người luôn luôn đến với tôi, nói, “Anh Branham, bảy tiếng sấm mà tiếng vang rền, và Ngài phán, ‘Đừng chép Nó, đấy, nhưng niêm Nó lại,’” phán, “đó sẽ là bảy tiếng sấm mà sẽ được bày tỏ vào những ngày cuối cùng, đấy, bảy tiếng sấm mà sẽ nói với chúng ta sao?” Vậy thì, điều đó nghe có vẻ thật không tốt chẳng? Hiểu không? Nhưng hãy xem bạn đang nói về điều gì khi bạn nói thế.

Ngài phán, “Hãy biết rằng người đừng chép Nó.” Hiểu không? Bảy tiếng sấm này phát ra tiếng của chúng, và Ngài phán, “Đừng chép điều đó làm chi, đấy, nhưng Nó phải được niêm lại trong Sách cho đến những ngày cuối cùng.”

²⁷⁴ Bây giờ người nào đó đã, nhiều lần đã nói với tôi, và những nhà thần học nói, “Anh Branham, nếu Chúa là Chúa Trời...” Họ nói, “Nếu—nếu...Với kinh nghiệm của anh, mà Chúa đã ban anh vì dân sự Ngài,” khiêm nhường mà nói điều này, nói, “anh hẳn là đủ tư cách để tự viết một—một cuốn Kinh Thánh, Lời của anh, nếu Đức Chúa Trời đã bày tỏ.”

275 Tôi nói, “Điều đó có thể là đúng.” Xem đấy, người ấy cố gắng chụp lấy tôi. Hiểu không? Tôi nói, “Nhưng, ông thấy đấy, tôi không thể làm điều đó được.”

Người ấy nói, “Tại sao không thể? Anh có đủ mọi phẩm chất.”

276 Tôi nói, “Nhưng, ông xem, không thể thêm hoặc bớt lời nào.” Hiểu không?

277 Và người ấy nói, “Ồ, thế thì, bảy tiếng sấm đó, anh biết đấy,” nói, “bảy tiếng sấm đó chúng sẽ không nổ ra sao, sẽ không phải điều đó là một sự Khải thị được ban cho ai đó sao?”

278 Tôi nói, “Không, thưa ông, nếu vậy thì sẽ thêm điều gì đó vào Nó hoặc bớt Điều gì ra khỏi Nó.”

279 Tất cả đều được bày tỏ ở trong Đó, và Bảy Ấn mở ra sự khải thị về Điều đó là gì. Đó là những gì nó đã có. Đấy, nó vẫn còn nằm trong Lời. Anh em thấy, anh em không thể đi ra khỏi Lời đó. Nó sẽ không lìa khỏi Lời. Và Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ chẳng bao giờ rời khỏi Lời đó. Nó sẽ ở lại ngay với Lời; làm mù mắt một số người, và mở mắt những người khác. Nó sẽ luôn luôn làm thế.

280 “Anh em là những bức thơ được viết ra, mọi người đều đọc.” Hay, anh em là...Tôi dịch Điều đó, quay lại theo cách này, đấy, chỉ quay Nó lại thôi, “Anh em là những bức thơ đã được viết ra,” vì anh em không thể thêm điều gì vào Nó, “bức thư đó được mọi người đều đọc; bày tỏ Lời của Đức Chúa Trời,” nói cách khác.

Và Phi-e-rơ và Giăng, tỏ cho thấy nó, khi họ đứng lên đó, người ta coi họ là ngu dốt và thất học, họ không có học vấn, nhưng người ta nhìn nhận rằng họ đã ở với Chúa Jêsus. Hiểu không? Họ là những người dốt nát và thất học, nhưng họ là những bức thơ được viết ra, đấy, được đọc rằng họ đã ở với Chúa Jêsus. Bởi vì, Chúa Jêsus đang biểu hiện chính Ngài qua họ, Đấng Christ giấu mình trong xác thịt của họ; được bày tỏ, làm cho sống động.

281 Giống như Ngài đã ở trong Môi-se. Khi Lời ở trong Môi-se, ông là Đức Chúa Trời ở trong xác thịt. Khi Lời ở trong Chúa Jêsus, Lời là Đức Chúa Trời ở trong xác thịt. Hiểu không? Điều duy nhất Ngài đã làm là thay đổi mặt nạ của Ngài, chứ không phải Lời

Ngài, không phải bản tánh Ngài. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài chỉ thay đổi hình thức của Ngài. Ngài thay đổi từ Nô-ê sang Môi-se; Ngài thay đổi từ Môi-se sang Đa-vít; từ Đa-vít, sang Giô-sép; xuống mãi cho đến khi Ngài mặc lấy sự đầy đủ bốn tánh của Đức Chúa Trời cách có hình. Hiểu không?

²⁸² Vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi! A-men. A-men. Tôi hy vọng điều đó được hiểu thông suốt. Hiểu không? Đó cũng là Đức Chúa Trời, nhưng Ngài chỉ khoác vào tấm màn khác thôi. Đây, Ngài mặc vào tấm màn khác.

²⁸³ Ngài đã làm điều đó trong những nhà cải chánh, khoác vào bức màn. Cho đến, cuối cùng, Nó xuống đến thời Luther, xuống qua thời đại khác, rồi cuối cùng Nó trở thành sự Hoàn chỉnh. Ngay trước khi Nó đến, một tiên tri dấy lên lại. Khi điều đó làm như thế, nó báo trước về Lời, tỏ cho thấy lại ở đây, bày tỏ những gì đã được thực hiện, những gì còn để lại, rằng Hội thánh sẽ không có...không còn không có sự hiểu biết. Rồi khi điều này phai mờ đi, thì, như Giảng nói, “Tôi phải hạ xuống, Ngài phải dấy lên,” lúc đó mọi sự trong mọi sự đến trong Ngài. Ngài được bày tỏ trọn vẹn, qua Luther, Wesley, và thời đại Ngũ tuần, cứ xuống, xuống mãi, cho đến khi Ngài được bày tỏ trọn vẹn, anh em thấy, cứ xuống, chỉ là sự bày tỏ, Đức Chúa Trời không còn che giấu nữa: Thấy Ngài (Bây giờ, hãy chú ý.) làm ứng nghiệm những lời hứa của Ngài cho thời đại này, như *chúng* đã có.

²⁸⁴ Vậy thì Môi-se là Lời thời đó, vì Lời đã được ban cho ông dành cho ngày đó; Môi-se. Giô-sép là Lời trong thời đại của mình, phô bày Đấng Christ cách chính xác. Hãy xem, mỗi người trong họ là Lời.

²⁸⁵ Và khi Chúa Jêsus đến, Ngài là Lời trong sự đầy đủ nhất của Nó, vì toàn thể kế hoạch cứu chuộc đều đặt trong Ngài. Toàn bộ chương trình cứu chuộc không đặt trong Môi-se, không đặt trong Giô-sép, không đặt trong Ê-li. Xem đó, họ chỉ là một phần của Lời, chỉ cho người ta thấy Nó. Hiểu không? Bây giờ để ý, cứ suy nghĩ; Nó đến đây này, như tôi nói. Đây, toàn bộ chương trình cứu chuộc đã không ở trong họ. Họ chỉ hướng đến với Nó.

²⁸⁶ Cho nên, sau Ngài, Đấng Đầy Đủ, chúng ta không thể hướng đến điều gì khác. Nó chỉ lại về Ngài, Lời. [Anh Branham cầm cuốn Kinh Thánh của mình lên—Bt.] Đây là sự Khải thị hoàn chỉnh; không thể thêm vào điều gì hoặc bớt điều gì khỏi Nó cả. Đó là sự Khải thị hoàn chỉnh. Tất cả điều đó, một hình bóng về Ngài đến; nhưng khi Ngài đến, thì Ngài là Đấng Trọn Vẹn. Hê-bơ-rơ 1, “Ngày xưa Đức Chúa Trời đã nhiều lần nhiều cách dùng các tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta,” Đức Chúa Trời phán qua những bức màn, các tiên tri, “nhưng trong những ngày sau rốt này qua Con Ngài, là Chúa Jêsus Christ.” Anh em đấy. Bức màn bị xé ra ở đó trên đồi Sọ, Con Đức Chúa Trời, được bày tỏ.

²⁸⁷ Chú ý, “làm cho sống.” Và, ngày nay, khi Lời được bày tỏ trong những chiếc bình con người, là những bức màn, nó hoàn toàn là Lời được ứng nghiệm trong ngày đó, vốn trở về cùng Đức Chúa Trời. Được làm báp-têm trong Ngài, theo Cô-rinh-tô Nhất 12, chúng ta trở thành đồng nhất với Ngài. A-men.

²⁸⁸ Tôi đã nói nửa giờ rồi, nhưng tôi có thể nói thêm một chút nữa được không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hiểu không? Hãy xem, tôi thật sự không thể bỏ qua điều này ngay tại đây. Để ý, đồng nhất với Ngài!

²⁸⁹ Bây giờ chú ý. Bao nhiêu công dân Mỹ ở đây? Hãy giơ tay lên. Được rồi, các bạn là công dân Mỹ, thế thì các bạn được gắn bó với đất nước này. Dù đất nước bạn ra sao đi nữa, thì bạn phải là công dân nước đó. Đúng không? Các bạn nhận hết thảy vinh hiển của nó và hết thảy sỉ nhục của nó. Bạn gắn bó với nó. Các bạn là người Mỹ, vậy các bạn gánh vác nước Mỹ. Ha-lê-lu-gia!

²⁹⁰ Tôi đã ở với George Washington khi ông ta băng qua Delaware. Tôi đã ở với ông ta. Điều đó đúng. Tôi ở với Abraham Lincoln ở Gettysburg Address. Tôi đã đứng ở đó. Tôi ở với những người lính trên đảo Guam, các bạn trai trẻ, khi các bạn kéo cờ lên. Tôi ở đấy. Tôi là người Mỹ; tôi gắn bó với nó. A-men. Vậy thì, là người Mỹ, có điều xấu hổ nào của nó trong cuộc Cách mạng, tôi phải mang nó, vì tôi là người Mỹ. Đúng thế.

²⁹¹ Và như là một Cơ-đốc nhân, tôi đồng nhất với Ngài. A-men! Tôi đã ở với Nô-ê khi ông vào tàu. Tôi đã ở với Môi-se khi ông ra khỏi xứ Ai-cập. A-men! Tôi đã ở với Ê-li trên núi Cạt-mên. Vâng,

thưa quý vị! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi đã ở với người khi người làm điều đó. Tôi thật sự đã ở với Ngài, tôi đồng nhất với Ngài trong sự chết của Ngài tại đồi Sọ khi tôi chết với những việc thuộc về thể gian, chết đối với bản ngã và với mọi truyền thống. Tôi được đồng ở với Ngài. Tôi đã ở với Ngài vào buổi sáng Phục sinh khi Ngài sống lại từ kẻ chết. Tôi đồng ở với Ngài trong Ngày Lễ Ngũ tuần, khi Thánh Linh giáng xuống giống như cơn gió thổi ào ào. Tôi đã đồng ở với Ngài. Tất cả những gì Ngài đã có thì tôi hiện có, tất cả những gì tôi hiện có thì Ngài đã có; a-men, được chết trong Ngài thì chúng ta được đồng ở với Ngài. Những gì Ngài có thì tôi có. A-men!

²⁹² Những gì đất nước này có thì tôi có. Tôi hãnh diện có điều đó. Tôi cũng sẵn sàng mang hổ thẹn của nó. Tôi sẵn sàng chịu sỉ nhục là người Mỹ. Đúng thế. Và tôi chịu gấp đôi điều đó với Chúa Jêsus Christ! Tất cả những gì Ngài từng có thì tôi hiện có. Tôi thích được đồng ở với Ngài.

²⁹³ Những sứ đồ, khi họ trở về, họ suy nghĩ...họ bị làm trò cười, bị gọi là đủ thứ khác, nhưng họ nghĩ thật vinh dự lớn được mang sỉ nhục vì Danh Ngài.

²⁹⁴ Tôi sung sướng ngày hôm nay được là một trong họ, được đồng nhất với Lời, vốn là Đấng Christ. Được đồng nhất với Ngài! Được báp-têm vào trong Ngài, chúng ta được đồng nhất; đồng nhất trong sự giống như Ngài, được đồng nhất với Lời Ngài, vốn là Ngài. Nếu tôi ở trong Đấng Christ, tôi là Lời Ngài; vì Ngài là Lời, và những gì Ngài có thì tôi có. A-men! Anh chị em có hiểu Điều đó không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

²⁹⁵ Lời được bày tỏ, hay được khải thị trong sự Khải thị ở trong đó, thế thì điều gì phủ trên tôi? Nếu Ngài là Vinh quang Shekinah đó, thì tôi là một phần của Nó. A-men! Ồ! A-men! Đúng thế. Lời chính Nó được bày tỏ, tự bày tỏ chính Nó.

Hãy suy nghĩ! Sự mầu nhiệm của Chúa được làm sáng tỏ với chúng ta trong thời đại này, bởi cùng Sứ giả Thiên thượng đã được bày tỏ cho họ trong thời của họ; để ý, cùng một Trụ Lửa đã sai phái Môi-se; cùng Trụ Lửa ấy đã ở trên Môi-se để viết Kinh Thánh; cùng Trụ Lửa ấy mà Phao-lô đã gặp trên con đường ông đi xuống Đa-mách.

²⁹⁶ Phao-lô đã viết Tân Ước. Hãy nhớ, Ma-thi-ơ, Mác, Lu-ca, và Giăng, họ chỉ viết những gì họ đã chứng kiến; nhưng Phao-lô thì có sự Khải thị. Ông rút Nó ra, vì chính ông, đã gặp Trụ Lửa. Và suy nghĩ, điều giống như vậy...

²⁹⁷ Ở đó, Giô-sép, tất cả họ chép những gì đã xảy ra, mọi người chép lại trong thời đó. Nhưng khi Môi-se xuất hiện, ông có sự Khải thị. Ông đã gặp Trụ Lửa, và Nó được bày tỏ cho Môi-se về Sáng thế ký như thế nào. Ông đã viết bốn sách đầu tiên của Kinh Thánh, Môi-se đã chép. Đúng thế không? Vì ông đã gặp Đức Chúa Trời trong hình thức Trụ Lửa, ẩn mình trong Trụ Lửa.

²⁹⁸ Khi Phao-lô gặp Ngài trên đường... Các môn đồ chỉ chép những điều họ thấy Ngài làm, nhưng Môi-se có sự Khải thị; ông đi xuống Ai-cập trong ba năm và nghiên cứu, và thấy rằng Chúa Trời của Cựu Ước là Chúa Jê-sus của Tân Ước, sự Khải thị! “Tôi đã vâng theo khả tượng trên Trời.” Đúng thế. Đúng!

²⁹⁹ Và suy nghĩ về Nó! Cùng Trụ Lửa đã giáng xuống trên những người chép Kinh Thánh ấy, cũng là Trụ Lửa ở đây, ngày hôm nay, thông giải Kinh Thánh. A-men! Chúng ta thật biết ơn Ngài về điều đó! Không hề thay đổi! Thật được an ủi biết bao! Thật đồng nhất biết bao! Tôi rất vui mừng được đồng nhất trong điều đó, tôi không biết phải làm gì! Tôi thà được đồng nhất trong Điều đó hơn là với hết thấy người Báp-tít, Giám Lý, Trưởng Lão, Lutheran, và hết thấy những giáo phái còn lại. Đồng nhất với Lời đó nơi có Vinh quang Chúa Shekinah và Khải thị nằm đấy!

³⁰⁰ Trụ Lửa xuất hiện một cách rõ ràng giữa vòng chúng ta, xác nhận rằng Sứ điệp là đúng, giống như Ngài đã làm tại Núi Si-nai. Hãy nhớ, trước khi sứ điệp chân thật đến, Môi-se đã giảng và ông dẫn họ ra khỏi Ai-cập; nhưng ở đó, trước khi những điều răn thật được ghi lại (những Ấn chứng được đem vào), Đức Chúa Trời giáng xuống trước mặt dân sự và chứng minh rằng Môi-se được sai đến từ Ngài, (đúng không?) trong một Trụ Lửa mà Môi-se nói ông đã thấy trong một bụi cây và nói chuyện với ông.

³⁰¹ Ồ, trong những ngày sau rốt này, thấy cùng Trụ Lửa ấy ở ngay giữa vòng chúng ta, nói Lời giống như vậy; không chỉ thế thôi, mà còn thông giải Nó bằng cách làm cho Nó được bày tỏ, và chứng minh Nó, Nó là Lễ thật.

Vậy, người ta không có một con đường để không vâng lời, nhưng họ cứ cố ý làm điều đó. Và, rồi, “Kẻ nào cố ý phạm tội sau khi đã biết Lễ thật, thì không còn có của lễ nào chuộc tội nữa.”

³⁰² Hãy chú ý, cùng Trụ Lửa ấy được sai đến với Môi-se và với Phao-lô, để chép Kinh Thánh, giờ đây được sai đến để bày tỏ Nó. Ân điển của Chúa, Đức Chúa Trời không thay đổi, làm trọn những lời hứa của Ma-thi-ơ 28, “Này, Ta ở cùng các ngươi luôn”; làm trọn Phúc âm Giăng 14:12, “Những việc Ta làm, các ngươi cũng sẽ làm”; làm trọn Phúc âm Lu-ca 17:28-29, “Trong những ngày sau rốt Con Người sẽ được bày tỏ,” đấy, đấy; Ma-la-chi 4, “Này, Ta sai tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi, người sẽ khôi phục Đức tin của dân sự trở về với Lời nguyên thủy.” Hiểu không? Làm sao điều này...Hiểu không?Ồ, chao ôi!

³⁰³ Ngài chết, để bày tỏ chính Ngài cho chúng ta. Vậy thì chúng ta hãy chết với chính mình, để bày tỏ Ngài cho những người khác. Chúng ta hãy chết với những truyền thống và các thứ, để bày tỏ Ngài với người khác. Hãy chết với những giáo phái, để bày tỏ Ngài cho những người khác.

³⁰⁴ Chú ý, đền thờ cũ đã có trong nó Vinh quang Chúa Shekinah, và Ánh Sáng của Shekinah trên Lời. Lời là Hạt Giống; Nó sanh ra bánh trần thiết cho những người tin mà thôi. Huyết cũng đổ ra trên giao ước; và Huyết là nước, nước làm cho hạt giống nảy mầm, lúa mì, hạt giống, là Lời.

³⁰⁵ Như Chúa Jêsus phán, “Xưa Môi-se treo con rắn bằng đồng lên thể nào,” và rồi lần nữa Ngài phán, “Đức Chúa Trời quá yêu thương thế gian đến nỗi đã ban Con Một của Ngài; hầu cho hễ ai tin Con ấy không bị hư mất.” Môi-se đã đập vào tảng đá trong đồng vắng, hay mang nước đến, để cứu một dân hư mất. Chúa Trời đánh đập Chúa Jêsus, để đem Thánh Linh ra từ Ngài, cho một dân đang hư mất. Huyết từ Ngài chảy ra, mà là, “Nước của sự rửa sạch bởi Lời.” Là, Nước mang Sự sống đến cho Hạt giống. Và nó mang Vinh quang Chúa Shekinah đến; chiếu sáng trên Lời, sanh ra bánh trần thiết. Và bánh trần thiết chỉ dành cho dân được chọn. Ủ-m. Đúng thế không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.]

³⁰⁶ Vậy hãy phá bức màn, đi qua bức màn, để vào trong sự Hiện diện Ngài, là nơi có Lời (không phải là tín điều), Lời; trong đó nhìn thấy Sự Vinh Quang Chúa Shekinah, Shekinah, Quyền năng, Thánh Linh chiếu sáng trên Lời, mang ra lời hứa, cho thấy bạn ở đằng sau bức màn. A-men!

Tôi đã đi ngang bức màn được xé ra nơi là nơi
sự Vinh quang chẳng bao giờ hết, (Ừm!)

Ha-lê-lu-gia, ha-lê-lu-gia; Tôi đang sống trong
sự Hiện diện của Vua.

Tôi đã đi ngang qua bức màn xé ra là nơi sự
Vinh quang chẳng bao giờ qua đi,

Tôi đang sống trong sự Hiện diện của Vua.

³⁰⁷ Bức màn da cũ, những giáo phái, bị xé ra. Tôi đi ngang qua đó, để vào trong Sự Vinh Quang Chúa Shekinah, và tôi thấy Lời. Tôi thấy Trục Lửa di chuyển. Tôi thấy Lời được bày tỏ. Những gì Ngài phán Ngài sẽ làm trong những ngày sau rốt này, tôi thấy nó càng tăng lên. Tôi thấy dân sự đang ăn Bánh Shekinah đến từ sự chín mùi của Lời đó, mà tin Nó. A-men! Thật chúng ta đang sống trong giờ phút tuyệt vời! Thấy đó, Shekinah ở trên Lời; và ở dưới là Bánh. Và có Huyết, rảy ra, để cho Nó nước. Thánh Linh ban Sự Sống cho Lời. Và...

Bao nhiêu anh chị em đã đọc, nghe băng ghi âm *Phiên Tòa?* Vâng. Nhiều người trong anh chị em đã nghe. Anh chị em thấy đấy, phải mất...

Lời ấy phải lớn lên. Để lớn lên, Nó phải được rơi vào chỗ đất tốt. Hiểu không? Và Đức Chúa Trời ban lời hứa, và nó đọng vào tấm lòng đó, nó không thể mất được.

³⁰⁸ Nô-ê đã chờ đợi một trăm hai mươi năm. Áp-ra-ham đã chờ đợi hai mươi lăm năm, để có đứa con. Đức Chúa Trời đã phán vậy, và điều đó không có gì bàn cãi nữa. Hiểu không? Đó là gì? Lời phải được tưới bằng đức tin, tin Nó, nó sanh ra kết quả. Nó sanh ra một đứa con; nó đã mang mưa đến; nó mang nước lụt đến; nó làm cho một trinh nữ thọ thai.

³⁰⁹ Một tiên tri nói, “Một trinh nữ sẽ thọ thai.” Không nghi ngờ gì mọi cô gái nghe và đi chuẩn bị quần áo cho trẻ sơ sinh.Ồ,

tiên tri Ê-sai này là tiên tri được đồng nhất, được chứng thực của Đức Chúa Trời. Và Chúa phán, “Một trinh nữ sẽ thọ thai. Ta sẽ cho họ một dấu hiệu siêu nhiên, một dấu hiệu lớn; một trinh nữ sẽ thọ thai.”

³¹⁰ Ở đó, tất cả những người đó, họ là những tín hữu, giống như hết thầy anh chị em. Và họ nghe vị tiên tri ấy nói, mọi cô gái trẻ... Mọi người đàn ông nói, “Đó sẽ là con gái tôi. Vâng, thưa ông.” Mọi người đi ra và mua giày len, tả lót và mọi thứ, chuẩn bị sẵn sàng, vì họ biết rằng cô ấy sắp có con đó. Thế hệ đó qua đi, và họ nghĩ rằng, “Vị tiên tri được đồng nhất, được chứng thực của Đức Chúa Trời, làm sao ông ấy có thể nói ra điều gì sai được? Nó phải là vậy!”

³¹¹ Nhưng tám trăm năm sau đó, nàng sinh ra con trẻ ấy. “Trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không qua đi bao giờ.”

³¹² “Và sẽ ứng nghiệm trong ngày sau rốt,” Chúa phán. Hãy xem, chúng ta ở đây, sự—Sự Sáng chiếu trên Lời. Như ánh sáng của mặt trời thay đổi hạt giống từ vinh quang đến vinh quang, thì chúng ta cũng trở nên—trở nên càng giống như Ngài hơn khi chúng ta sống trong sự Hiện diện của Ngài; giống như Ngài, được làm cho giống với hình ảnh phước hạnh của Ngài khi chúng ta bước đi với Ngài.

³¹³ Hãy nhìn xem mặt trời làm gì. Bạn trồng hạt giống, điều gì xảy ra? Hạt giống đó thối rữa. Bên trong hạt giống là sự sống. Sự sống phát sinh và sinh ra thân. Bây giờ, nó không giống như lúc ban đầu.

Đó là Luther. Đó là một thân cây. Đúng vậy.

Thân cây lớn lên và, điều trước tiên anh em biết, nó sanh ra một chùm bông. Xem đây, đó là cơn phục hưng những người theo Wesley; không giống như cái khác.

Rồi tiếp theo đây là sự phục hưng Ngũ tuần, đây, sanh ra phép báp-têm bằng Thánh Linh. Được rồi.

Điều gì đã xảy ra? Chúng ta bắt đầu lùng bùng lỗ tai. Nó bắt đầu trông có vẻ sai trật. Điều này, điều kia, không giống như Lời. Nó không giống như phần còn lại của Nó. Nó không giống Hạt nguyên thủy đã đi vào.

314 Nhưng Đức Chúa Trời vẫn còn ở đấy để làm điều—điều đó giống y như vậy. Để ý, nó làm gì? Cuối cùng nó quay trở về Hạt giống nguyên thủy trở lại. Khi Ngài đến trong hình thức Martin Luther; khi Ngài đến trong hình thức của John Wesley; khi Ngài đến trong hình thức Ngũ tuần; Ngài phải bày tỏ chính Ngài một lần nữa giống như cùng Hạt giống đi vào, là Con người. Ngài bày tỏ chính Ngài như Con Đức Chúa Trời, qua thời đại thân và vân vân, nhưng trong thời đại cuối cùng này Ngài phải bày tỏ chính Ngài như Con người trở lại. Hiểu điều đó không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Được rồi, giống như ban đầu, đã tạo dáng!

315 Mầm cây lớn lên như thế nào? Nó cứ mọc mãi. Cây non mọc lên và không giống như hạt giống ban đầu chút nào. Sứ điệp của Luther cũng không; không, cùng với những—những sứ điệp khác, của Finney, Sankey, Knox, Calvin, cứ đi xuống, không sứ điệp nào trong chúng cả. Chúng vẫn là sứ điệp nhưng, sự việc của nó là, họ đã không có được sự Khải thị hoàn toàn về Nó vì chưa đến lúc. Anh chị em không thể có được tai bắt trước thời gian nó mọc ra. Hiểu không? Và rồi, cuối cùng, nó trở lại là Hạt giống nguyên thủy mà đã đi vào trong đất.

316 Thấy Đức Chúa Trời đi theo đúng qui luật thiên nhiên. Đấy, Ngài được sinh ra làm chiên con, đó là lý do Ngài được sinh ra trong máng cỏ. Những con chiên không được sinh ra trên giường. Thấy đó, Ngài bị *dẫn* đến đồi Gô-gô-tha. Chiên Con, chiên bị dẫn đi. Đúng thế. Dê dẫn chúng đến hàng làm thịt, anh chị em biết điều đó, một lò sát sinh. Một con dê dẫn chúng, và chúng phải bị dẫn đi. Hừ! Đúng thế. Vậy Ngài đã bị dẫn đến hàng làm thịt, đấy, bởi vì Ngài là Chiên Con.

317 Mọi sự được đồng nhất với Ngài trong thiên nhiên. Đó là lý do Ngài được sinh ra vào tháng Ba hoặc tháng Tư, không phải vào tháng Mười hai; Ngài không thể sanh ra, khi vào thời điểm đó trong năm tuyết phủ trên đất cao đến sáu thước. Ngài không phải là thần mặt trời, nhưng Ngài là Con Đức Chúa Trời. Hiểu không? Thần mặt trời La-mã sinh ra vào ngày hai mươi lăm tháng Mười hai, khi mặt trời đi ngang qua vị trí của nó ở đấy và họ có niên lịch La-mã, và đã gọi ngày sinh của thần mặt trời, và họ làm nó thành Con của Đức Chúa Trời. Không, không. Ngài là Con Đức

Chúa Trời. Ngày sanh của Ngài thích hợp với phần còn lại của thiên nhiên. Một cách chính xác.

Nào chú ý một lần nữa khi chúng ta tiếp tục, chúng ta còn một ít thời gian nữa.

³¹⁸ Bây giờ đến sự hoàn chỉnh. Sau khi thân đã được hình thành; sau khi cây trở bông; và sau khi hạt đã được kết thành hạt lúa đầy đủ; thì nó phải đến với sự hoàn chỉnh, trở lại hạt giống bình thường lần nữa.

Và, nên nhớ, hạt giống phải được nảy mầm. Hiểu không? Nếu nó không nảy mầm, thì nó sẽ không sống. Hiểu không? Không có điều gì ở bên ngoài các sứ điệp sẽ làm cho nó có Sự Sống. Hạt phải nảy mầm với Nó. Nhưng, nên nhớ, Sự sống đó đã ở trong thân thì cũng ở hạt. Nó chỉ tự hoàn thiện ngay trong nó, đấy. Ngài bày tỏ chính Ngài, (là gì?) Con Người, hạt giống mà đã đi vào đất. Hiểu Sứ điệp này không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.]

Những người Hi-lạp nói với Ngài, “Chúng tôi muốn thấy Chúa Jêsus.”

³¹⁹ Ngài phán, “Nếu hạt giống lúa mì kia không rơi xuống đất.” Hiểu không? Được rồi.

³²⁰ Bây giờ Ngài bày tỏ điều gì kế tiếp? Trong một hình thức khác; thân cây và bông lúa, và vân vân, và tất cả lá và mọi thứ. Ngài đã bày tỏ chính Ngài lúc đó, (điều gì?) cùng Thánh Linh, nhưng ở trong hình thức khác nhau. Hiểu không? Nhưng phần cuối của hạt giống đó là gì? Nó trở về hạt giống nguyên thủy. Đúng thế không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.]

³²¹ Và chức vụ của Ngài đến, từ những cuộc cải cách, trở về lại với Lời nguyên thủy. Lời đến với một tiên tri. Và Ngài đã hứa điều đó, trong Ma-la-chi 4, “Và để khôi phục Đức tin của dân sự trở về hạt giống nguyên thủy.” Những gì đã đi xuống đất ở đây trở về giống như vậy. Hạt giống đến qua đây. Nó đến như Con Đức Chúa Trời, bây giờ Nó bày tỏ chính Mình ở đây như Con Người, và rồi Nó bày tỏ chính Mình như Con vua Đa-vít ngồi trên Ngai. Đấy, ba Con, hoàn toàn chính xác. Ồ, chà, lại giống như ban đầu!

³²² Bây giờ đến với chức vụ trọn vẹn của chính Ngài; không phải của người nào đó, không phải giáo phái nào, như họ đã làm việc

qua thời đại ấy, thấy đó; nhưng chính Ngài đã bày tỏ, bày tỏ chính Ngài với lời hứa, làm cho Phúc âm Lu-ca 17:28, Ma-la-chi 4, vâng vâng, Hê-bơ-rơ 13:8, thật hoàn toàn đúng. Vào lúc đó, đó sẽ là thời điểm nào? Khi Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham đang trông đợi Con lời hứa. Và mọi hình bóng phải được làm trọn. Và Chính Đức Chúa Trời xuất hiện trong hình dạng của một người, với dòng dõi xác thịt của Áp-ra-ham, trước khi hủy diệt loài người, và Chúa Jê-sus đã phán rằng mọi sự sẽ xảy ra giống như vậy với Dòng dõi thánh này trước khi Con lời hứa trở lại.

323 Để ý bức màn cũ che giấu sự Vinh quang. Bức màn da cá nược cũ, chẳng có gì đẹp để để người ta ưa thích nó; cũng không phải là xác thịt Ngài. Đó là lý do người ta nói, “Một Gã tầm thường nhỏ bé khòm lưng như thế à?” Có lẽ một người ba mươi tuổi, tóc và râu đã xám, chẳng có gì đẹp để để ngắm nhìn. Kinh Thánh chép, “Chẳng có gì đẹp để để chúng ta ưa thích Người.” Ngài không giống như một vị Vua, da cá nược cũ kỹ, nhưng, ồ, những gì ở bên trong thật tuyệt vời!

324 Và một đám “thánh giết gân” đang ngồi với nhau trong tòa nhà nóng bức như thế này, người ta gọi họ như vậy, chẳng có gì đẹp để để ưa thích được, nhưng những gì ở bên trong mới tuyệt vời! Tôi tin chắc điều đó được giấu kín từ nhiều tấm lòng, anh chị em biết đấy. Anh chị em hiểu không? Được rồi.

325 Bên ngoài Nó không là gì cả, nhưng tất cả là ở bên trong. Một khi được đi vào bên trong của Nó, thì các bạn thấy Nó. Làm thế nào để đi vào trong Nó; bắt tay, gia nhập chẳng? Không. Được sinh ra ở trong Nó. Chết đi, loại bỏ bức màn da cũ, đấy, con người bản ngã của bạn, để đi vào con người mới. Hiểu không? Loại bỏ da cá nược cũ đi.

326 Ánh Sáng Shekinah không...Hãy lắng nghe, hỡi quý vị mục sư truyền đạo! Hỡi quý vị mục sư truyền đạo, tôi muốn quý vị lắng nghe Điều Này. Một khi ở bên trong...Bây giờ tôi sẽ nói điều này cho thật dễ hiểu, để quý vị chắc chắn sẽ hiểu được Nó. Một khi ở bên trong bức màn, dưới Vinh quang Chúa Shekinah, Ánh sáng Shekinah không lấy Lời Đức Chúa Trời và bày tỏ Chúa Jê-sus là “thầy bói,” không, giống như một số giáo phái làm ngày

nay, “thần giao cách cảm, thánh giết gân, Bê-ên-xê-bun.” Sự Vinh quang Chúa Shekinah không bày tỏ Ngài như thế.

³²⁷ Nhưng Vinh quang Chúa Shekinah làm chín Hạt giống đã được hứa cho thời đại đó, về Lời, bày tỏ Ngài vẫn là Hoa Huệ trong Trùng. Nó đã sinh ra Hạt giống đó, Hoa Huệ trong Trùng, Bánh Sự Sống, An-pha và Ô-mê-ga, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài là cơ nghiệp của tín hữu. Sự Vinh quang Chúa Shekinah bày tỏ, cho tín hữu, Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

³²⁸ Không phải, “Những ngày đó, Ngài thuộc quá khứ, và Ngài đã chết và điều đó đã chấm dứt tất cả.” Vậy thưa bạn, nếu bạn tin điều đó, nếu bạn tin điều đó, bạn chẳng bao giờ đụng đến Sự Vinh quang Chúa Shekinah. Làm thế nào Vinh quang Chúa Shekinah có thể được bày tỏ Ngài trong ba người? Hiểu không? Làm sao Vinh quang Chúa Shekinah có thể bày tỏ Ngài khi người ta, làm báp-têm, trong danh của “Cha, Con, và Thánh Linh,” trong khi không hề có người nào trong Kinh Thánh đã làm báp-têm theo cách ấy? Làm thế nào Vinh quang Chúa Shekinah có thể hạn chế Ngài với một sứ đồ, trong khi Ngài hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi? Hiểu không?

³²⁹ Sự Vinh quang Chúa Shekinah bày tỏ Ngài. Nó mang lại Lời của lời hứa, ra ngay trước mặt bạn. Đó là lý do mà Ngài phải che mặt của Môi-se, bởi vì trong ông có Lời. Ngài đã che giấu Chúa Jêsus, như một Người tầm thường nhỏ bé, để họ không nhìn thấy Chúa Giê-hô-va. Và Ngài vẫn giấu chính Mình ngày hôm nay, trong những chiếc bình bằng đất, với Shekinah. Bên ngoài giống như một đám thánh giết gân, bức màn bằng da cá nược cũ kỹ, nhưng bên trong ẩn giấu Vinh quang Chúa Shekinah.

Và Nó làm chín Bánh trần thiết để thết đãi chúng ta, và đưa đi khắp vùng, hàng trăm dặm, đấy. Nó là Thức ăn của tín hữu. Nó chỉ dành cho tín hữu mà thôi. Nên nhớ, Bánh trần thiết chỉ dành cho tín hữu mà thôi, đấy, Hạt giống Bánh trần thiết. Hãy chú ý. Nó có ý nghĩa gì? Sự Vinh quang Chúa Shekinah đó, che phủ trên Bánh trần thiết, giữ cho Nó khỏi hư.

³³⁰ Nên nhớ, Ma-na đến từ Trời, nó nằm trong Vinh quang Chúa Shekinah, từ thế hệ này sang thế hệ khác. Bên ngoài, nó có sâu bọ

ngộ ngộ, qua đêm, nó bị ô nhiễm. Đúng vậy không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.]

³³¹ Bên ngoài Vinh quang Chúa Shekinah, “Những ngày phép lạ đã qua rồi. Xem đấy, toàn là cuồng tín.” Nhưng bên trong...

³³² Hãy xem, họ lấy vài hạt giống hoa hướng dương từ một vựa lúa ở Ai-cập mà được đưa vào ở đó vào thời Giô-sép, gần bốn ngàn năm, trước đây. Giô-sép đưa chúng vào trong kho. Họ trồng chúng. Chúng sống. Vì sao? Vì chúng có sự sống.

³³³ Vinh quang Chúa Shekinah này ngày nay là gì? Để mở tung bức màn, để nhìn thấy Ai là Đức Chúa Trời đang đứng trước mặt bạn, thấy Ai là Đức Chúa Trời đang đứng ở đây trước mặt chúng ta, là—là Trụ Lửa. Ngài ẩn mình trong xác thịt con người. Nhưng Shek’nah làm gì, nó đã làm gì? Hạt giống Bánh trần thiết, Lời ban sự sống cho chúng ta trong ngày này, bằng những lời hứa này, Vinh quang Chúa Shekinah làm chín Bánh trần thiết, làm cho nó ứng nghiệm, làm cho Bánh đến với người tin; mà vốn đặt trong những trang Kinh Thánh, năm này sang năm khác, Lời dành cho thời đại này.

³³⁴ Đối với những giáo phái, Nó là một hòn đá vấp chân. Đối với những giáo phái, họ vấp ngã ở Nó. Trải qua nhiều năm, Luther, Wesley, Martin Luther, và tất cả, Sankey, Finney, John Smith, Knox, tất cả đều vấp ngã ở Nó.

³³⁵ Nhưng điều gì được thực hiện trong những ngày sau rốt? Điều gì là “*bày tỏ*”? “*Sanh ra!*” Ma-la-chi 4 nói điều gì? Đưa người ta từ chỗ bị vấp ngã trở về, phá vỡ những truyền thống, và bày tỏ Bánh trần thiết với Vinh quang Chúa Shekinah. Hãy xem Nó làm chín và sanh ra đúng như những gì Nó nói Nó sẽ làm, ô, chào ôi, Bánh trần thiết cho thời đại này. Đối với giáo phái, thì đó là vật chướng ngại, “một đám người cuồng tín.” Nhưng, chúng ta là những người tin!

³³⁶ Nhưng bây giờ như Khải huyền 10 đã hứa, “Tất cả những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời, đã được giấu kín trong những trang giấy qua suốt những năm này, sẽ được nên trọn, đưa ra trong thời đại Sứ điệp thiên sứ thứ bảy.” Đúng thế không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.]

Ngài đã phán gì, một năm và sáu tháng trước, đúng hai năm cho đến lúc này? “Hãy đi đến Tucson; phía bắc của Tucson, một tiếng nổ lớn,” và điều gì sẽ xảy ra, “các Ấn sẽ được mở ra,” các Ấn mà bày tỏ những điều này. Trở lại đúng như Ngài đã phán.

Đó là gì? Điều đó cho thấy Nó không thể là con người. Nó đánh cách hoàn hảo, thật thẳng tay như có thể được, mỗi lần. Nó là gì? Nó là bàn tay của Đức Chúa Trời, đấy, trước mặt chúng ta. Và vì nó ở trong nhóm nhỏ, che giấu trong xác thịt con người, nó được che giấu với thế giới bên ngoài. Ngài bị che giấu khỏi thế gian bên ngoài. Ngài đang bày tỏ chính Ngài cho những con trẻ như vậy muốn học biết. Hiểu không? Đúng thế.

³³⁷ Mỗi, xem đấy, mỗi ẩn dụ trong Kinh Thánh, mỗi hình bóng của Kinh Thánh, đều bày tỏ ngay tại đây trước chúng ta. Đức Chúa Trời không hề thay đổi đó, trong Trụ Lửa ấy, đã chép Kinh Thánh, cả trong Cựu và Tân Ước, đang bày tỏ Nó ngay tại đây, cho chúng ta thấy chính xác điều đó là gì, thông giải ngay trở lại, và làm sáng tỏ rằng đó là sự thông giải.

³³⁸ “Chúng tôi có sự thông giải!” Thế thì chúng ta hãy xem nó xảy ra. Xem đấy, chính là điều đó, chúng ta hãy xem nó được bày tỏ.

³³⁹ Bày tỏ! Chúa Jêsus phán, “Nếu Ta không làm các công việc của Cha Ta, thì đừng tin Ta.” Đấy, điều đó phải được chứng minh.

³⁴⁰ Nhưng bây—bây giờ, không được chứng minh như Chúa Jêsus, họ lấy một—một mào gai đội trên đầu Ngài và đánh vào đầu Ngài, nói, “Nếu Người là Tiên tri, hãy nói cho chúng ta biết ai đã đánh Người.” “Và nếu Người là Con Đức Chúa Trời, hãy biến đá này thành bánh.” Đấy, đó là ma quỷ. “Nếu Người là Con Đức Chúa Trời, hãy xuống khỏi...”

³⁴¹ Tôi muốn nói, sự Khải thị mà Ngài dự định sẽ làm, Nó là điều đó. Nhưng bây giờ, như Khải huyền 10 được bày tỏ, những sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời được bày tỏ, được biết, như Sách Bảy Ấn đã hứa.

Bây giờ hãy để đức tin của chúng ta đặt nơi Ngài Đấng là Lời... Bởi vì, trong Khải huyền 10 có chép...

³⁴² Hoặc, đúng hơn là, Khải huyền 19. Tôi đã chép lại ở đây, Khải huyền 10, giở tới đó; nhưng không phải chương 10, mà là

chương 19. Khi Ngài đến, Ngài sẽ được gọi là, “Lời của Đức Chúa Trời,” cỡi trên con ngựa trắng, và những môn đồ của Thiên Đàng sẽ đi phía sau Ngài.

³⁴³ Hãy phá vỡ bức màn giáo phái của giáo dục! Hãy phá vỡ bức màn giáo phái của truyền thống! Hãy phá vỡ những bức màn mà đang che giấu Ngài khỏi bạn! Hãy phá vỡ bức màn kiêu ngạo, hỡi các bạn nữ. Các bạn là—các bạn là con gái của Vua; hãy hành động đúng với thân phận của mình, sống đúng với cương vị đó. Phá vỡ mọi bức màn, cho dù người nào có bằng cấp Tiến sĩ Triết học và Tiến sĩ Văn học nói gì đi nữa. Nếu nó trái với Kinh Thánh, thì phải phá vỡ bức màn đó!

Vì, chúng ta đi ngang qua bức màn đã xé rồi. Chúng ta ở bên kia lúc này, ở trên phía khác. Và bạn sẽ thấy nó, nếu bạn chỉ làm điều đó, hãy phá đi những truyền thống cũ kỹ đó và các thứ, mà đến với Ngài, bạn sẽ thấy Ngài đang đứng, Đấng Chiến Thắng Oai Quyền, Lời của lời hứa dành cho thời đại này, được bày tỏ. Bạn sẽ nhìn thấy Đức Chúa Trời Quyền Năng được bày tỏ, thấy Ngài ngay giữa chúng ta ở đây, được bày tỏ, là Đức Chúa Trời Quyền Năng, không bị những truyền thống chế ngự.

³⁴⁴ Họ cố gắng giấu Ngài sau bức màn đó; họ đã giấu, trong nhiều năm, nhưng thời điểm lời hứa đã đến gần. Đức Chúa Trời dấy Môi-se lên một thời gian, và ông để dân sự thoát khỏi những điều như thế. Và Ngài vẫn còn...Không ai có thể chiến thắng được Ngài. “Trời đất sẽ qua đi, nhưng Lời Ta sẽ không bao giờ qua đi.” Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

³⁴⁵ Họ nói, “Điều đó không thể thực hiện được.” Nhưng nó đã được thực hiện. Rồi, khi nó được thực hiện, thì họ nói, “Nó thuộc về ma quỷ.”

³⁴⁶ Nhưng điều đó không thay đổi Lời Đức Chúa Trời, chút nào. Vẫn y nguyên là “Đức Chúa Trời,” với tín hữu, “Đấng Chiến Thắng Oai Quyền; hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” bởi bản tánh của Ngài, bởi Lời Ngài, Hê-bơ-rơ 13:8.

³⁴⁷ Tôi kết luận, bằng việc nói điều này, vì còn năm phút nữa là đến mười hai giờ, chỉ nói điều này. Tôi đã nói được khoảng mười,

hơn mười hai trang rồi. Tôi sẽ nói thêm điều đó vào thì giờ khác, có thể tối nay.

348 Chú ý, chú ý điều này. Lần nọ có một cuộc bán đấu giá, và họ có một chiếc vĩ cầm cũ. Anh em đã nghe điều đó nhiều lần. Một chiếc vĩ cầm cũ; và người bán đấu giá nói, “Cây đàn này ra giá bao nhiêu?” Tôi có thể không nhớ chuyện này thật đúng, theo như bài thơ. Nó đã xảy ra nhiều, nhiều năm rồi, nhưng nó chọt đến trong trí tôi. Và họ cầm chiếc vĩ cầm cũ đó lên, nó trông không có giá trị lắm; trông rẻ tiền, mọi thứ. Ông ta thậm chí không thể đặt giá cho nó. Cuối cùng, tôi nghĩ ông đặt giá cho một đô-la, hoặc gần như thế.

349 Và có một người đứng ở đấy không nghĩ nó nên bán với giá bèo như vậy, vì vậy ông ta tiến đến và nhặt nó lên. Ông lấy tay đập nhẹ vào cây đàn, và nhặt cây vĩ lên rồi bắt đầu kéo, và ông chơi một điệu nhạc. Và khi ông kéo đàn, mọi người bắt đầu kêu lên. Họ chưa bao giờ nghe âm nhạc như thế trong đời.

Lúc đó người bán đấu giá nói, “Đưa giá bao nhiêu?”

350 “Hai ngàn!” “Năm ngàn!” “Mười ngàn!” Hiếu không? Đó là gì? Bàn tay ông chủ đã bày tỏ những gì được che giấu trong dụng cụ cũ kỹ.

351 Bây giờ cũng vậy! Cuốn Sách cũ kỹ, Nó rách rưới, Nó đã bị cười nhạo, bị đốt, làm trò cười. Nhưng thời gian đã đến để họ có một buổi bán đấu giá giáo phái, Hội đồng Giáo hội Thế giới. Họ đang bán Nó không giống như các cuộc làm ăn bình thường. Có một sự bán đấu giá giáo phái đang xảy ra.

352 Nhưng, nên nhớ, có điều gì đó trong Sách cũ kỹ ấy hứa hẹn rằng sẽ có một bàn tay được định trước, được công nhận đến ngày nào đó, sẽ cầm Nó lên và làm cho Lời của Sách này, qua một tấm lòng được định trước, để làm công tác mà Nó được hoạch định cho, là bày tỏ những lời hứa mà có ở trong Nó. Nó có thể trông, ồ, giống như một đám thánh giết gân, hoặc điều gì khác; nhưng chỉ cần bàn tay của Chủ, Lời ở trên Nó, để bày tỏ Lời đó, và nó sẽ trở nên nhiều hơn là một thánh giết gân. Nó trở thành điều đó với mỗi người trong chúng ta, phải không, thưa các bạn?

Không phải là một đám người cuồng tín. Nó phụ thuộc vào cây vĩ trong bàn tay của Ai.

Xin chúng ta hãy cầu nguyện.

353 Lạy Cha trên Trời của chúng con, bằng đức tin hôm nay con gặp được Chủ của Sách cũ này, mà người ta đã lấy truyền thống bao bọc lại. Họ lấy giáo phái bao bọc Nó lại. Họ cố gắng đổi chác Nó. Bây giờ họ đang đổi chác Nó cho một—một Hội đồng Thế giới của con người, của các giáo hội, của cộng sản, vô thần. Cuộc bán đấu giá đang diễn ra, Chúa ôi.

354 Chúa ôi, xin bước ra! Chắc chắn, Ngài sẽ bước ra. Xin sai tiên tri đó đến cho chúng con, Chúa ôi, để nhặt cây vĩ đó lên, để nhặt Lời này lên và chứng minh rằng Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Nhiều người, Chúa ôi, sẽ bán đời sống của họ, họ sẽ quảng đi truyền thống cũ, họ sẽ phá tung bức màn. Họ muốn có Nó, Chúa ôi. Họ sẽ cho đi bất cứ thứ gì, bất cứ điều gì, chỉ xin ban Jêsus cho họ.

355 Lạy Chúa, con nghĩ Ngài đã chứng minh Nó cho họ giờ này. Họ đến từ khắp mọi nơi. Họ dâng đời sống mình. Họ làm mọi thứ, cố gắng để đến với các buổi nhóm, làm tất cả những gì họ có thể, bởi vì họ đã tìm thấy Viên Ngọc quý giá lớn đó. Những điều khác là rất nhỏ. Xin ban phước cho họ, Cha ôi.

356 Đặt trên bục giảng này, sáng nay, Chúa ôi, là những chiếc khăn tay. Có lẽ một số người sẽ ra về ngày hôm nay, trước buổi nhóm chữa lành tối nay. Lạy Chúa Đời đời, xin nhìn xuống. Con biết Ngài đang ở đây, Ngài đang ẩn mình. Và con đang gởi đi những bức màn nhỏ bé này, gọi là “những khăn tay,” và “những cái tạp dề” nhỏ bé, và “những chiếc giầy len” nhỏ dành cho trẻ sơ sinh. Và con đang gởi đến cho họ như là những dấu hiệu bức màn nhỏ, mà Lời Ngài được rao giảng trên nó sáng nay, và, như là một người tin, con đặt tay trên họ, thân thể con, mang ý nghĩa rằng con tin Điều đó. Và, bởi đức tin, mỗi người trong ngôi nhà này đang làm giống như vậy, Chúa ôi. Xin cho những người đau được khỏe mạnh.

357 Ngài có thể đánh vào—vào Lời từ nơi đây, Chúa ôi, giống như nhạc sĩ vĩ cầm già ấy đã làm với cây đàn vĩ cầm, xin làm vậy, Chúa

ôi. Xin làm cho nó chơi đúng điệu nhạc, cây vĩ trong tay Chủ, để chúng con sẽ thấy Ngài cách rõ ràng.

³⁵⁸ Thật những người ấy phải nghĩ ngày đó, khi họ đã không muốn cho gì cả, khi họ đã không cho gì cho cái đàn vĩ cầm cũ đó. Họ không muốn có nó. Họ không muốn có nó ở trong nhà mình. Nhưng một khi có người mà có thể là chủ nó cầm chiếc vĩ cầm lên, thì họ lại bán hết mọi thứ họ có, để mua được nó. Họ gây náo động và đánh nhau vì nó. Nhưng quá trễ rồi.

³⁵⁹ Sẽ có lúc nào đó khi Kèn của Chúa sẽ vang lên, thời gian sẽ không còn nữa. Những ai mà trước kia đã bị nhìn và làm trò cười, mà đã đứng đó trước bức màn mở ra và đã thấy Lời Chúa được bày tỏ (*những người khác* sẽ gào thét về Nó, nhưng, như Ngài phán, “Sẽ quá trễ lúc đó”), họ đi vào Tiệc Cưới; và *họ* được ở ngoài nơi có khóc lóc, than thở, và nghiêng răng.

³⁶⁰ Xin giúp cho mỗi người ở đây tin, sáng hôm nay, Cha ôi; xin chọc thủng mọi bức màn ích kỷ, mọi bức màn vô tín, và nhìn thấy Đấng Chiến Thắng Oai Quyền lộ ra trước mặt các tín hữu. Vì, “Này, Ta thường ở cùng các ngươi luôn, cho đến tận thế. Còn ít lâu thế gian sẽ chẳng thấy Ta nữa, nhưng các ngươi sẽ thấy Ta.” Xin tỏ cho thấy chính Ngài giữa chúng con, Chúa ôi, như Ngài vốn có. Xin cứ giữ mãi cách này cho đến khi chúng con thấy cách rõ ràng trước Ngài, khi en morphe đã được thay đổi và Chúa trở lại thành Con Người, và Con vua Đa-vít. Xin nhậm lời, Chúa ôi, qua Danh Chúa Jêsus Christ.

Trong lúc chúng ta cúi đầu, xin mọi người cầu nguyện.

³⁶¹ Tôi không biết ngày hôm nay có người nào ở đây mà...bên trong hay bên ngoài. Không có cách nào để kêu gọi lên tòa giảng ở đây tuyên xưng đức tin, vì không có chỗ. Nhưng tôi tự hỏi, một cách chân thành, các bạn có tin đây là Lễ thật không? Bạn có tin rằng trong thời đại này mà chúng ta đang sống đây, và tất cả sự náo động này và thời đại khoa học giống như đã có trong thời đại Nô-ê, trong thời đại Môi-se, thời Đấng Christ, thì Đức Chúa Trời đó, Thiên Phụ vĩ đại của tất cả chúng ta là những người được sinh ra trong Ngài, đang đứng giữa chúng ta ngày nay không?

³⁶² Trụ Lửa có thể thấy được này mà đã được chứng minh cách khoa học, nhiều năm trước, khi tôi còn bé, đã nói với tôi ở đó và bảo tôi sẽ sống ngay tại đây, điều gì sẽ xảy ra. Kể với anh chị em về điều đó, và rồi Nó... Một ngày kia trên sông, trước khi bắt đầu chức vụ, sự phục hưng đầu tiên, Ngài hiện ra trên bầu trời, xác minh chính Ngài và giao sứ mạng. Suốt những năm này tôi đã giấu điều đó trong lòng, che giấu Đấng Christ, cùng Trụ Lửa đó thông giải Lời, như đã hứa. Chúng ta ở trong thời cuối cùng, ngay trước khi Chúa Tái lâm. Và nếu anh chị em thấy chính mình ở ngoài bức màn đó, là ở với sự chết bên ngoài, bằng đức tin anh chị em, sáng nay, có muốn nói, “Bởi sự vùa giúp của Chúa. Và với sự giúp đỡ của Ngài, Chúa ôi, con muốn chọc thủng bức màn đó. Con muốn đi vào nơi Ngài ở, để thấy Lời trọn vẹn của Đức Chúa Trời” không?

³⁶³ Đừng cố gắng trở thành Môi-se. Đừng cố gắng trở thành A-rôn. Đừng. Cứ sống như chính con người thật của bạn, là một Cơ-đốc nhân.

³⁶⁴ Trong khi cúi đầu, các bạn có muốn, giơ tay lên với Chúa, và nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin giúp con vào trong bức màn” không? Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh. Đó là, cứ nhìn vào những bàn tay kia!

³⁶⁵ Những người ở bên ngoài, hãy nhớ, tôi có thể không hề nhìn thấy tay anh chị em. Không—không xứng cho tôi nhìn thấy tay các bạn, dù sao đi nữa; chính là, Đức Chúa Trời. Với tôi, nó chỉ, nó chỉ làm cho tôi thấy rằng—rằng Hạt giống đã rơi vào chỗ nào đó, và, nhưng Đức Chúa Trời nhìn thấy tấm lòng chân thật.

³⁶⁶ Nếu có người nào khác lúc này không giơ tay lên, mà lại muốn giơ tay bây giờ, xin hãy giơ tay lên và được nhớ trong lời cầu nguyện. Hãy giơ tay lên. Xin Chúa ban phước cho các bạn. Tốt lắm. Xin Chúa ban phước cho các bạn.

³⁶⁷ Cha ôi, ngày hôm nay chúng con cầu nguyện cho những người này, Chúa ôi, mà chưa đi ngang qua bức màn. Họ còn đứng ngoài bức màn giống như dân Y-sơ-ra-ên; họ đang nhìn chăm. Họ tin, nhưng họ chưa hề xâm nhập vào bên trong Đây, để thấy Ánh sáng Shekinah tuyệt vời đó, cả thuộc linh lẫn thuộc thể, đến mức mà con mắt cơ học của máy ảnh chụp được hình ảnh đó;

chỉ cách đây hai tuần, chụp được Nó lần nữa. Ngài đang bày tỏ chính Ngài, Chúa ôi, Đức Chúa Trời Toàn Năng bày tỏ cho người tin; nhưng vẫn còn che giấu với người không tin, tuy nhiên bày tỏ cho người tin.

Xin cho họ chọc thủng bức màn, ngày hôm nay, Chúa ôi, để nhìn thấy sự Vinh quang và huy hoàng vĩ đại của Ngài. Nguyên lòng họ được thay đổi trước khi chúng con trở lại nhà thờ này tối nay. Xin cho tất cả họ được đầy đầy Thánh Linh của Ngài, sự Hiện diện của Ngài. Nguyên Chủ cầm lấy đức tin của họ, gõ vào Lờ; hầu cho điệu nhạc trở lại, “Hỡi con đã được định trước, trước khi sáng thế, để tin Điều Này. Hỡi tin, hỡi con của Ta, và được cứu.”

³⁶⁸ Lạy Cha, là Chúa Trời, chúng con giao phó họ trong tay Cha giờ này, nhận biết rằng không có điều gì chúng con có thể làm được nữa. Tất cả mọi sự đều ở với Ngài giờ này, Cha ôi. Con giao phó họ trong tay Cha. Trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Ngài. A-men.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì...Ngài yêu tôi trước
 Và mua chuộc tôi
 Trên cây Thập tự.

³⁶⁹ Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.]

Kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Jêsus đối với tôi,
 Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Chúa Trời
 Toàn Năng là Ngài;
 Ngài cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và sỉ nhục,
 Kỳ diệu thay là Đấng Cứu Chuộc của tôi, ngợi
 khen Danh Ngài!

Tôi từng bị lạc mất, nay tôi được tìm thấy, thoát
 khỏi khỏi sự định tội,
 Chúa Jêsus ban sự tự do và sự cứu rỗi vẹn toàn;
 Cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và sỉ nhục,
 Kỳ diệu thay Đấng Cứu Chuộc của tôi, ngợi
 khen Danh Ngài!

Ồ, kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Jêsus đối với tôi,
 Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Chúa Trời
 Toàn Năng là Ngài;
 Ồ, cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và sỉ nhục,
 Kỳ diệu thay Đấng Cứu Chuộc của tôi, ngợi
 khen Danh Ngài!

³⁷⁰ Bao nhiêu người thấy Ngài đang đứng, Đấng Chiến Thắng Oai Quyền, Lời đã trở nên xác thịt, bày tỏ rõ ràng trước chúng ta; An-pha và Ô-mê-ga; Đấng Đã Có, Hiện Có, và Sẽ Đến; Rể và Chối vua Đa-vít; là Con Người, Con Đức Chúa Trời, Con Người, và sẽ là Con vua Đa-vít? Anh chị em tin Điều đó hết lòng không? [Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Bày tỏ chính Ngài trong mỗi thời đại, mang đến cho tín hữu, ẩn Mình trong xác thịt con người với những người không tin. Ngài ẩn giấu sau bức màn. Nguyên Chúa phá mọi bức màn, và chúng ta nhìn thấy Ngài như Ngài vốn có vậy!

Chúa Jêsus phá vỡ mọi gông cùm,
 Chúa Jêsus phá vỡ mọi gông cùm,
 Ô, Chúa Jêsus phá vỡ mọi gông cùm,
 Khi Ngài cho anh được tự do!

Trên bờ bên kia sông Giô-đanh,
 Trong những cánh đồng Ê-đen ngọt ngào
 Là nơi Cây Sự Sống đang nở hoa,
 Đó là nơi yên nghỉ dành cho tôi.

Chúa Jêsus...

Bạn có muốn vượt qua sông Giô-đanh giờ này không? Đi đông dài trong sa mạc bao nhiêu lâu đó đủ chưa? Chúng ta hãy đi qua trong những lời hứa!

Chúa Jêsus phá vỡ mọi gông cùm,
 Chúa Jêsus phá vỡ mọi gông cùm,
 Ô, khi Ngài cho anh được tự do!

³⁷¹ Chúng ta hãy giơ tay lên giờ này.

Tôi sẽ luôn, luôn ca ngợi Ngài,
 Tôi sẽ luôn, luôn ca ngợi Ngài,

Tôi sẽ luôn, luôn ca ngợi Ngài,
Vì Ngài cho tôi được tự do!

³⁷² A-men! Điều đó làm cho anh chị em cảm thấy dễ chịu không?
[Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, thật tuyệt diệu! Thế thì, Ngài
tuyệt vời làm sao, phải không? Chúng ta hãy bắt tay nhau giờ
này, nói:

Chúa Jêsus phá vỡ mọi gông cùm,
Chúa Jêsus phá vỡ mọi gông cùm,
Ô, Chúa Jêsus phá vỡ mọi gông cùm, (Chúa ban
phước cho anh, người anh em.)
Ô, và Ngài cho anh được tự do!

Tôi sẽ luôn, luôn ca ngợi Ngài, (Chúa Trời Toàn
Năng)
Tôi...(“Hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời
không hề thay đổi,” chỉ thay đổi hình thức
Ngài.)...ca ngợi Ngài,
Tôi sẽ luôn, luôn ca ngợi Ngài,
Vì Ngài (lấy hết mọi tín điều ra khỏi tôi) cho
tôi...(tin Lời Ngài).

³⁷³Ồ, anh chị em há không thể nghe được tiếng Vĩ Cầm của Chủ,
cây vĩ kéo qua Lời này sao? Ngài hôm qua, ngày nay không hề
thay đổi!

Tôi sẽ luôn, luôn ca ngợi Ngài,
Tôi sẽ luôn, luôn ca ngợi Ngài,
Tôi...(Ngài, là Lời!)...luôn, luôn ca ngợi Ngài,
(Ngài đã làm gì?)
Vì Ngài cho (phía sau bức màn) tôi được tự do!

³⁷⁴Ngợi khen Chúa! Tôi yêu Ngài. Anh chị em yêu Ngài không?
[Hội chúng đáp, “A-men.”—Bt.] Đây không là Thiên đàng sao?
[“A-men.”] Tôi thích những thuộc tính đó của Lời, đấy, chỉ có
Chúa Thánh Linh trong cách êm dịu, khiêm nhường đó. Tôi—tôi
thật sự thích Điều đó.Ồ, cứ nghĩ đi!

Trên bờ bên kia sông Giô-đanh, (Tôi đang đến
gần nơi đó bây giờ)

Trong vườn êm dịu...(bất tử) của Ê-đen,...(Tôi
sẽ tìm thấy gì ở đó?)
Là nơi Cây...(mà đã có trong vườn Ê-đen) đang
nở hoa,
Đó là nơi yên nghỉ dành cho tôi.

375 Anh chị em muốn đi không? Ngài phá vỡ mọi gông cùm.

Chúa Jêsus phá vỡ (mọi truyền thống) mọi
gông cùm,
Chúa Jêsus phá vỡ mọi gông cùm (mọi giáo
phái, mọi tín điều),
Phá vỡ mọi gông cùm,
Và Ngài cho anh được tự do!

376 Ngợi khen Chúa! Tôi thật yêu Ngài. Không lạ gì Ê-sai đã nói,
“Ngài là Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Toàn
Năng, Cha Đời Đời, Đấng Kỳ Diệu!”

Kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Jêsus đối với tôi,
Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Chúa Trời
Toàn Năng là Ngài;
Ồ, cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và sỉ nhục,
Kỳ diệu thay, Đấng Cứu Chuộc của tôi, ngợi
khen Danh Ngài!

377Ồ, chao ôi! Điều đó cảm động lòng tôi. Ngài tuyệt vời làm sao!
Tôi nói với các bạn, không có sự tận cùng của Điều này. Nó, tôi
đã đến trong Điều này cách đây ba mươi ba năm, cảm thấy cách
này. Và nếu Ngài chậm trễ, một ngày kia tôi sẽ nhắm mắt, tôi sẽ
ra đi trong cùng cách ấy. A-men!

Kỳ diệu thay, kỳ diệu thay, Jêsus đối với tôi,
Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Chúa Trời
Toàn Năng của tôi là Ngài;
Ngài cứu tôi, Ngài giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và sỉ
nhục,
Kỳ diệu thay, Đấng Cứu Chuộc của tôi, ngợi
khen Danh Ngài!

378 Tôi có thể ở lại đây hết ngày hôm nay, trong Điều đó. Phao-lô
nói, “Nếu tôi hát, tôi sẽ hát trong Linh.” Ừ-m. “Nếu tôi giảng, tôi

sẽ giảng trong Thánh Linh. Nếu tôi bước đi, tôi sẽ bước đi trong Thánh Linh. Nếu tôi nói, tôi sẽ nói trong Thánh Linh.” Hãy để mọi sự được thực hiện bằng Lời và Thánh Linh. Vâng, thưa quý vị. A-men! Đó là tất cả Lễ thật của Chúa.

379 Tôi thấy Ngài, Đức Chúa Trời Toàn Năng, được bày tỏ. Tôi thấy Ngài kéo ra đằng sau những tín điều, những giáo phái; kéo bỏ ra đằng sau những—những sự nghi ngờ, những chương trình giáo dục, và mọi sự; bước tới trước, đứng ở đây. Anh chị em nghĩ những tín điều có thể thắng hơn Ngài không? Anh chị em nghĩ rằng giáo phái có thể thắng hơn Ngài không? Anh chị em nghĩ rằng Hội đồng Thế giới có thể thắng hơn Ngài không? Ngài chiến thắng mọi sự, phá vỡ mọi gông cùm, xé toang để lộ địa ngục ra; xé dấu niêm phong, đi vào nơi Chí thánh; bày tỏ chính Ngài với chúng ta, là Lời, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. A-men. Tôi yêu Ngài.

380 Bây giờ, cho đến khi chúng ta gặp lại chiều nay, chúng ta muốn làm một điều, đó là:

Mang Danh Jêsus với anh,
Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
Ồ, Danh này chớ quên trong mọi nơi.

Danh Quý báu, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh Quý báu...(Vâng, tôi đã có rồi)...Ô thật dịu
dàng!
Hi vọng ở đất và...(...?)

381 Nếu Sa-tan cố cám dỗ anh chị em, để anh chị em không nhìn vào điều đúng, thì hãy chỉ cho nó đến với Lời giống như Chúa Jêsus đã làm. Hiểu không? Hiểu không? A-men!

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
Sắp mình chân thành nơi chân Ngài,
Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ đội mão
miện cho Ngài,
Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

Danh Quí báu, Danh quí báu!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh Quí báu, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

³⁸² Billy sẽ vào đây, khoảng sáu giờ, phát thẻ cầu nguyện cho những người mà muốn đến trong hàng người xin cầu nguyện chữa lành. Tôi nghĩ tốt hơn chúng ta nên làm điều đó. Đáng lẽ chúng ta sẽ không làm, nhưng, đông người quá, tốt hơn chúng ta nên làm điều đó, anh chị em thấy đó.

³⁸³ Bây giờ hãy nhớ đến Ngài! Cứ luôn luôn nghĩ đến Ngài trong tâm trí, trong lòng mình. Bất kỳ anh chị em đi đâu, đấy, cứ giữ Chúa Jêsus trong tâm trí mình.

Mang Danh Jêsus với (lắng nghe nào) anh,
 Như cái khiên che mọi bẫy lưới; (điều gì xảy
 ra?)

Khi những cám dỗ đến chung quanh, (anh chị
 em phải làm gì?)

Kêu Danh thánh ấy trong lời cầu nguyện.

Danh Quí báu, Danh quí báu, Ô thật dịu dàng!

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;

Danh Quí báu, Ô thật dịu dàng!

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

³⁸⁴ Chúng ta hãy cúi đầu giờ này. Tôi sẽ mời Mục sư đến cầu nguyện kết thúc buổi nhóm. Mời Anh Neville, xin Chúa ban phước cho anh, Anh Neville.

SỰ BÀY TỎ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI VIE64-0614M

(The Unveiling Of God)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 14 tháng Sáu, năm 1964, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org